

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

3-6-'59

25 నయాపైసలు

“అత్తగారూ జపాను యాత్రా”
భానుమతి రామకృష్ణ

AR

ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEKLY

క లు వ లు - కాం త లు

చిత్రకారుడు : వీరిశైలి అచ్యుతరావు-పుల్లెటికుర్ల.

కథకాని కథ

ఉత్తమ రచనకు రూ. 10 బహుమానం

ఒక సారి కొందరు స్టూడెంట్లు టిక్కెట్లు లేకుండా రైల్వే ప్రయాణం చేసున్నారు. మధ్యలో టిక్కెట్ ఇవ్వవల్సిన వాళ్ళని పట్టుకున్నారు. ఎక్స్‌ప్రెస్ కెలింబమని జబ్బాయించాడు. స్టూడెంట్లు నెయ్యిదిగా అతన్ని కబురలోకి దించి మంచి చెబుకున్నారు. వాళ్ళ కబురలో పడి టిక్కెట్లాయన తన వచ్చిన పని మరిచిపోయాడు. నవ్వుతూ, తుక్కుతూ వాళ్ళతో కాలక్షేపం చేశాడు. వాళ్ళ స్నేహం ఎంతదాకా పోయిందంటే, ప్రయాణం పూర్తయేసరికి టిక్కెట్ ఇవ్వవల్సిన ఖర్చుమీద స్టూడెంట్లు కుభ్రంగా రైల్వేకి ఫోజుం తెప్పించుకుని తిన్నారు, కిళ్ళిలు వేసుకుని సిగరెట్లు కాల్చేశారు.

ఇలాంటి గమతులు రోజూ ఎన్నో ఎండ రోజు జరుగుతూ ఉంటాయి తలుచుకుంటే చునకే నవ్వొస్తుంది. రమ్మగా చెప్పగలిగిన వాళ్ళలే, ఇతిరుక్తి చెప్పినప్పుడు ఇతిరుక్తి నవ్వొస్తుంది. కొందరికి మాటకమాట అనే యటంలో మంచినేర్పు ఉంటుంది. దీన్ని రిపార్ట్ అంటారు. విశేషాల్లోకి నవ్వు, పజే వాళ్ళకి ఏడు పూ తెప్పించేవి కొన్ని, విశేషాల్లోకి పజేవాళ్ళకి కూడా నవ్వు తెప్పించేవి కొన్ని ఇలా ఎన్నో రకాలైన రిపార్ట్లుంటాయి.

* * *

యద్దకాలంలో ఇద్దరు మిత్రులు చెన్నై పట్నంబీచిలో కూర్చుని గాలిమేస్తూ, కబురు తింటున్నారు. ఇంతలో ఒకాయనకి కబురు మొహమ్మెత్తి గుండలు తివాలని పించింది. గుండలంటే వేయించి, ఉప్పు కారం తగిలించిన బటాణిలు. ఒక అణా గుండలు కొన్నాడు. నోట్లో వేసుకో బోతూ వాసనచూసి అడిగాడు:

“ఏమాయ్, ఇవి కిరసనాయిల్లో వేయించావా?” అని హేళనగా గుండలవాణ్ణి అడిగాడు.

వాడు తడుముకోకుండా “ఈ కరువు రోజుల్లో ఆహారం కిరసనాయిలు దొరికితే బ్లాక్ మార్కెట్ లోనే అమ్మేవాణ్ణి”

అన్నాడు.
ప్రేరణాయణంలో విడదలవేట

ట్రాజిడీగా ప్రారంభమై కామెడీగా ముగిసే సంఘటనలూ, కామెడీగా మొదలై ట్రాజిడీగా ముగిసేవి కొన్నీ కూడా నిత్య జీవితంలో ఎగుగుపడతాయి.

ఇద్దరు స్నేహితులుంజేవాగు. ఒకేరూములో ఉంటూ, ఒకేకాను వగు వుతూ ఉంజేవారు. వాళ్ళ అన్యోన్యం చెప్పటానికి వీలేనిది. ఒకరిని విడిచి ఒకరు ఉంజేవారు కాదు ఇలా ఉంజగా ఎలావచ్చిందో ఇదరికీ తెగాదా వచ్చింది. ఎంగుకొచ్చిందో ఎవరికీ తెలిదు అప్పటిదాకా అవునంటే అవుననీ, కాదంటేకాదనీ అనుకునేవారు ఇప్పుడు ప్రతిచ్చిదానికి అవునంటేకాదనీ కాదంటే అవుననీ దెబ్బొడుకోటం మొదలుపెట్టారు. బహుశా ఇద్దరూ ఒకే అమ్మాయిని ప్రేమించారేమో లేక ఆ అమ్మాయివారిలో ఒకరిని కోరచూపులు చూసి, ఇంకొన్ని క్రిగంటిచూపులు చూసిం గేమా. ఏమయితేనేం మునపటి సమోద్యమ చెడింది

చెడిపోవటం అందరికంటే వారిదరికే ఎక్కువభాగంగా ఉంది. జీవితంమీద, మన ఘటమీద నిష్కారణంగా విరక్తిపుట్టింది. ఇదేం బాగా లేదనకున్నాగు. ఒకానొక చీకటి రాత్రి వేళ వారికి మెరుపులాంటి ఆలోచన తట్టింది. జాయింటుగా ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని. అయితే ఆత్మహత్య డేల అనేక మార్గాల్లో ఏది మంచిదీ అని ఆలోచించారు. చెక్కోలేదూ వుచ్చుకుని ఒకరి మెంజెకరు ఒకేసారి కొనుకుంటే చావు తథ్యమే గాని అంత తపథ్యమే నది కాదు. నెప్పికదా? అందుకని అది వదనకున్నాగు. నలమంగు, నూనె తాగితే గన్ పాటేగాని, ఎవరన్నా పక్షికిట్టి ప్రాణాలు పోకముందే, తాగింది కానా కిక్కించేనే? అభాసపుతుంది. ఇలా ఎన్నో అపాయకరమైన ఉపాయాలు ఆలోచించి చివరికి ఒక నిశ్చయానికొచ్చారు. దగ్గిలో నిక్షేపంలాంటి నది ఉండగా వేరే ఆలోచనచేసి? ఇద్దరూ నది ఒడ్డుకివెళ్ళారు. కొల్లాయుర్లు కట్టు

కుని అంత అగ్రతాతి చలిశేళనదిలో దిగాగు. బాగాలోపరికి, కంఠం లోతుకి వెళ్ళాగు. వన్, టూ, ట్రీ అనగానే ఒకేసారి మునగాలని ఒప్పుందం. ఒకడు “వన్” అన్నాడు రెండోవాడు “టూ” అన్నాడు. వెంటనే అవతలతన “ట్రీ” అనకుండానే “జుగు” అన్నాడు “ఏం” అన్నాడతను. “ఏం లేదు. నవ్వు” ట్రీ అనగానే నేను మునుగుతాననకో. నవ్వు మునిగావో లేనా నాకలా తెలుగుంది? మునిగానా నాటనే లేచి నోయిగా ఇంటికలిపోతావనకో. నా గతేంకాను? నేను వచ్చినా మునగును,” అన్నాడు.

“నన్నంటున్నావు గాని నవ్వుగూతం అలా చెయ్యవని నన్నుకేమిటి? నేనే మునిగి. నవ్వేమానేస్తావేమా?” అన్నాడు రెండోతన.

“అయితే ఇద్దరం మానేద్దాం.”
“గకో. పద.”

ఒక్కొక్కచి బట్టలు తొగుక్కుని గూముకి వచ్చేశాగు. మళ్ళీ వాళ్ళు ఆత్మహత్యను గూర్చి నోగతిలే బట్టు.

* * *
ఇలా నిత్యజీవితంలో జరిగే చిత్రమైన సంఘటనలు ఈ క్రిక్కిలో వాంబిడిచివారం ప్రచురింగ దలచాము. ఎవగనా సంపించ వచ్చు. సంఘటనవమత్తూరమైనదికావచ్చు. కగజామయమైనది కావచ్చు. కేవలం మాట కుమాటగా ఉండవచ్చు. కాని నిజంగా జరిగినది, స్వానుభవంలోదీ అయివుండాలి. సాధ్యమైనంత వుప్రంగా ఉండాలి. వార పుతికలో ఒకకోలమ్ మంచగూడదు. ఎవరికి వగువునవ్వంగింజేదిగా ఉండగూడదు. వచ్చినవాటిలో బాగున్నవని తోచిన వాటిని ప్రచురిశాము. ప్రచురించినవాటిలో ఉత్తమమని నిర్ణయించిన దానికి 10 రూ.

బహుమతి ఇస్తాము. కవరుమీదనే “కథ కానికథ” క్రిక్కి అని స్పష్టంగా రాయాలి. అగారాయని పోటికి స్వీకరించ బడవు. 17-6-59 తేది సంచికనుంచి ఈ పోటి ప్రారంభమవుతుంది.

ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రిక

సంవత్సర చందా
రూ. 13—0—0
విడివృత్తిక 25 వ.పై

Founder: K. NAGESWARA RAO

వికారి వైశాఖ బహుళ ద్వాదశి బు. వారం

సంపుటము 53
సంచిక 35
3-6-59

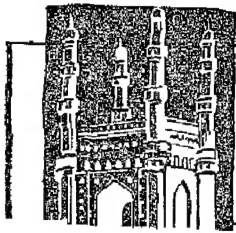
విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

నవశక్తి ఫిలింస్ వారి "మాయంటి మహాలక్ష్మి" లో
గిరిజ, నూతన నటుడు మారనాథ్.

రాజధానికబుర్లు—	—	3
న్యూఢిల్లీలేఖ.—శ్రీ కృష్ణ	—	5
తిండికి తిమ్మరాజులు—కె. సార్థసారథి	—	7
అద్దంలో అందం—కలగర్ల వెంకటరాజు	—	9
ఆపద్బాంధవులు—కొమాండూరి	—	11
"చరిత్రహీనులు"—సాంబశివరావు బాబ్జీ	—	13
బంగారం; సింగారం—బాపు భామ్యలక్ష్మణ	—	16
అన్వేషణ—పోతుకూచి సాంబశివరావు	—	18
సంఘటన—మంజీర	—	20
శకునం—ఇందల లింగమూర్తి	—	25
ఆంధ్రమహాభారతం—	—	26
అత్తగారూ - జపానుయూత—భానుకుమారి రామకృష్ణ	—	28
నక్షత్ర ఫలితాలు—నరసింహరావు	—	33
వనితాలోకం—వకుళమాల	—	35
వనితావాణి—	—	40
కంచి మర్యాద—చల్లా రాధాకృష్ణమూర్తి	—	44
బాలలసంఘం—	—	46
సినిమా—	—	49
ఆర్కుడ గల్ల నుడికట్టు—	—	55
పుస్తకసమీక్ష—	—	56

రాజధాని కబుర్లు

తవారీ

కుంభకర్ణుడి పునర్జన్మ

హైదరాబాదు నగర పాలక సంఘాన్ని ఒంటెతో పోలుస్తాడు కొందరు అది అరునెలల కొకసారి నీరు త్రాగుతుంది అంటారు జనం ఇది అరునెలలకొకసారి ఒక కన్ను తెరిచి, మూస్తుంది దాని నడక అసహ్యంగా ఉంటుంది దీని నడక అసహ్యంగా ఉంటుంది

కొందరు మాత్రమే ఈవిధంగా పోలుస్తారు మరికొందరు నగరపాలకసంఘం నిద్రపోడానికి కారణం ఒకటి చెబుతారు ఆ కారణం వివరించి

రామద బాంకల మరణించిన కుంభకర్ణుడు, "రామడు దేవుడికదా మరీ నాకు జన్మలేదు" అనుకున్నట్లు ఆమె ఒంటెతో అన్నాట్ట దానికి రామడు 'సువృత్త రాక్షసుడివి కనుక నావల చచ్చి నా, నీకు పునర్జన్మ తప్పదు నీకు నిద్ర తీవ్రతవరం కి బట్టి సువృత్త హైదరాబాదు నగర పాలక సంఘమే జన్మిస్తావని వరమిస్తున్నాను. ఇప్పుడంత నిద్రపోతున్నావో, అప్పుడూ అంతే పోవచ్చు మనుష్యులంటే ఇప్పుడు నీ కంటి అసహ్యమో అప్పుడూ అంతే ప్రదర్శించవచ్చు' అన్నట్లు కుంభకర్ణుడు తనిపోయి, హైదరాబాదు నగర పాలక సంఘమే జన్మించాడు— అంటారు ఈ "మరికొందరు".

* * *

గ్రతివారంలో సికిందరాబాదు జిల్లా కౌన్సిలు కార్యక్రమ సమావేశం జరిగిన రాల సందర్భంగా పథకం వదులుకొమ్మని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేసింది సికిందరాబాదు హైదరాబాదు నగరాల మధ్య సరిహద్దు కొలితలపైనే కాని మరక్కడా కనపడని సికిందరాబాదు జనాభాని వివరాలున్నే, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాజధాని నగరం జనాభాసంఖ్య తగ్గి, మన రాజధాని నికేంద్రం ఖాతరుచేయని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఎన్నోవిధాలుగా ప్రజలకు అసౌకర్యాలు కలుగుతున్నాయి కాని సికిందరాబాదు 'నాయకులు' మాత్రం లీనీకరణ వంటారు వారు పైకిచెప్పే కారణాల విలువ మనకే తెలుసు అసలు కౌన్సిలాల్లో వారి కే తెలియాలి అదిలా ఉంచండి సికిందరాబాదు నగర పాలక సంఘ సమావేశాల్లో సభ్యుల ప్రవర్తన

శ్రీ ఎస్. విజయరంగం
హైదరాబాదు పోలీస్ కమిషనర్ వదలిపోవు వీరు వెంటర్ ఇంటెలిజెన్స్ బ్యూరో డిప్యూటీ డైరెక్టర్ గా నియమితులైనారు ప్రసక్తి మనా తీసుకు ర వద్దు అక్కడి అధికారుల అసమర్థతను సాహచరంగా వరోపారి పరిశీలిస్తూనే కాని హైదరాబాదు నగరపాలకసంఘం నిర్వహించబడే తీరు చూసే సందేలు పనిపొతాయి 'నిర్వహణ' అంటే ఒక భావవినిర్వచించాడు "నిర్ + వహణ = విభాగ్యతా వహించకపోవడం" అని ఈ నిర్వచనం నిర్వహణమే కాని హైదరాబాదు నగరపాలక సంఘం విషయంలో మాత్రం ఇది పూర్తిగా వర్తిస్తుంది.

నానార్ నగర కౌన్సిలు సమావేశ సంవర్షంలో నగరపాలక సంఘం కొన్ని మైళ్ళు రోడ్డు, వ్యవధి లేకుండానే నిమింతు చేయించింది గత అక్టోబరులో జరిగిన కౌన్సిలు సమావేశానికి గతంలోని "ట్రాఫిక్ డివిజన్"లన్నీ కూడాగా చిన్నపత్తు ఉద్యాన వనాలయ్యాయి ఈ పనులు జరిపించడానికి ఎర్రతేపు నగరపాలక సంఘం సభ్యుల కాళ్ళ కట్టుపడను చూలేవంక గత సంవర్షంలో నగరపాలక సంఘంవారి నీళ్ళ టాంకర్లు రద్దీన నీళ్ళతో బయలుదేరి కానవసభ్యుల మంత్రుల వసతిగృహాల వెంట తిరిగాయి ఇక్కడ కూడా తేపుపేర ప్రసిద్ధి కెక్కిన ఎర్రతేగ కాళ్ళ కడుపుడు

కౌన్సిల సభల కవసరమైన సదుపాయాలు చేయాలంటే నగరపాలక సంఘానికి నిద్ర ముంటున్నట్లుంది చిక్కడే పల్లికి నారాయణగూడాకి మధ్యవున్న కంటేనే వెడల్పు చేయకపోవడంవల్ల ఏటేటా ప్రజలకి, ప్రభుత్వానికి లక్షలకోట్ల రూపాయలు వస్తుందంటే ఈ విషయం 'ఆంధ్రప్రతిక' ఇది వరలో కంగుమె తీశిపిసింది అది మరొకవారం ప్రస్తావిస్తాను మల్లాది బజార్ రోడ్డు అతి సన్నంగా ఉండడంవల్ల ఎన్నో ప్రమాదాలు కొద్దిలో తప్పిపోతున్నాయి రెండు మూడు వారాలక్రిందిట కొత్తవద్ద బమ్మకొండవడి మరణించాడు ఒక యువకుడు ఇది మరోసారి చెబుతాను జనరల్ పట్టాపీసునుంచి తిలక్ మెమోరియల్ హోలకిపోయే రోడ్డును కాని గూడా రోడ్డులో కలపాలని యత్నించి విదాదిగా సానుతోంది ఇదికూడా మరోవారం ప్రస్తావిస్తాను నగరం మధ్యలో పాత కాదు! పాత ని — మరికీ నీటి వల్ల ఈ ద్వీపం చేపాధిభుల ప్రస్తావనకు ఒక వారం కేటాయిస్తాను కొద్దిద్దిక్కార నేరంపై మాజీ కమిషనర్ పై ఉన్నత న్యాయస్థానం జాల్మానా విధిస్తే, అది నగర పాలక సంఘమే చెల్లించుకోవాలనే ప్రాండ్లం కమిటీ చర్చి సంగతికూడా ఇప్పుడు ప్రస్తావింపను

నగరపాలక సంఘం నుడిగా నడుస్తున్న తీరునుగురించి రాయదానికి, కారం వార్

రానీనా కొన్ని సంవత్సరాలు చాలవు. ఉదాహరణకి, చిక్కడ పలిలో 'గూల్లాన్ రెస్టోరంట్'కి ఎగురుగా ఉన్న ఖాళీస్థలంలో ఉన్న మురికినీటి చెరువు సంగతి చూడండి. అక్కడకి ఆ నీరు అలా చేరడానికి మునిసి పల్ ఇంజనీర్ అనుమతి ఉందని ఎంతమందికి తెలుసు? ఎన్ గు పోయే మార్గానికి అడ్డంగా గృహనిర్మాణానికి ఇంజనీర్లు అనుమతి ఇచ్చారని ఎంతమందికి తెలుసు? సమగ్ర డుగా భావింపబడి, నగర పాలక సంఘ కమిషనర్ గా నియమింపబడిన శ్రీ సి. ఎన్. శాస్త్రి, అనుభవజ్ఞుడిగా ఎంచబడి మేయర్ గా ఎన్నుకోబడిన శ్రీ కృష్ణ స్వామి ముడి రాజ్ ఆదారిపెంట ఎన్నో సార్లు పరిశీలనకు వచ్చి, ముక్కుతోబాటు కళ్ళుమూసుకు పర్చిపోయా రని మనలో ఎంతమందికి తెలుసు?

ఇవన్నీ చెప్పాలంటే — మనకో వారం చాలదు. పరిశీలిద్దాం — వారం వారం వీలున్నంతవరకు. పరిశీలించడంవల్ల ప్రయోజనం కలదని కాదు. కుంభకర్ణుడు నిద్రిస్తున్నాడు కదా?

ప్రభుత్వం 'చేయి'స్తుందిట

'నీట ముంచి నా మీరే! పాల ముంచినా మీరే!' అన్నారు రాజధాని పౌరులు నగరంలో పాల నరఫరా వాళ్ళనుచూసి. 'నరే! నీరూ, పాలు కలిసిన మిశ్రమంలో మునిగి తేలండి. ఏం చేస్తాం?' అన్నారు పాలవాళ్లు సమాధానంగా! నీళ్ళనే పాలనుకొని, కాఫీనీళ్ళు, మజ్జిగ నీళ్ళు త్రాగి ఉంటున్నారు. రాజధానిలోని నీళ్లు, పెద్దలు ఇంటినరకు.

ఇప్పుడు ప్రభుత్వం ఒకపథకం తెచ్చింది. ఇరవై ఏడు లక్షలు విచ్చించి, సహకార సంఘాలు నెలకొల్పి, పానీయ పాలపడిన పౌరులను రక్షిస్తుందట ప్రభుత్వం. సహకార సంఘాలను నమోదుచేయడం వల్ల మాన భారంతో ముగ్ధ సాధ్యమైన పనికాదు. సమయానికి సంఘాలు, సమాధికాకపోతే, ఈ డబ్బు మరోవిధంగా వులుసులో పడి పోతే, ప్రభుత్వం వప్పులో కాలేసిందని చెప్పకోవలసి వస్తుంది.

పండిట్ సుహా ప్రధాని వివరీకావ తినే, ఒక సహకారసంఘం నెలకొల్పి సమాధు చేయించాలని యత్నించారు. విబంధన లన్ని సరిగా నేడన్నా, వీణ్ణరం పట్టించట సమాధు చేయించడానికి. అవినీతి అంధ్రప్రదేశ్ సహకారశాఖ ప్రధాన లక్ష

శ్రీ వి. నారాయణస్వామి
హైదరాబాదు డివిజన్ పోలీస్ ప్రత్యేకశాఖ డిప్యూటీ కమిషనర్ గా పనిచేస్తున్న వీరు సెంట్రల్ ఇంజనీరింగ్స్ బ్యూరో అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ గా నియమితులై వారు.

కాలలో ఒకటి. దాని ప్రధానలక్ష్యాలలో మరొకటి అసమర్థి. కానీ సభ్యులు ఈ ప్రసక్తి తెచ్చినప్పటిలా, సహకార శాఖా మంత్రి అంటూంటారు కానీ సభలో! 'సభ్యులు చాలా ఆరోపణలు చేశారు. వాటిలో సత్యం లేకపోలేదు. అంగీకరిస్తున్నాను. సరిచేస్తాం. కాని చాలావరకు అతిశయోక్తులు. ఇది అస్వాధ్యం' అని.

తమకు జరిగే అన్యాయాలను చూసి, కోపగించుకొంటూంటారు రాజధాని పౌరులు. పాలపడియంలో కోపాలు, తపాలుపనిచేయవు. కాగితంలో పాలు వంచుకొని, ప్రభుత్వంపై వత్తిడి చేపాలి. అన్నీ సక్రమంగా జరిగితే, మూడవ ప్రదాశిక అంతానికీ మనకి నీళ్ళులేని పాలు దొరక వచ్చు. అంతవరకు కాఫీనీళ్ళు, మజ్జిగనీళ్ళు త్రాగి తృప్తిపడతాం.

విజయరంగం నిష్క్రమణ

రక్షకభటు శాఖాధికారులు ప్రజా రంజకులు కావడం కష్టం. దొంగ తనాలు లేకపోతే, 'పిళ్ళేందుకు?' అని ప్రశ్నిస్తుంది ప్రజ. దొంగతనాలు జరిగితే, 'పిళ్ళే చేస్తున్నారు?' అని ప్రశ్నిస్తుంది.

గత రెండు సంవత్సరాలుగా నగర పోలీసు

కమిషనర్ పదవి నిర్వహించిన శ్రీ ఎస్. విజయరంగం గత 14వ తేదీన పదవి విరమణ చేశారు. వారు సెంట్రల్ ఇంజనీరింగ్స్ బ్యూరో (మద్రాసు)కి డిప్యూటీ డైరెక్టర్ గా నియమితులయ్యారు. వారి స్థానంలో అనంత వరం డిప్యూటీ ఎస్ సెంట్రల్ జనరల్ ఆఫ్ పోలీస్ గా పని చేస్తున్న శ్రీ కళ్యాణరావు ఆరోజు నగర పోలీస్ కమిషనర్ గా పదవి స్వీకారం చేశారు. శ్రీ విజయరంగం క్రింద డిప్యూటీ కమిషనర్ గా పని చేసిన శ్రీ వారాయణస్వామి కూడా సెంట్రల్ ఇంజనీరింగ్స్ బ్యూరో అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్ గా నియమితులై వారు.

విజయరంగం కార్యనిర్వహణారంగం మారింది. ఈ రంగంలో వారి పాత్రపోవడం (వి) జయప్రదంగా ముగిసింది. వారి పదవి నిర్వహణాకాలంలో పోలీసుశాఖ సమర్థతకి, ప్రజాదరణకి పేరు మోసింది. తమ కొత్త పదవిలో శ్రీ విజయరంగం తమ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు ఇసుమడింపచేసుకుంటారని 'అంధ్ర సచిత్ర' వార పత్రిక ఆశిస్తున్నది.

డిప్యూటీ కమిషనర్ గా పనిచేసిన శ్రీ ఆర్. వారాయణస్వామి నగర క్రిడారంగంలో ఎంతో శ్రద్ధ శీకుకున్నారు. శ్రీ స్వామి నిష్క్రమణ క్రిడారంగానికి తీరని లోటు.

అత్త సొమ్ము అల్లుడు....

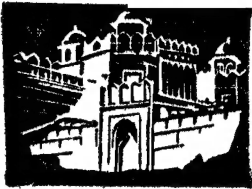
అత్త సొమ్ము అల్లుడు దానం చేసే వ్యవస్థను వాతీయం చేయడంవల్ల ఆకాశవాణి కేంద్రాలు ఉద్బవించాయని ఒక ప్రబుద్ధుడన్నాడు. అతిగారి సొమ్ము తొవట్టి అల్లుడు ఎలా ఖర్చు పెట్టినా భరవాలేదనుకుంటారు, ఆకాశవాణి మిత్రులు.

ఆకాశవాణి వాతీయ కార్యక్రమంలో భాగంగా ప్రజాస్వామ్యాన్ని గురించి కొన్ని కార్యక్రమాలను ప్రసారం చేసింది. ఈ కార్యక్రమాలను వివరమంటూ వామలు వ్రాసింది హైదరాబాదు కేంద్రం కొందరు శ్రోతలకి. లేఖలక్రింద సంతకం ఒక ఉద్యోగిడి ఉంది. అక్కడ 'ఫర్ సేవ్ డైరెక్టర్' అని సంతకం చేశాడా ఉద్యోగి.

లేఖలో కార్యక్రమాలను గురించి కావలసినవి, అక్కరలేనివి ఎన్నో వివరాలున్నాయి. ఒకటి విషయం మరచిపోయాడు పాపం. ప్రసారం ఎప్పుడు చేస్తున్నారో సమయం పేర్కొనలేదు. ఈగ ఇల్లులు కుతూ పేరు మరచి పోయిందట.

ఇంతమా చెప్పవచ్చే విషయం : ఆకాశవాణి కేంద్రం శ్రోతలకు సవరణ వంటింది. ఆ సవరణలో ఈ సమయం ప్రస్తావనలేదు. కాని "సంతకం క్రింద 'ఫర్ సేవ్ డైరెక్టర్' అని చదువుకోండి" అని ముద్రించింది.

ఖర్చు పెట్టడానికి అతిగారి సొమ్మున్నంత కాలం అల్లుడి సొమ్మేంపోయింది మధ్యలో? విమంబాదే!

న్యూఢిల్లీ లేఖ

శివశక్తి

సహకారసేద్యంపై ప్రజల బేదాసీన్యం

కాంగ్రెసు స్వాతంత్ర్యోద్యమం ముమ్మరంగా సాగుతున్న రోజుల్లో బ్రిటిష్ వారు అనేవారు: "నినుగు పోతుంటే కుక్కలు మొరుగుతా"యని.

భారతదేశం నుంచి బ్రిటిష్ పరిపాలనకు ఉద్వాసన చెప్పి 11 ఏళ్ళయింది. కాని ప్రజాభిప్రాయం అంటే బ్రిటిష్ వారికి వుండే చులకన భావానికి మటుకు ఉద్వాసన జరగలేదు. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం తిరవాతి అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వపు నాయకులకు ఈ చులకన భావం వారసత్వంగా సరికొనిపోయింది. దీనికి రెండు ఉదాహరణలు చెబితే సరిపోతుంది.

ఇటీవల ఇక్కడ మూడు రోజులుగా జరిగిన అఖిల భారత కాంగ్రెసు కమిటీ సమావేశాలను గూర్చి సంపాదకీయాలు రాస్తూ దాదాపు దేశంలోవున్న పత్రికలన్నీ సహకార సేద్యం గురించి, దాని ప్రచారోద్యమం గురించి వ్యాఖ్యానం చేశాయి. సహకార సంస్థలలో తిరిగి పొందటానికి ముందు కనీసం వందమందే వాడలంటారు కావాలని, ఆతర్వాత వేలాదివలంటారు కావాలని సూచించింది. కాని ఇప్పటిదాకా అగ్రగణ్యత్రయే ముందుకు వచ్చారన్న సంగతి దాదాపు ప్రతి సంపాదకీయంలోనూ పత్రికలు రాశాయి. సహకార పద్ధతి మీద ఎవరికీ అంతభక్తి క్రెడలు లేవనటానికి ఇంత కంటే ఎం నిదర్శనం కావాలి? అందుచేత ఇష్టం లేని రైతుమీద సహకార సంస్థల్ని రద్దాలని కాంగ్రెసు ప్రయత్నించటం ఏంలాభం? ఈ ధోరణిలో పత్రికలు విమర్శిస్తున్నాయి.

1960 మార్చిలో అంత మయ్యే ప్రస్తుత ఆర్థిక సంవత్సరంలో అమలు చేయటానికి అప్పజైన పథకాలు పెంటనే తయారుచేయవలసిందిని సమాజవికాస, సహకార శాఖ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల కొక సర్క్యులర్ పంపించింది. రెండు ప్రణాళిక ముగిసే లోగా 2 కోట్ల సభ్యులను చేర్చాలని వేసిన కొత్త పథకానికి ఇది మొదటిమెట్టు అన్నమాట. సహకార వ్యవసాయానికి చేయవలసిన ఆర్థిక సహాయవిషయం కేంద్ర

ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తోందని కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు హామీ ఇచ్చారు.

ఇక ప్రభుత్వం నూనె గమల త్రవ్వకం విషయమే అనుసరిస్తున్న విధానాన్ని - అందులో ఉండే నాభక బాధకాలు తెలిసిన వాళ్ళంతా విమర్శిస్తున్నారు. నేను పెట్రోలింగాన్ని సమర్థిస్తున్నానని దీనిరంకొదు. నిజంగా ఇప్పుడు జరుగుతున్నది చూస్తుంటే, ప్రభుత్వ రంగంలో పెట్రోలుకు సంబంధించినంత మాత్రానోవియెటో పద్ధతులు నడుస్తున్నాయి. నూనె గమల త్రవ్వకాన్ని కమ్యూనిస్టులైన రష్యన్లకీ, రుమేనియన్లకీ అప్పగించారు. ప్రభుత్వ రంగంలో నిర్మించే నూనెపరికరాల గారాల పనికూడా కమ్యూనిస్టులకే అప్పగించారు.

ట్రాజన్ యుద్ధంలో గ్రీకులకర్రగుర్రం ద్వారా కోటల్లోకి జొరబడి ట్రాజన్ ను ఓడించారు. ప్రభుత్వ రంగంలోకి కూడా ట్రాజన్ గుర్రం జొరబడుతోందనటానికి నిదర్శనంగా మూడు ఉక్కు కర్రాగారాల్ని చూడచ్చు. రష్యన్ల సహాయంతో నిర్మిస్తున్న ఖిలాయ్ కర్రాగారంలో ఒకటే చిన్న సమెట్ట జరిగింది. కాని మిగతా రెండు కర్రాగారాల్లోనూ ఎన్ని సమెట్టలు జరిగియో!

పెట్రోలు శాఖ చేసినదేమిటి? జ్వాలా ముఖి, కాంచేవంటి కీలక ప్రదేశాలకు కమ్యూనిస్టులను యథేచ్ఛగా రానిచ్చింది. "చేసిన చెడు చేసిన వాడు పోయి తరవాత కూడా ఉంటుం" దంటారు. ప్రస్తుతం పెట్రోలు శాఖను నిర్వహిస్తున్న మహానుభావుల్ని లోకం విస్మరించవచ్చునగాని, వారు చేస్తున్న పనిఫలితాలను మాత్రం విస్మరించను. అమాయకులు, అవిద్యా వంతులు అయిన ఆస్థానం, జ్వాలాముఖి ప్రజలను మధ్యపెట్టి లోబరుచు కుంటున్న కమ్యూనిస్టుల చర్యల ఫలితాలు ఈ దేశంలో చిరకాలం నిలిచిపోతాయి.

ఈ విమర్శలకు ప్రధానమంత్రి ఇచ్చిన సమాధానం మేమిటి?

మొదటి సమాధానం: భారత దేశానికి అసలే విదేశీద్రవ్యం కరువుగా ఉంటే,

కమ్యూనిస్టులనుంచి యంత్ర పరికరాలను కొనటానికి పెట్రోలు శాఖకు విదేశీ ద్రవ్యం ఇచ్చారు.

రెండో సమాధానం: పెట్రోలు, నాచు రల్ గ్యాస్ కమిషన్ ను స్టా మాటర్ కమిషన్ గా మారుస్తున్నామని, పెట్రోలియం పదార్థాలను అమ్మటానికి ఒక సంస్థను నెలకొల్పుతున్నామని ఆయన ఇటీవల ప్రతికా విలేఖరుల సమావేశంలో ప్రకటించాడు.

మూడో సమాధానం: పెట్రోలు శాఖ మంత్రి కాబినెట్ మంత్రి హోదా ఇవ్వటం.

* * *
పేటమారుతుందిగాని గ్రామం పోదు మారదు.

భారతదేశపు సగుతులను నిశ్చయంగా తగ్గించారు. విదేశాలకు ప్రయాణించుకూడా తగ్గించారు అయితే మంత్రులు, ప్రభుత్వధికారులు హాయిగా విదేశీయాట్రలు

మంచి పుస్తకం! కొంచెం వెల!

నేదే ఒక పుస్తకం కొనండి
నేటి మేటి తెలుగు కథల్లోని తియ్యని కథలు

గురురాజు
విత్తయాలాథ,
గోపీచంద్,
వంటి
దిగ్గంతుల
దివ్య రచనలు,
చవులారించే.
రస సుకీలు.
రూ. 1-50

దక్షిణ భాషా పుస్తక సంస్థ సహకారంతో
ప్రకటితం.

మీ మామూలు బుక్ షాపులో కొనండి.
లేదా మాకు వ్రాయండి
ఆంధ్రపదేశ్
బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్,
రాష్ట్రపతిరోడ్, సికింద్రాబాద్

ఉర్రేయ్! ఆగు!

ఇగో మరం నేను అప్పుడప్పుడో రాసిపెట్టించిన ఖదరేదూ. అదేం, మరం ఇప్పుడు బుక్కులా అచ్చుకొట్టారు. అలాంటి ఏమిటో మనకి తెలీదనుకో. అసలు మనకి తెలీనివే బాగామాటాటలాంటు మనం. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడులే ఏం? మరేమో ఇప్పుడు ఈ బుడుగు బుక్కు ఉందిగదా. అదేమో పక్కంటి పిన్ని గారంత లావుగా ఉంది. ఇంకానేమో నేను అరుగుమీద నించున్నంత ఎత్తుగా వుంది. దాన్నింథా రంగులే. ఎర్రటి, పచ్చటి, నల్లటి, తెల్లటి. ఇంక దాంటో నా కుళ్ళోలు ఎన్ని ఉన్నాయో! చెప్పలేను. చాలాబోలు ఉన్నాయిలే. గోపాలానినీ, రాదనీ, బాబాయిని కూడా మూడో తొంబయో ఉన్నాయనుకో. ఇంకానేమో అలాడిను ఖదా, డిక్కివాడి ఖదా, సినిమావాడి ఖదా కూడా ఉన్నాయిలే. రెండుకడల పీఠ, విగ్గలేని ఎముడు కూడా ఉన్నాయి గదా.

మరేమో యిప్పుడు—అదికాదు ఈ బుక్కుకి ఇక్కడేదో రానుంది చూడు. అది నే “రు. 1-25 న.పై”—ఈ బుక్కు మనకిస్తారన్నమాట. రూపాయంటే నాకుతెలీదుకాని దానికి విలక లేగుట. ఇలాని బామ్మతో నాన్న అంటాడు. బాబాయి కూడా అంటాడు బామ్మని రూపాయి అడిగినపుడు. విలకంటే కూడా మనకి తెలీదనుకో. అంచేత నువ్వేమో ఓ పేద్ద రూపాయా, ఓ బుల్లి పావలాకొనూ ఇచ్చేసి బుక్కుకొనేయ్.

అ. అలాకాదు. మరేమో ముందర ఇంటికి పరిగేరుకల్లిపోయి మియింటో బుడుగులేదూ. లాపోలే సీగాన పెనూనాంటే నానరే. నువ్వెల్లి ఉర్రేయ్ ఉర్రేయ్ బుడుగు వున్నకం వచ్చిందీ మరేమోనూ అది కొనిపెట్టు నాన్నా అని యేదూ అలాని వాడికి చెప్ప. అప్పుడేమో వాడేమో విడుస్తాడుగదా. అప్పుడు నువ్వేమో అలాగేసురా అని చెప్పి పరిగేరుకుని కొట్టుమీదకివెల్లి బుడుగు వున్నకం కొనియ్యి. యేం? లాపోలే నాకేం మిబుడుగు ఇలా అల్లరిచేసేసి పైకేటు చెప్పేస్తాడు కాగర్త.

ఉర్రేయ్! ఇంకోటి. ఈ బుక్కులేదూ దీన్నేమో లావుపాటి పక్కంటి పిన్ని గారూ ఇంకానేమో లావుపాటి పక్కంటి పిన్ని గారి ముగుడూ ఓసారి ఇయ్యి అని అడుగుతారుగదా. నే యివ్వనుటో అని చెప్ప. నువ్వే కొనుఖో అని చెప్ప.

కొనుక్కునే పోటు ఇక్కడ రాయించాను చదువుకో.

ఆంధ్ర గ్రంథమాల
6 & 7, తంబుచెట్టి వీధి,
మద్రాసు-1.

వెల: రు. 1.25

న్యూ థిర్తిలేఖ

సాగినూ నే ఉన్నారు. త బా ఉదాహరణ: భారతి చెనా సంబంధాలు విడువించిన ఈ సమయంలో సంస్కృతి వ్యవహారాలకాఖ మంత్రి కమ్యూనిస్టు చెనా వెడుతున్నారు. ఈ కాఖ సంస్కృతికిచేసే దోహదముల్లా ఏమిటంటే ఎంతసేపూ కమ్యూనిస్టు దేశాలలో సంస్కృతి ఒప్పందాలు చేసుకోవటం. కాని న్యూఢిల్లీకి సంబంధించినంత వరకూ సంస్కృతి అసమజేదంతా ఒక క్రమంలోకరా స్వంసం చేయబడుతోంది. ప్రాచ్యదేశాల్లో అందమైన నగరం న్యూఢిల్లీ అని అనే వారిది వరకు. 1947 తరవాత, అందిమంతా క్రమం గామాయమైపోతో ది.

* * * కొత్తిగా సాపించిన ఉత్పత్తి అభివృద్ధి మండలి విదేశీ ముద్రలను లలితకళగా పెంపొందించింది. ఉత్పత్తి పద్ధతులను పరిశీలించటానికి జపానువెళ్ళిన ఒక ప్రతినిధి వర్గం సూచనల ఫలితంగా ఈ సంస్థ సాపించబడింది. ఇంకో ఏడు ప్రతినిధి గ్రూపులు విదేశాలకు వెళ్ళటానికి ఆయత్తమవుతున్నాయి. ఈ రకం విదేశవిద్యాభ్యాసానికి డబ్బిచ్చేది ఆమెరికను. రెండో ప్రకారం: ముగిసేనాటికి ఈ పద్ధతింద ఖచ్చ 80 లక్షల డాలర్ల అవుతుంది. వేరే కొన్ని లక్షల భారతీయ డ్రాంగ్లం కూడా ఉత్పత్తి అభివృద్ధిమండలికి కేటాయింఛారు.

యంత్రసామగ్రి సహాయం, టెక్నికల్ ట్రైనింగు సహాయం, విదేశీయత్రుల-వీటికలన భారతదేశానికి కలిగిన యదార్ధ ప్రయోజనం ఏమిటి అనే విషయాన్ని అంతవాల సంఘం నిష్పాక్షికంగా విచారణ చేయాలి అని కొందరి నూచన. మచ్చుకి: ఎన్ని సంఘాలు చెనా వెళ్ళాయి? అని సాధించినదేమిటి? అనేది తేల్చాలి.

నాయకుల ఉద్యోగలక్షణ, ఉత్పత్తి మం లిసాపనలలా నిజంగా ప్రయోజనమే ఉంటే భారతదేశంలో ఉత్పత్తి ఈ పాటికి ఇతర దేశాల ఉత్పత్తిని తలదన్నీ ఉండాల్సింది. దేశభక్తికి ప్రత్యామ్నాయంలేనట్లే కష్టపడి పనిచెయ్యటానికేమోదా ప్రత్యామ్నాయం లేదు. జపానులోనూ, పశ్చిమ జర్మనీలోనూ ఉత్పత్తి పద్ధతులైలా ఉన్నాయో పరిశీలించచ్చి. వర్తించి చెప్పి నంతమాత్రాన మనదేశంలో ఉత్పత్తి పెరిగి పోతుందా? దేశప్రయోజనాలకంటే వర్ధ ప్రయోజనాలే ముఖ్యమైనంతకాలము ఎన్ని ఉత్పత్తి ఉండలులేనా చేసేదేమిలేదు. ప్రచారమైన గిట్టంగా జరిగిందిగాని ఈ మండలి సాపించిన మొదటి ఏ దాదిలో సాధించినదేమిలేనే లేను.

తిండికి తిమ్మరాజులు

తెలుగు దేశంలో 'తిండికి తిమ్మరాజు' పనికి పోతురాజు అనేది ఒక నానుడి. వీళ్ళు తినడానికంటే సిద్ధం. పని అనేసరికి పలాయనం. దేశంలో ఇలాంటివాళ్ళు ఎక్కువైతే కార్యసాగనా కాదు, పైపెచ్చు ఆహార సమస్య ఏర్పడుతుంది.

భారతదేశ సమస్యలలో ఆహార సమస్య ఒకటి. ఈ ఆహార సమస్యకి కొంతవరకు కారకులు ఈ తిండికి తిమ్మరాజులే అంగుళే రాష్ట్రపతి, నైహూ కలసి ఏకకరంతో "ఎక్కువ పండించండి. ఆహారధాన్యాలే కాదు. కాయధాన్యాలు, పండ్లు, పాలా గుడ్డూ కూడా తిని సమస్యని పరిష్కరించండి" అని ఘోషిస్తున్నారు.

ఈ తిండికి తిమ్మరాజుల్ని ఇంగ్లీషులో 'గ్లటన్స్' అంటారు. 'ఆస్ట్రిచ్' అనేది ఒక జాతి పక్షి దీన్నే తెలుగులో 'ఉప్పరి పక్షి' అంటారు. ఇది తిననివ్వకుంటూ ఉండదు. ఏదీ పడితే అది తినే సుంది. మేకులు, ఇనపముక్కలు, కర్రలు, పురుగులు కప్పలు. ఒక టేబుటికి కనపడదలా పొట్టన పెట్టుకుంటుంది. రూపానికి కొంగలా పొడుగు మెదా, పొడుగు కాళ్ళూ ఉంటాయి.

ఓ నియమం, నిసా, యిష్టం, అయిష్టం, వేళా, పాళా ఏమీ లేకుండా ఏదీ పడితే అది తినేనేవాళ్ళని ఇంగ్లీషులో 'ఒరేవన్ ఈటర్స్' అంటారు. వీళ్ళే నోటికి ఎప్పుడూ తాళం పడదు.

ఈ తిండిపోతులకి ఆ తండ్రాక్క తార్కాణము బకాసురుడు. కాని యీ బకాసురుడినే తలదన్నాడు భీముడు.

సరే 'బొజ్జ నేముడు' వినాయకుడిగురించి చెప్పక రలేదు. కుడుములు, ఉండ్రాళ్ళు తిని బాగా పెద్దదైన ఆ బొజ్జని మానేసరికి చంగ్రుడికి నవ్వాగలేగు (దానికి ఫలితం కూడా అనుభవించాడుగా!)

మనలో ఈ(వి)నాయకులు కొటానకొట్టు వీళ్ళ మూలకాయాన్ని కాని, భారీ దేహాన్ని కాని, వినాయకుడిని తలదన్నే కడుపుని కాని చూసి మనం నవ్వామంటే, మనల్ని కొటిసంతపని చేస్తారు. మన ప్రాంతాల్లో ఆడవాళ్ళు 'నందికొట్టి నోము' అని ఓ నోము పడుతూ ఉంటారు. ఆ నోముకి ఒకే పిండి వంట చాలా చేస్తారు. (ఏదో కొంత కొల ఉంది రెండి). ఆ పిండివంట ఎంత వేసివా

పారేముకూడదు. వండినది మిగిలిపోకూడదు. అందుకని ఈ నోముని సాధారణంగా పెళ్ళిళ్ళలోనూ, శుభ కార్యాలలోనూ పడుతూ ఉంటారు. (వండినది వెలిపోయి, నోము అయిపోతుందని.) అంతబౌద్ధ పవక్తరలేదు. ఇలాంటి వినాయకులు ఓ పది, పది ఘాను మంది కూర్చుంటే చాలు. వాళ్ళతో 'బాబూ! పారేముకూడదు. తినేయ్యాలి' అని చెప్పక రలేదు.

కొందరు నియమానిలకంతయ్యలుంటారు. వీళ్ళు విస్త్రోత వేసినదలా పారేముకుండా తినేస్తారు (మిరపకాయలు, అవ

కె. పారసారథి

కాయపెచ్చులు, ములక్కాడల పిప్పలు కూడా పారేయ్యరు. ఇంకొందరు భోజనాల దగ్గర మాట్లాడుతూ చాలు అనరు. కావాలి అనరు. వేసినదలా తినేస్తారు ఇలాంటి నియమాలన్నీ తిండికి తిమ్మరాజులకి దేమడిచినవరాలు. పెళ్ళిళ్ళు, శుభకార్యాలూ అంటే ఇలాంటి వాళ్ళంతా అక్కడ హాజరు. పెళ్ళిళ్ళలో మొగ్గపెళ్ళివారు కొందరు అదే పనిగా ఒక ఆధరపునో, పిండివంటనో తినడం ప్రారంభించి ఆడ పెళ్ళివారిచేత 'ఇంక లేదు' అనిపించాలని పంతం పడతారు. ఒకాయన పెళ్ళిలో పంతంకొద్దీ మిరాయి

"మామగారికి ముడుపు..."

ఉండలు ఎక్కువంటే కడుపు నొప్పి వచ్చిందట. బాధపడుతుంటే చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళు కడుపునొప్పికి మంగువేసుకొమంటే 'అమాత్రం ఖాళీఉంటే మరో రెండు మిరాయి ఉండలే తింటాను' అన్నాడట. 'అవగింజంతే సంగుంటే అరవే గారెలు అప్పుడే తిననా' అన్న మనిషితరహా ఈతడు.

కొందరు పొగున్నేలేచి మొహం కడుక్కున్నాక 'దేవాలయాన్ని' ప్రవేశించి, ఆత్మారాముడికి నైవేద్యం పీడప తాంబూలం సమర్పించుకొని, దీప, ధూపాలతో బైటికొనే నేగాని రోజు సరిగా గడవదు. ఇప్పుడు మేకడికల్లి నా అడుగడుక్కి కాఫీహాల్ తే—ఈ పోతురాజుల పాలిట కల్పవృక్షాలు.

నా మిత్రుడొకడు కాఫీహాల్ లు ని 'మామగారు' అంటాడు. రోజూ 'మామగార్ని' ఇంటికెళ్ళి దర్శించి ముడుపుముట్ల చెప్పకుంటే నేకాని అతిడికేనా వెలితిగా ఉంటుందిట.

ఇక కాఫీసంగతి సరేసరి. రోజుకి ఎన్ని సార్లు? మొహంకడుక్కుకుండా ఒకసారి (బెడే కాఫీ) కడుక్కున్నాక ఒకసారి. వీధిలోకి వెళ్ళాక కనీసం రెండుసార్లు. మళ్ళీ సాయం కాలము ఇంట్లో ఒకసారి. వీధిలో రెండు సార్లు. మొత్తం రోజులో అథమం ఆరు, ఏడుసార్లు తాగుతారు ఈ కాఫీత్రాగు పోతులు.

సరే ఉపవాసాలు, వారాల సంగతికి వదలం.

'నాకీవేళ ఆదివారం', 'నాకీవేళ కని వారం', 'నాకీవేళ అమావాస్య' అంటారు. ఇంట్లో రాత్రి, అథమం మూడు మినప రొట్టెలో, పది పదిపాను పూరీలో లాగించే సాగు—ఉపోషం పెరు చెప్పుకొని. ఆ ఉపోషం ఎందుకు? ఈ కడుపుమెయ్యి తినడం ఎందుకు? ఫలవారం అనడం—బలు హారం చేయడం.

అసలు కొందరు ఆ సమానూ అన్నం తినడంవిమిటి? ఏరొట్టా, ఏ పూరీలో తిండా మని వారాలపడతారు. వారాలండి ఒక్కొక్కళ్ళు కేరున్నర పచ్చి వేరుశనగకాయలు చేయించుకు తిన్నవాళ్ళని నేనెరుగును.

వితంతువులు—ఈ పోతులు—మినప

★ తిండికి తిమ్మరాజులు ★

కొట్టెలు గురించి అంతబాగా పరిశీలించే 'మహాకవి గిరిశం' వ్రాసిన 'విదో' మీద ఇంగ్లీషు పద్యాలుమాని 'తెన్ని పన గుండె కొట్టుకున్నాడు.' ఈ వారాలండి కొందరు చాటుకుండా హోటలుకెళ్ళి మసాలాదోసె, ఉల్లి పెసరట్లు కొట్టేస్తారు. ఓ ఉల్లిదోసె, ఓపేటు యిడీ పుచ్చుకొంటే నే కాని తొజ్జలో తమ కార్యక్రమం మొదలెట్టరు— మంత్రాలుచదివే నేటి బ్రాహ్మణులు.

ఎంత పెద్దవాళ్లైనా రోజుకి మూడుసార్లు తినేవాళ్ళు మనకింకా కనపడతారు. మొన్న మొన్నటివరకూ మా అమ్మమ్మ నన్ను తిన మనేది. 'తినాలిరా నాయనా! తినకపోతే ఎప్పుటికి పెద్దవాడవుతావు' అంటూ అక్కర లేకపోయినా వడి గుం ది ఇప్పుటికి మా అమ్మమ్మ. చిన్న పిల్లలకి వాళ్ళు అడిగినప్పు డల్లానో, ఏడ్చినపుడల్లానో ఏదీపడితే అది 'పెడితే అజీరి చెసుంది. కొందరికి కడుపులో బల పెగుగుతుంది. పెద్దయితే వాళ్ళు చిల్లర డబ్బులు దొంగిలించి చిరు తిళ్ళు కూడా తింటారు.

నా స్నేహితుడు తన చదువు ఇంకో రెండేళ్ళలో పూర్తి చేస్తాడనగా, ఇంట్లో అస్తమానా తినే అన్నం, కూరలు, పచ్చళ్లు అంటే విసుగేసి 'నాకు ఉద్యాగం అయ్యుక చూడు. రాత్రిళ్ళు భోజనం చూసేస్తాను. రమ్మలు, బ్రెడ్, బాదంపప్పు, ఆపిల్ పళ్ళు, బల్లాయి, నారింజ పళ్ళు ద్రాక్షపళ్ళే తింటాను. కార్చిన రొట్టెకి వెన్నెరాసుకు తింటే ఎంతమజాగా ఉంటుంది. మనవాళ్ళకి తిండి తెలియదోయ్. నేను హాయిగా ఇలా తిండి తినడానికి వెళ్ళి చెసుకోను. లేకపోతే దానికి ఇవన్నీ పెట్టాలి' అని ఎప్పుడూ వలించేవాడు. మరిప్పుడే చేస్తున్నాడో తెలియక.

కన్యాశుల్కంలో గిరిశం, వెంకటేశంలో అంటాడు.

"నాదగ్గర కరెన్సీనోట్లు ఉన్నాయిగాని మార్పులేను. పదజాలు పెట్టి ఒక్కరు కాశీ మిరాయి పట్టుకొని రా. రాత్రికి మరి నేను భోజనం చెయ్యను."

దేశభక్తి గేయంలో గురజాడ 'తిండి కలిగితే కండకలదోయి కండకలవాడేను మనిషా' అన్నాడు. అందుకనే 'మేమంతా

నియమాల నీలకంఠయ్య

ఇలా తింటున్నామంటారు వీళ్ళు, కాని "కండకలిగితే తిండికలదోయ్"

'రక్కాడిలేనేగాని డొక్క అడడు' అనే విషయాల్ని మరచిపోతున్నారు వీళ్ళు. కొందరికి 'ఆశీలావు పీక సన్నము.'— తినాలని ఆశి, తినడం చేతిగాదు. కొందరు 'దంచినమ్మకి బొక్కిందే కూలి' రకం. ఏదో పిండి కలుపుతూనో, వంట వండుతూనో ఇంత నోట్లోవేసుకు చూస్తారు. రుచికోసం అని కాపి వండిన కూరంతా కానిచ్చేసినకథ

మన కందరికీ తెలిసినదే.

సరే! అంతా తిండిపోతుల గురించేనా, కొంత ఇవతలవాళ్ళగురించికూడా చెప్పాద్దాం. కొందరు "మింగడానికి మెతుకులేదు. మీసాలకి సంపెంగనూనె" అన్న తరహా. తింటానికి డబ్బులుండవు—వారానికి మూడు సిగీమాలు తప్పకుండా చూస్తాను. అదేం కడుపు నిండాలా? కాలనిండాలా 'బ్రతికుంటే బలుసాకు తినొచ్చు. కాని ముందు సిగీమా చూడకపోతే ధస్తాము' అంటారు ఈరకం.

కొందరు ఇంట్లో మూతికి మెతుకులు రాసుకొని పెకొచ్చి 'అది తిన్నాము. ఇది తిన్నాం' అని దాబులు చెప్తారు. అంతా భేషజం. దీనికో చిన్నకథుంది.

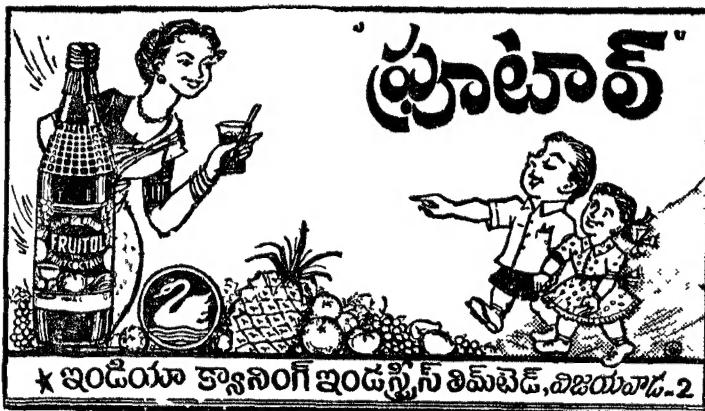
ఇద్దరు మిత్రులున్నారు. ఇద్దరూ ఒకళ్ళని మించినవాళ్ళు ఇంకొకళ్ళు. మొదటివాడు రొట్టె తింటూ రెండవవాడితో 'చూశావా నేను ఎంత గొప్పవాడినో! నేతిగిన్నె పక్క నుంచుకొని, రొట్టెముక్క అందులోనుంచు కొన్నట్టుగా నటిస్తూ తింటున్నాను' అన్నాడు.

రెండవవాడు 'ఓన్! నువ్వు ఇంతేనా, నేను మాయింట్లో నేతికారీడీ గోడకి తగిలించి, పీటమీద కూర్చుని తింటున్నా రొట్టె ముక్కకారీడీపపు చూపించి, అద్దుకున్నట్టుగా భావించి తినేస్తాను' అని గుక్క తిప్పకోకుండా అన్నాడట.

మా చుట్టలలో ఒక అమామయనన్నంగా, పొడుగ్గా ఉంటుంది. కాని ఆ అమామయి అక్షరాలు మాత్రం పొట్టిగా, బొద్దుగా, మద్దుగా ఉంటాయి. మా మామయ్య ఒకసారి జోకో అనుకొని 'ఏం సుకీ! నువ్వుతినే అన్నం అంతా నీ అక్షరాలకే పెనుతూన్నట్టున్నావు?' అన్నాడు.

అమ్మయి యూనివర్సిటీలో ఒకవ్యక్తిని చూశాను. మధ్యాహ్నం విరామసమయంలో భోంచేశాడు. ప్రక్కనేవున్న కాంటీన్ లోకి వెళ్ళాడు. ఒకదోసె, ఒక పేటు పూర్తి, ఒక పేటు పకోడీ, ఒక కాఫీ పుచ్చుకున్నాడు. అది చూడగానే, నేను అలా నిశ్చేస్తున్నా ఉండిపోయాను. నా గొంతులోంచి 'అపర బకాసురుడు' అని చిన్నగా రాబోయింది. దాన్ని నా పెదములు గొంతులోనే ఆపేశాయి.

ప్రస్తుత యుగంలో బకాసురుణ్ణి జుప్పికి తెచ్చే తిండి తినగలవాడు—'కింగ్ కాంగ్' అని అమ్మయి ఎక్కడో చదివితే అనిపించింది ఈ తిమ్మరాజుల రాజ్యానికి 'కింగ్ కాంగ్' కింగ్—రాజులకి రాజు రారాజు. ఈ రాజులకి, తిమ్మరాజులకి, తతిమ్మ రాజులకి అందరికీ జై!

“ప్రతి ఒక్కరూ, ఎందుకూ చూస్తారనా వేపు? నాలో ఏముంది? ఎటువంటిది? నాలో ఎవరూ లేరా? అంతా నా వేపు ఆ విధంగా చూస్తుంటే నేను నిజంగా చాలా అందంగా ఉన్నానన్నమాట!”

నేనంత అందంగా వున్నానా! ఏమో! నాకేలా తెలుసుంది?

మరి నేనంత అక్కర వంతంగా ఉండటానికి కారణం? మొక్కా, చెవులా, కుర్రలా, చెక్కిల్లా, కన్నులా?

కాదు ముక్కు ఎంతమాత్రముకాదు, పొడుగు—కొన నూదిగా—

మరి చెవులా? చెవులుకాదు. కుర్రలా? ఏమో! నాకుర్రు లిచ్చి చేర్చి అల్లులే ఎంతో చక్కనిజడ అవుతుంది.

చెక్కిల్లా! లే మా విచిత్ర శక్తి వలె, గోధుమచాయలో అగ్గుతంగా కనబడుతున్నది. మరి కనులా! చెప్పనక్కర్లేదు. కలగా తుమ్మెద జంటలా...

అయితే కళ్ళలో ఏదో అక్కరణకీ వున్నది. పెదవిగో, గుండ్రంగా, చీకెలా లాగున్నాయి. సన్నటి కాటుక తీర్పు కళ్ళకు వింత అందిం కలుగజేస్తున్నది.”

* * *

ఆమెలో ఒక యెత్తనం కలిగింది. రోజూ నిజావుటద్దంముందు కూర్చుని, ఆమె తన ఎంత అందంగా ఉన్నదీ పరీక్షించుకుంటుంది.

సంబంధాలు వస్తున్నాయి. అంతా వస్తున్నారూ, చూచి పొడుతున్నారూ. కానీ ఎందుచేతనో ఒక్క సంబంధమూ నిశ్చయం కావడంలేదు. ఆమెకు అనుమానం కలిగింది. ఏమిటి, తన అంత అందంగా లేదా?

ఈసారి ఆమె కళ్ళు ఎత్తి చూసింది, కాబోయే పెళ్ళికుమారుని ముఖంలో ఆమె కళ్ళు జ్యోతులా ప్రకాశించాయి. పెళ్ళి కుమారుని ముఖంలో తృప్తి మెరిసింది. పిల్ల నచ్చిందన్నానని వచ్చినవారు. అన్నీ సవ్యంగా కొద్ది రోజుల వ్యవధిలో జరిగిపోయాయి. ఆమె ఆ త్రవారింటికి వెళ్ళింది.

అత్రవారింటికి వచ్చినది మొదలు ఆమె తన విషయమై మునుపటిలాగే శ్రద్ధ క మీ నూ వచ్చింది. సౌందర్య పోషణకు, పుట్టనింటినుంచి తెచ్చుకొన్న టాయిలెట్ సామాన్లు పూర్తిగా అయిపోయాయి. ఒకనాడు, అఫీసుకు పోతున్న భర్తతో ఆమె అంది:

“ఏమండీ! ఒకమాట.”

ఇది స్త్రీ సహజమైన మాటే ననుకొని, “ఏమిట?” అని అతను ఐదుదిగి ఆస్వాదనంగా ఆమెవేపు చూశాడు.

“సాయంకాలం ఇంటికి వచ్చేటప్పుడు ఒక పొడవ దబ్బా తెస్తారా?”

“ఒక! ఇంకేనా—అలాగే తెస్తారే,” అని అతను ముందుకు వెళ్ళాడు. ఆమెకు కొంత యెత్తం కలిగింది.

అద్దంటి అందం

“ఒక స్నో సీసామాడా—నేను తెచ్చుకున్నది అయిపోయింది,” అని మెల్లగా నవగింది.

“అలాగే నే” అని అతను ముంగురు సాగిపోయాడు. ఆ సాయంకాలం ఆమె కోర్కె వెనచేరింది.

తను అన్నీ చేసుకొని, గదిలో నిలువుటద్దం ముందు నిలబడింది. ఆ అడం అంటే ఆమెకు ఎంతో సరదా—తనగదిలో చేర్చబడిన చాంసులో ఇదోకటి ఆ ఇంటికి ఆ ఆనా, ఆమె సుకేశసారి వచ్చినట్లు ఆమె మొదలగా విన్నది. తన ప్రతిబింబం ఆ అద్దంలో చక్కగా కనపిస్తుంది. అంగుళీ కాబోలు ఆమెకు ఆ అద్దమంటే అంతయిష్టం.

* * *

“ఏమండీ! మీరు ఎంతకు కొన్నారండీ

అదండీ!” అని అతన్ని అడిగింది.

కలగర్ల వెంటరాజు.

అదండీ!” అని అతన్ని అడిగింది.

“ఏం! అంతగానందా? మన పెళ్ళి ముంగు కొన్నా. నీ కోసమే!” తన కోసమా! ఆమె ఎంతో మురిసిపోయింది. రోజుకి రెండుసార్లు నా అగాన్ని గుఱవోతుడిచేది. గుడిచిసంకేతపు తన ప్రతిబింబ మును చూస్తూ గురిసిపోయేది.

చేతనయినంతవరకు ఆ రాత్రి చక్కగా ముస్తాబయింది. ఇరుగు పొరుగువానూ, చూడ వచ్చినవానూ, అంతా ఆమె సలక్షణంగా వుందని అనడం వింది. కానీ ఒక్కనాడూ భర్త ఆ మాట అనలేదు. తన ఆంగణంగా వున్నానని భర్తచేత అనిపించుకొనాలనడం అంతా లోకులపొంగుకేశా! తన భర్తకు తనంత అందంగా లేవేమో! ఇటువంటి అలంకరణలు అతనికి ఇష్టమే లేవేమో! అనినీ ఎప్పుడూ ఇంటిపని, అఫీసుపని అంటే.

అడుగులో అడుగుచేసుకొంటూ మెల్లగా భర్తను చేరింది. నిద్రపోయి చాలాసేపయిం చేమో, తట్టి లేచింది. నిద్రాభారంతో కళ్ళెరి చూశాడు. మళ్ళీ నిద్రాదీని కలలో చాలిపోయేడు.

“ఏమండీ! అప్పుడే నిద్రా?”

జవాబు లేదు—

“ఏమండీ, మమ్మల్నే”

“అ” అని ఇటు పిల్లివాడు.

“అంత నిద్రేమిటండి? ఊరగ పొగుపోండే.

“అవును నీకలాగేవుంటుంది” చిరాకుగా అన్నాడు. మా సి న క క్కు విప్ప లేదు. ఆమెకు ఆశాభంగమయింది. ఆ రాత్రి కలత నిద్రలో ఏమేమో సలకరించింది.

ఆరోజు పనిలో పొర పాటు జరిగింది.

“అడమిటే, అద్దంటి కోడలవు. అలా చేయవచ్చా?” అన్నార ఆ తగారు. సమాధానంగా, అ తగారి కళ్ళలోకి కోపంగా చూసింది. “ఇదోకటి నేనుకొన్నావు;కొట్ట వచ్చేలా గుడ్లక్క పెట్టకొని చూస్తావే?” అంది ఆ తగారు.

ఆమె అవమానంతో క్రుంగి పోయింది. కండు మూసుకొని అద్దం ముంగు వచ్చి చతికిలపడింది. నిజంగా తన గుర్తు ఎక్కి వచ్చాయి. కళ్ళు విప్పి చూచుకుంది. “కళ్ళే ముఖానికి అందం” అని అనుకుంది.

* * *

“ఏమండీ! వచ్చినప్పటికీ మీ కోరికలు చాల చిక్కి చిక్కి పోయింది. కారణం ఏమిటి?” అని ఇరుగు, పొరుగు అమ్మలక్కలు అడిస మాటలు చాటుగావుండి వింది అవును తను చాలా చిక్కిపోయింది. నునుపైనపాల ముగ్గుల ఇప్పుడు పాలిపోయాయి కళ్ళు లోతుగా పిక్కుపోయాయి. తనపై తాను శ్రద్ధతోనుకోవడం చూసేసింది.

భర్తను తప్పించుకుని తిరగడం మొదలెట్టింది. గదిలో నిలువు టద్దంపై గుడ్లక్కపిండి ఇక్క ఆ అద్దం ఉండడం దిష్టం లేక, ఒక నాడు—“ఏమండీ ఈ అద్దం ఈగదిలోంచి తీసివేస్తే?” అంది.

“ఏం!” అని అమాయకంగా అడిగాడు అతను.

“అదే అది అక్కడ ఉండడం బాగులేదు. మిగో గదిలోకి మార్చిస్తే?”

“ఇంకా ఎక్కడ పెట్టడం? ఎక్కడా బాగాలేండీ! ఇంతకీ అది నిన్నే చెసిందని? ఆమె మాటాడలేదు.

ఆవేళ అతను అఫీసునుంచి మొదలాడే వచ్చాడు. చాల పొడుగుగా ఉన్నాడు. ఆమెను ప్రేమగా దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఆమె తెట్టుగా దగ్గరకెళ్ళింది. “ఇవాళ నీని మాకు వెళ్ళిదాం వస్తావా!” అన్నాడు.

ఆమె జవాబు చెప్పలేదు. కొంతం దూరంగా తొలగిపోయింది. “చూడు తెను అవుతుంది. తొందరగా తెనులు” అంటూ పెరట్లో దారి తీశాడు. కూర్చుంటో చూస్తూ, ఆమె అలా అక్కడే నిలుచుండి పోయింది, అతను తిరిగి వచ్చే వలెను.

“ఇంకా తెనులేదా!” అన్నాడు.

“నేను రాను మీరొక్కతే వెళ్ళండి,” అంది.

“ఛా! అడమిటి ఇద్దరంకలసి వెళ్ళాం.”

“ఉహా!” అంది ఆమె మురిసేగా.

“వంటోబాగులేదా? అవును అమ్మ తెప్పింది యామధ్య నీ వంటోబాగులేదని. చాలా చిక్కిపోయావు. సరేలే తర్వాత అలాచిట్టాం. తెను అవుతుంది. నీవుకావన్న మాత్రమే వెళ్ళొస్తా.”

తివదాంధవులు

శ్రీ గుంటి కుచేలరావు విశాల సమనాలతో ప్రపంచాన్ని ఒక్కసారి పరికించాడు నట తిరుగుగులాని నిర్దుర పోతున్నట్లు తోచింది ప్రపంచం

తనను మోసుకువచ్చిన రెలుబండి తిరిగి మరి కొంతమందిని మోసుకొని బావురు మంటూ నడిచి ఆవులిచాడు కుచేలరావు కడుపు ఖాళీగా వున్నట్లు, ఏవో జ్వాలలు బయలుదేరినట్లు తోచింది ఈ జానెడు పొత్తికోసమేగడా ఈ జనం తావత్తయ పడు తోంది అని నిట్టూర్పు విడిచాడు

తెలితి తిరిగి పీటోకి చూచాడు ఎదురుగా కొండ మంచుకప్పు చేసుకొంటున్నది చలిగాలికి రెవరెవలాడిన కేహంపైని వెంట్రుకలు నిగుడ్పాయి

ఇలా ఎంతసేపని నిల్చుంటే అప్పటికి ఊరు మాటుమణిగింది ఎక్కడికి వెళ్తున్నా ఎవరినీ పలకరించేటూ తనను ఆహ్వానించిన సంఘంవారు కనీసం ఎండపన్నా యిచ్చారు గాని, పోనీ ఫలూని నాటకాలవారు ఎక్కడ వుంటారని అడిగి తెలుసుకొందామనుకొన్నా యీ రాత్రివ్వడు ఎవరినీ కదిపితే ఎవరూరు కొంటారు నాటకాలవార రాత్రికి నిద్దర భారని తనకు అనుభవంలో తెలిసిన విషయమైనప్పటికీ ఎక్కడని వెదకటంకీ అయినా ఈ మహాపట్టణంలో ఏ మారుమూల వుందో అదీ ఆ పిలిచినవాళ్ళు పోనీ దారి ఖర్చులకని అయిదో పదో పంపిన పాపాన్న పోయేయకొర తనకన్నా నిర్భాగ్యులు కొమోసని నిరిపెట్టకొన్నాడు

ఆత్మరాముడు బుడలు కొడుకున్నాడు, ఇప్పుడు తనను పట్టుకొన్న సమస్య హామెలో సమస్యకన్నా జటిలమయింది భారతి ప్రభుత్వపు ఆర్థిక సమస్య తన సమస్య ముందు బలాదుర్ ఈ రాత్రికి ఎక్కోట ఎట్లు మేను చాల్చినరో

కనుకెప్పులు బరువెక్కి కళ్ళు మూసుకు పోతున్నాయి నిద్రమందు ఆకలి ప్రవాహం తిగుతున్నట్లు తోస్తోంది

తనదగ్గర ఒక రెదరు హాండ్ బాగ్ తప్ప అటే బరువు సామగ్రిలేదు నిజానికి అది లేక బోసు-మరీ బాగోదని 'రావుదగ్గర ఎరువు తెచ్చుకొన్నాడు ఆమాటకొనే ఈ నిట్టూర్పాల్నీ, గానో పంచె మాత్రం తనవా ఏమిటికో తెప్ప గూడదు మరి పట్టిగా అలాంటి విషయాలు అయినా తనకి బట్టలు సదుపాయంగా లేవు! గళ్ల లుంగీ,

మోచెకుల బసినే హాయిగా వుండేవి తనకోసం సన్నాసం చేస్తారని గదా యీ బాఫలకోర్ని అయిగురుపాయల అరువుతో యిక్కడికివచ్చి పడింది అయినా వాళ్ళు స్వేదనుదగ్గరకు వస్తామని చెప్పి రా లేదు నిజానికి అది వాళ్ళ తప్పగాదు మరునటి రోజు వునయాన తిరుగంటలబండికి స్వేదనుకు వస్తామని వాళ్ళు ప్రాపివా, సదుపాయంగా వుంటుందిగదా అని ముందుగా యిలా వచ్చి పడాడు ఇద్దరు ముగ్గురిని ఫలూనా సమాజం ఎక్కడ అని పలకరించినా జవాబిచ్చిన పాపానపోయారు కారు మొత్తానికి ఎలా

కొమాండూరి

గతేనేం బారపాటే జరిగిపోయింది జరిగి పోయిందాన్ని పట్టుకు విచారించడంలో ప్రయోజనంలేదు

వెయిటింగు రూంలో పడుకోవటానికి అనుమతి బోధకటుమనేది గుర్తించ వాచ్ మన్తో ఇంటర్వ్యూ ఆయం తరువాతనే ఎంపైన్సు 'ఎంపైన్సు ఫీ' కట్ట సమర్థులైనవారే ఇంటర్వ్యూలో గలుపు, అంతే సమర్థులే వుంటే ఎయిర్ కండిషన్లు, రూంలో బసచేసి వుండేవాడు ప్లాట్ ఫారాన్ని గుత్తు వుచ్చుకొన్న రైల్వే పోలీసులు లాటిలు తిప్పకొంటూ పహరా యిస్తున్నారు.

ఇక అక్కడ నిలుచుండి లాభంలేదు పూరుమీదికి పడాడు అన్నటు యీ పట్టణంలో "నీటి రోల్సు" ప్రజేకెపెట్ట బడ్డాయని విన్నాడు చూచాయగా అయిడియా! ఇప్పటికే నా ఇలాంటి అయిడియా తట్టి నందుకు యమబుత్తరు అభిషేకంనలా తెలుపుకొన్నాడు

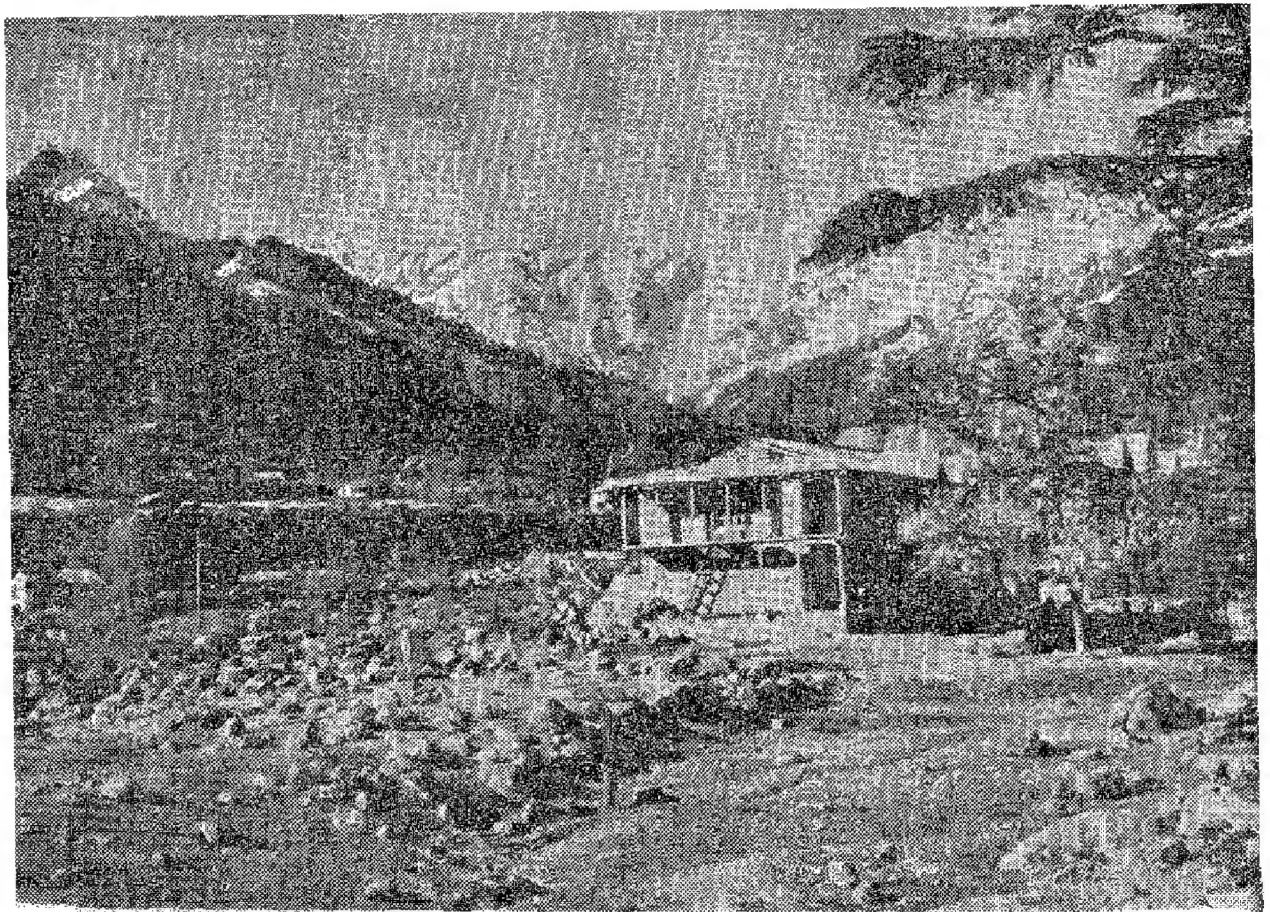
అంత నడిపిధి, అంత మరునడిగాని ప్రజేకెంలో విశాలమైన ఆరుగు లెక్కడైనా కనిపిస్తాయో అని చూచాడు, ఈ రోజులో ఆరుగులు కట్టించుకోవటం మోటయి పోయింది— పీడప కాలం! కావ్యాలలో ఆ మాటకొనే, చేదరాసి పెద్దమ్మ కథలలో ఆరుగులమీదపడుకొన్న పెద్దమనుషులు ఘన కార్యాలెన్నో చేశారు ఆ ముక్కు మార్గదలో ఒకానొక కవిపుంగవుడు స్వగతంగా మాట్లాడుకొన్న రెండు సంస్కృతిలోకపాదాలతో కామాండుడైన రాజుకొమ్మలు తెరిపించాడు సరే లే ఈ ఆలోచనలతో ప్రస్తుత సమస్య తీరదు గా!

అతి ప్రయత్నంమీద కాస్త చీకటిగా ఉన్న రెండు అరుగులు కనుపించాయి. మూడంతసులమేడ అది సంపన్నులయింది పూర్వకాలపు కోర్కె తిరిగిపోకుండా కాపాడుకు వస్తున్నట్లుంది. హాండ్ బాగ్ లోని కుండు బయటకుతీసి అరుగుకు ఒక వెలుగు కుగ్రహరచి పక్కపరచి పడుకొన్నాడు మళ్ళీ తనకు వణుకు ఆరంభమయిన ఒక వెలుగు చలిగాలి వరకెవరై పాలరాతిగమ్మ పోనీలే ఏదో యీ రాత్రి గడిస్తే ఎలాగూ ఆ సమాజంవారు కాటవ యివ్వకుండా పోకు చేపటిమంచి మూడంకే చేసి వెచ్చగా గురు పెట్టి నిద్దర పోయా యీశితకాలంగడుపవచ్చు ఇవ్వరు-వాళ్ళ మానాన్నవాళ్ళు పోతారు

వీధి చివర్న ఏవో తలుపులు చప్పుడవు

వరుడు శ్రీ యలమంచిలి రామచంద్రరావు (చి ఎస్ సి) వధువు విజయలక్ష్మి (కృష్ణాజలా పంచాయతీబోర్డు అధ్యక్షులసంఘము ప్రెసిడెంటు, కృష్ణాజలా కాంగ్రెసు సంఘ కార్యదర్శి శ్రీ చెన్నుపాటి రామకౌటయ్యగారి కుమార్తె) ఏప్రిల్ 28 రాత్రి వడమలలంకలో వివాహం వైభవంగా జరిగినది

ప్రకృతి రామణ్యకానికి నిలయమని పేరొందిన కులూలూయలో 'సునరీ' అనే పట్టణం దేశంలో 'సెలవు సెలవు'ను అభివృద్ధి చేయడానికై ప్రభుత్వం ఆరంభించిన కార్యక్రమం కింద ఈ కేంద్రం బాగా వృద్ధి కెక్కింది విదేశీయాత్రికుల పలువురు వస్తున్నారు.

★ ఆ ప ద్మాం ధ మ లు ★

కున్నాయి గ పీ పోలీసుల హం గా
 మాకాబోలు! పోలీసులకు తలుపులు
 బద్దలవుతా యేమో ననిపిస్తుంది చప్పుడు
 క్రమంగా సమీపిస్తోంది వచ్చారు రానే
 వచ్చారు ఇద్దరుభటులుఅరుగు మెట్లెక్కిపాటరీ
 తెలుచేకారు ఖర్చు వాళ్ళగమనాన్ని పరి
 కించమూ రెప్పవల్పువకు చేలరావుకట్లు
 అలాగే పుండిపోయాయి
 తనకు దగ్గరగావచ్చాయి రెండురెళ్ళు
 బాలుగుకాళ్ళు!
 "ఎవరునువ్వు?" ఒక కంఠం!
 "ఎందుకు వచ్చావు?" మరొక కంఠం!
 "కిటియాల్పు ప్రకారం పిధి ఆరుగులమీద
 పడుకోగూడదని తెలిస్తే..." తిరిగి మొదటికంఠం
 అప్పటికి తేచికూర్పున్నకు చేల రావు
 తెలుసన్నట్లు తలవూపాడు
 "మరి?" రెండో కంఠం!
 "అమ్మాయ్! నీ వ్యవహారం బాగాలేదు

గాని సేవనుకుపడ!" మొదటి కంఠం
 అదేతనకుగావారి ద్వాపరయుగంలో
 కృష్ణపరమాత్మ అవతరించిన ప్రదేశం, కలి
 యుగంలో గాంధీమహాత్ములవంటి వరమ
 పూజ్యులం వీళ్ళ తరబడి నివాసం కల్పించు
 కొన్న ప్రదేశం! ఆహా! ధన్యోస్మి!
 కుచేసరావు "పైజ్ డ్యూటీ"లో వున్న
 ఇన్ స్పెక్టరుగారి ముందుహాజరుపరచబడాడు
 "ఏమయ్యా రాత్రి పదకొండు టాటిం
 తరువాత గూడా కోడమీద తిరగటమేగాక
 పిధిఆరుగుల మీద పడుకోటం లో
 నీ వు ద్దేశ్యం ఏమిటికి నీ క క్కడ
 ఏం పనికి నీటి అనుకొన్నావా? మరే మను
 కొన్నావా?" ఏం చేయటం! తనకు తెలి
 యని విషయంగాడు తప్పదు మరి! చేరాడు
 తన మానాన్ని భరించలేని ఇన్ స్పెక్టరు
 చిరాకుతో "ఏయ్ బూనాట్ వన్ లోవ
 రి! తీసుకెళ్ళి పుడయాన్నే పంపించేయ

పోయ్!" అన్నాడు
 బ్రతికాను భగవంతుడా! ఇంకా నయం
 నాలుగు ప్రహరించారు గారు! అనుకొంటూ
 బూనాట్ వన్ ను అనుసరించాడు కుచేల రావు
 ఒక బల్ల చూపించి "పడుకో!" అన్నాడు
 బూనాట్ వన్ ఫడు కో నో మో జేబులో
 చిల్లర డబ్బులున్నాయేమో తిడుముకో
 న్నాడు బూనాట్ వన్ కళ్ళు విప్పారి
 నయ్! ఒటి చేతులు బయటకు రావటంతో
 తిరిగి ముడుచుకుపోయినయ్
 "లేవయ్యా లే! మహా యింకా విద్రవో
 కున్నావ్! ఇదేం అత్తారిలు కొన్నావా
 యేం!" అంటూ లేచాడు తేల్ల వారుతుండగా
 మిస్టర్ బూనాట్ వన్!
 బడకంగా ఒళ్ళు విరుచుకొని, బయటికి
 వస్తూ "పైజ్ డ్యూటీ"లోంచి రిలీజ్ వో
 కున్న ఇన్ స్పెక్టరుకు 'ధ్యాంక్సు' చెప్ప
 కుండా వుండలేకపోయాడు, కుచేల రావు
 చిరాకుగా వున్న ఇన్ స్పెక్టరు మొహాన్ని
 మననంచేసుకొని నవ్వుకుంటూ రైలు స్టేషను
 వైపుకు దారితిరాడు కవి కుమారుడు కుచేల
 రావు

చరిత్ర చెప్పిన కథలు

తెలిసింపు - సాంబశివరాజ్ బంబి

‘నరేంద్రశేఖరం’

ఒకనాడు కలవరంలో ఉన్న యింటా కలక రాజు సామిత్రి ప్రసన్న చటాపా కార్యయాలవారితో సరదాగా కబుర్లు చెబుతున్నాడు.

“సామిత్రి! నేనురానిన ‘చరిత్ర హీనులు’ నవల వుంది చూశావా? దాంతో ఓ గమ్యత యిన ముచ్చట జరిగిందిలే—ఈమాటా కొకే కల్గినప్పుడు దాన్నక్కడ నెప్పొచ్చాను. అదే నీకూ చెప్పా విను” అంటూ కలక రాజు యిలా అన్నాడు—

“కాకిలో మన ‘ఉత్తర’ సంపాదకుడు మరేక కుక్రవ రి లేదా? కేవలరాయం అయి నింటో బస చేశామ ఓనాడందయం కొంత మంది కెంగాలీ పోదరులు నా దగరకొచ్చి ‘అయ్యా—ఇక్కడి కలక గారితో తా విమర్శి చూడాలని యెంతగానో వుంటున్నాడు న్నాడు కాబట్టి ఓ చిన్న మోటింగు చెబుకోవాలనుకుంటున్నాం అందుకు తమకు తప్పకుండాదయచేయో’ అంటూ చిన్న తావుడు అందించారు ‘అయ్యా మీరు మా ఫథ కధ్యతత వహించి కాన్నపు పువనసింపారు’ అని చెప్పివుంటే, నేను కరాఖండిగా రానని చెప్పేసి మొండి కుటా క్షుని బహుశా నాళ్ళకే తెలుసుకొని మరి అందుకనే, నన్నేదో నాళ్ళ మోటింగుకే రమ్మన్నారే తప్పించి, అక్కడ మాట్లాడు మని గానీ, అన్యతలుగా వుండమని గానీ అన్నేను.

పోనీ పాపం యింతగా ప్రాధేయకడి అడుగుతున్నా కే అని, ‘సరే’ నంటూ తలదా పాడు. తప్పకుండా కొద్దానని మాటాచూడా యిచ్చాను.

ఇకపోలే ఆ సభలో సంగతి నాలుగు కేపులా యెటుచూసి నా పువ్వు దండెల మయం భూపదీపాలతోనూ, అతడు చంద నాల పరిమళాల క్షుమ క్షుమలతోనూ గుభా రించి పోకోంది. నాళ్ళు చేపిన మేల్పా

టెంతో ముచ్చట గలిపాయి అక్కడ అడుగు పెట్టి పెట్టడంతోనే నాలో దుండో ఆనందానుభూతి కలిగింది.

సభ బాగానే ముగిసిపోయింది అందరూ యివరిళ్ళకు నాళ్ళు కల్గిపోయారు. నేను లేచి పోదామనుకుంటున్నా అంతలో యిద్దరు విధవాడబడుదులు నా మందరకొచ్చి నుంచున్నారని నాళ్ళిద్దరోను ఒకావిడ వయసు మరింటి, రెండో ఆవిడ యింకా వయసులో పున్నదీన అంటే యివరయ్యా, ఇరవ రెండో యేదో వివుంటుంది.

కాలంలో పున్న విధవామ నాకు నమ స్కరించి, ‘నేనేదో ఆ మెకన్నా కొన్న యెంతో సరివయసునటు నాకేమి చూటం మొదలై ట్టింది’ కేవలపటికలా ఆమె తాలూకు కమ్మని గొంతువిప్పి నింపాడిగా, తియ్యగా, ‘మీరు నన్ను కాపాడారు న్నామో! మీరు నాకు x కేపుల నేను మీ ఋణం యెలా తీర్చుకోవాలో తెలికుండా వుంది’ అంది.

ఆమె అలా అనడం విని నేను నిశ్చేష్ట గ్లయిపోయానంటే నమ్మక ఆవిడకే నేనెం నాయంతేగానో నా కే పాలుపోలేదు, ‘నేనేంటి?—నిన్ను కాపాడ్డమేంటి?— ఎవ్వడో, ఎక్కడో, యేవిటో నాకేమి ఆరంభావటంలేదే! ఆ సలలు వినిపి దివర కేక్కడా చూసినట్లే క్షాపకంలేదు’ అన్నా వినుపోతూ.

ఆ అమ్మాయి నిరంకు వన్నమాటేగాని అందంలో జగన్నోహనే, తెల్లటిపాల తరగ క్లాటిపోళ్ళు ముద్దోచ్చేమొహం ఆశకంగా ఆమె నన్నోకారకీపించి తన కథ యిలా చెప్పకుపోయింది.

“చూ నాన్నగారు కెంగాలు కవతల యేదూ కాలేకీల రేక్కురదగా వుండే నాళ్ళు నే నెవ్వడూ నాన్న గారి దగ్గరే వుంటూండేదాన్ని తెంది. నాకు యేదొం

వయసప్పుడు మా అమ్మ పోయింది. అప్పు ట్టుంటే మా నాన్న గారే ఉండి నెడదాన్ని చేశారు చదివానేళ్ళే (సాయమప్పుడు నాకు తెచ్చియింది కాని యిదే కాకే సగరంలో మూడే మాదానాళ్ళు జబ్బుతో మందల వట్టి మా అయన గుటుక్కుతున్నాడు. అయన చచ్చిపోయేక మళ్ళీ మా నాన్న గారి వంతుకే చేరుకున్నా అయనకీ మరోవారు మరోవారు యెవరూ లేరాదును ఉన్న సంతానమలా నే నొక్కరినే! నన్ను కోస్తా మరకీంట్ వేయాలని అయన నన్ను నుట్టా చదివించడం ఆరంభించారు.

నాన్న గారి కాలేజీలోనే ఓ అబ్బాయి వనువుకుంటూండేవాడు అతగా డెప్పడూ మా యింటోనే నునుట్టాండేవాడు నాన్న గారి కతనంతే అలవిమోలిన ఆపేక్ష సాంత కొడుక్కన్నా యిదిగా చూసుకుంటూండే నాళ్ళు. క్రామంలో ఏవేళ్ళ, ఏయే విషయాలపై విడిచివిడిటి కెప్పలా ఆ సరునూ, సరిం నానూ యావమా అతగాడిదగ్గరే వుండేది కావాలిన పుస్తకాలూ, నోటుపుస్తకాలూ సమస్తం అతనే యేర్చి ‘దేర్చుటాండే వాడు ఆ అబ్బాయ నాకు రేక్కటా, సాహిత్యం టూట్టడన కెత్తంజేవాడు ఇలా యేదొం గడిచి పోయింది.

అయితే యేం యిద్దరం యిలా రోజూ పాకాలసాకుతో ఓ చోట కూచుని కుల సాగా కబుర్లుచెప్పకుంటూ వుండటంతో మా యిద్దరోనూ చిన్న మార్పొచ్చి వడింది ఈ క్షణవరేం కనిపెట్టి ఓనాడా అబ్బాయి నాన్న గారితో ఖచ్చితంగా చెప్పేకాడు నాకేదూ టూట్టడన చెప్పలేనని, దాంతో నేను సరిగా చదవటం లేదే మో న నుకు ని చాలా విసుక్కున్నార నాన్న గారు అందు కని ఆ కోసంలో నన్ను కోన్నాళ్ళపాటు కలకతలో వుండమని అమ్మమ్మ గారింటికే వంపించేశారు.

★ చ రి త్ర హీ ను లు ★

కలకత్తా అయితే వచ్చేకానుగాని నామ నసంతా అటువేసే వుంది, మరికొన్నాళ్ళకి మా యిద్దరి మధ్యా ప్రేమ లేఖలు కూడా నడిచాయి. ఒకనాడ అబ్బాయి ఉరుము లేని పిడుగులాగ గబుర్తున కలకత్తా వచ్చే కాడు. ఇహ మాకే అడ్డూ, ఆహూ లేదు. ఏదో పలానా చోట గుట్టుగా కలుసుకుందా మనుకోవటం, అక్కడ యిరం కులాగాసాద్ద కాలక్షేపం చేయటం-యిలా గడచిపోతుంది కాలం. అయితే యొన్నాళ్ళిలా లోపలకి అదుర్తూ, బెదుర్తూ ఏదో మహానేరం చేసిన వాళ్ళకి మరే నక్కీ నక్కీ తిరుగుతూం డటం? - ఆఖరికి చిరుకు చిరుకుమనే అటు కులబతుకు మాకు ససేమిరా న చ్చు లేదు. అందుకే ఏది యేదయినా సరే, యిద్దరం యిక్కణ్ణుంచి యొక్కడికేనా లేచిపోయి యే చిహ్నం, చిహ్నాలేకుండా గుఖంగా కాప రంచేయాలని నిరారణ చేసుకున్నాం.

సరే, ఆ రాత్రింతా నేను పడుకోకుండా వుండాలనీ, ఆ యబ్బాయి రెండు గంటల రాత్రివృదు ఓ జట్కా తీసుకొచ్చి మా గుమ్మానికి దగ్గరగా నిలబెట్టాలనీ, కింది నేను పడుకునే గది కిటికీ బకబకలాడించి, తట్టిన వెంటనే నేను పెటే, లేదా పట్టుకు బతులు చేరి బయటికొచ్చేయాలనీ మేం ఇద్దరం కూడ ఖలుక్కున్నాం.

ఆ వేళ సంగతి నిజంగా జన్మజన్మలకూ అంత చుట్టూ మరచిపోలేను సుమండీ. ఆ వేళంతా యెడో గాబరా, ఏదో భయం, ఏదో భరాకుతోనే గడిపాను. సాయంకాలం

మా మావయ్యని లైబ్రరీకల్పి నవలేదేనా తెచ్చిపెట్టుకున్నాను. ఎందుకంటే యెడో వున్నా మేనా చదువుకుంటూ రాత్రింతా పడుకోకుండా జాగరం చేయచ్చుగాని.

మావయ్య గ్రంథాలయంనంచి ఓ పెద్ద నవలతెచ్చి నాపైని గిరవాటేశాడు. ఆ నవల పైని “చరిత్ర హీనులు” అని వుంది. ఆ పేరు చదవగానే నా గుండెలు దడదడమని కొట్టు కున్నాయి. అసలు నేనే ఓ చరిత్ర హీనును. నాకుతగ్గ నవలే దొరికిందనుకున్నాను. బలే గమ్యుక్తుగా వుండి సంగతి.

భోజనాలనీ అయాయి. ఎవళ్ళ పక్కల మీదికి వాళ్ళు సదుకున్నారు. నేనా నవల పట్టుకుని నా గది తలుపులూ కిటికీలూ అన్నీ మూసేసుకున్నాను.

ఆ నవల చదవటం పూర్తయిపోయి గోడ మీదనున్న గడియారం కం గు న రెండు కొట్టింది. ఆ అర్ధరాత్రివేళ నేనేం చేయాలూ అప్పటికే ఖరారు చేసుకున్నా. ఆ సమ యంలో మీ నవల తలుకు కధానాయిక ‘కిరణ్ణయి’ నన్ను కాపాడిందంటే నమ్మండి.

సరిగ్గా అదేవేళకు అనుకున్న మోస్తరుగా నా గది కిటికీని బకబకమని లెట్టున్న చప్పు డయింది. ఆ అబ్బాయి వచ్చేకాడని నింపా దిగా వెళ్లి కిటికీ కాస్త వోరగిలా తీశాను. అతను నా కళ్ళ కేసీ గజగజా రమ్మని. ఆహ్వా నిస్తున్నట్టు ఆత్మతగా చూస్తున్నాడు. కానీ ‘నేను రాలేను. మన్నించమని అతగాణ్ణి బలి చూలుకున్నాను.

ఈ మాట అలకించేసరి కదని మొహంలో అవుపించిన నిరాశ, నిస్పృహ నే నీనాటికీ మరచిపోలేను. అత నేవేదో గాలిమేడలు కట్టుకొచ్చినట్టుంది. వాటిన్నీట్నీ నేనో కుఫానుగాలిలా వొచ్చి యొగరగొట్టేశాను. పాపం తెలారకముందే ఎటో పారిపోయేందు కళను యేర్పాట్లన్నీ చేసుకునే వచ్చాడు. రెలుటిక్కెట్టు కూడా కొనుక్కుని మరీ వచ్చాడు.

నేనాభరంగా చేతులు జోడించి-“ఏదో నిన్ను ఆకపెట్టి మోసగించాను. అన్యాయమే చేశాను. నన్ను మన్నించు” అంటూ వేడుకున్నా.

అతను పాపం అలాగే కొయ్యబొమ్మకి మరే కొరడుబారి కొంఠినేపు నుంచుని, ఓ పెద్ద నిట్టూర్పు వదిలి అక్కణ్ణుంచి వెళ్లి పోయాడు.

ఆ తర్వాత నేను మా అమ్మమ్మతో కాక వచ్చేశాను. ఈ ముచ్చట పరిగ్గా ఏడాది కిందట ఈ వేళ జరిగింది. ఇప్పటికీ అను కుంటూంటాను. మీ కిరణ్ణయే నన్నారాత్రి కాపాడింది. చరిత్ర హీనులు చదివే క విమర్శిని చూడాలని ఎంతో వుబలాటవడే వాన్ని. ఆ విశ్లేషణకుడి కరుణా కటాక్షం వల్ల నేనా కొరికే ఇంత తొందరగా తీరింది.

ఆ వేళ గాని మీ ‘చరిత్ర హీనులు’ చదవ కుండా వుంటే ఈనాటికీ నే నెక్కడుంటే దానో, ఎలాంటి అధోగతి పాలయేదానో ఊహించేందుక్కుడా బీకేకపోయేది. మీరే నన్ను కాపాడారు. మీ మేలెన్నటికీ మరచి పోలేను.

ఇలా తన కథని చెబుతూ తనలో తనే ఎంతో మురిసిపోయిందని ఆ విశంతు యువతి ముచ్చట వివరిస్తూ కరచ్చుంటున్నాడు, “ఇనుగో సానిటీ! నేను ‘చరిత్ర హీనులు’ నవల రాసిన కొత్తలో నా మీద అభాండాలు ఈ ప్రహ్వండుమంతా మునిగిపోయేట్టు వుడాయి. ఇహ తిట్టూ, చివాట్లకే తెంపూ తరవాయి లేనేలేదు. ప్రతివాళ్ళూ నామీద ఓ విమర్శ, లేకపోలే ఓ సమీక్ష, లేదా ఓ దండి యాత్రో, ఏదో ఓ కుఫాను లేవదీయకుండా వుండేవాళ్ళుకారు. అయితే ఆ దుమారా లిత్తు టికీ అవ్వడవ్వడు ఉండుంది లేకుంటా యనుకో. అయినా ఆ విమర్శకే శిఖామణు లంతా నన్నెంత తిట్టినా-యిబ్బందిపెట్టినా నాకేం లెఖ్కులేదు. నేను రాసిన ఆ నవల ఇల్లాంటి వెర్రిబాగుల అమ్మాయిని ఒక్క దాన్నయినా కాపాడింది గదా అన్న సంతృప్తే నాకు చాలు. అదే పదివేలు!” అన్నాడు.

కాలేట్ టూత్ పౌడర్

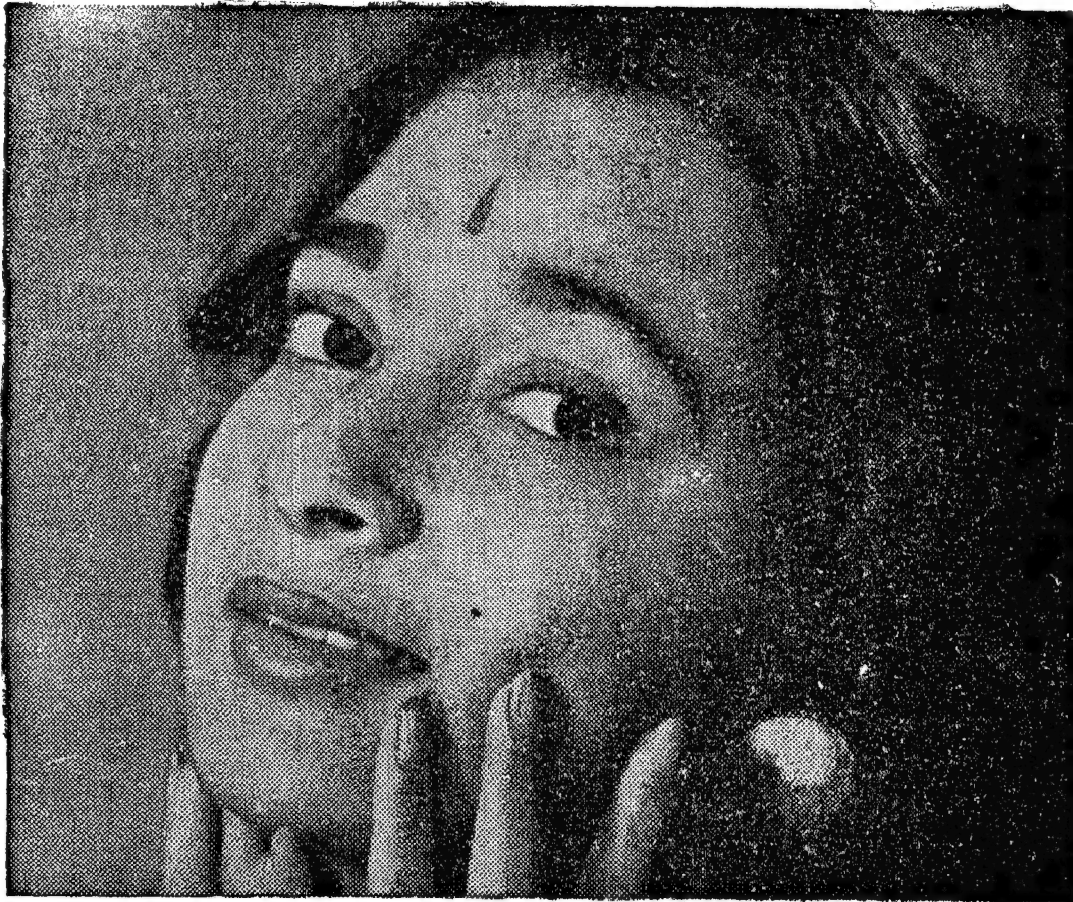
మీకు ఈ మాడింటినిస్తుంది!

- ✓ కమ్మని వాసన!
- ✓ దంతక్షయం తగ్గుదల!
- ✓ తెల్లని పళ్లు!

జయంకు నైజ కొనండి మరియు డబ్బు ఆదాచేసుకోండి!

అమె సౌందర్యవతి... అమె పౌండ్స్ ను ఉపయోగిస్తుంది

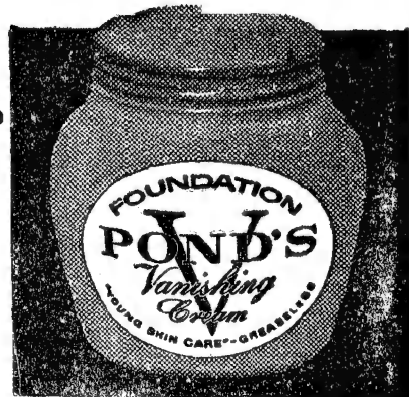

మీ ముఖమును మృదువుగా మరియు మనోహరముగా ఉంచుకొనుటకు

పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ ను వాడండి

తేలికైన మరియు మంచువలెనున్న పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ చర్మమునకు రక్షణనిచ్చి దానిని శక్తిగా మరియు మనోహరముగా ఉంచుతుంది. అది జిగురుగా ఉండదు మరియు రాసుకొన్న మరుక్షణము లోనే కనపడకుండాపోతుంది. పౌండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ ను పొడరు అద్దుకొనే ముందు వాడితే పొడరును గంటలరేపి అంటుకొని ఉండేలా ఉంచుతుంది.

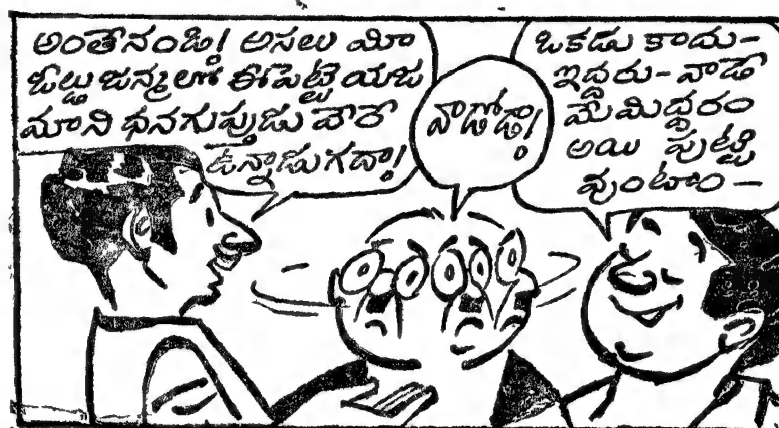
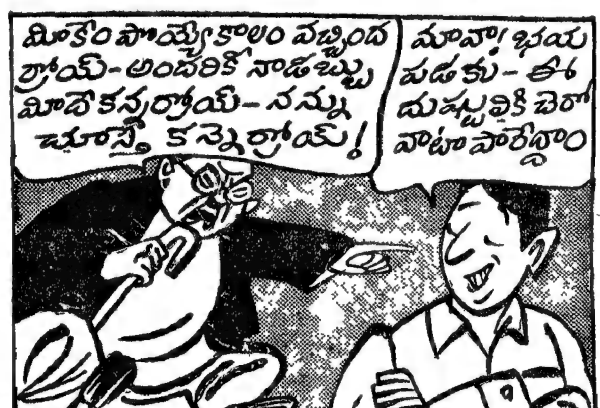
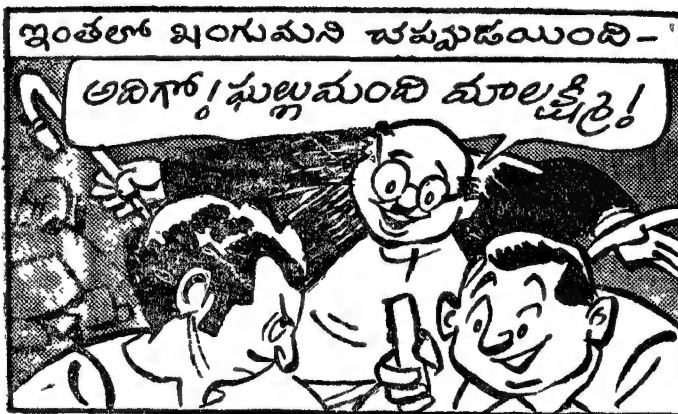
చర్మమును శుభ్రపరచే క్రీమ్
ప్రతి లాగి మీ ముఖమునకు పౌండ్స్ కోర్డ్ క్రీమ్ ను
రుద్ది రాసుకోండి. అది చర్మమును శుభ్రపరుస్తుంది
మరియు మీ లావణ్యమును కాపాడుతుంది.

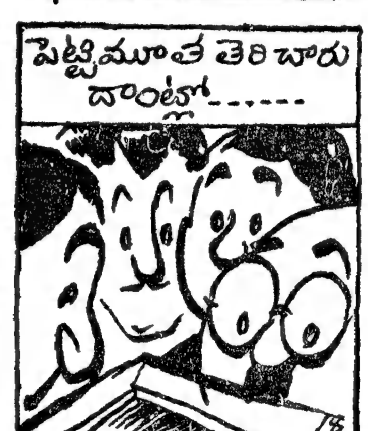
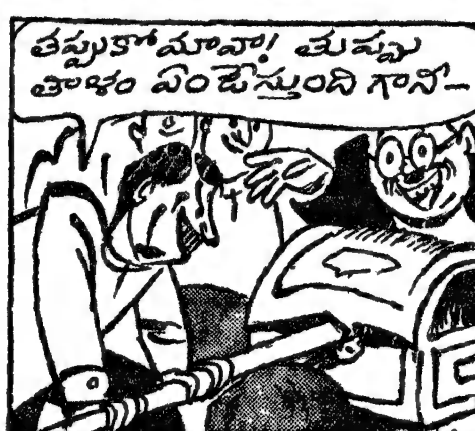
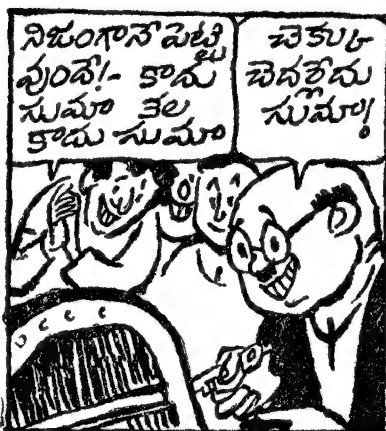
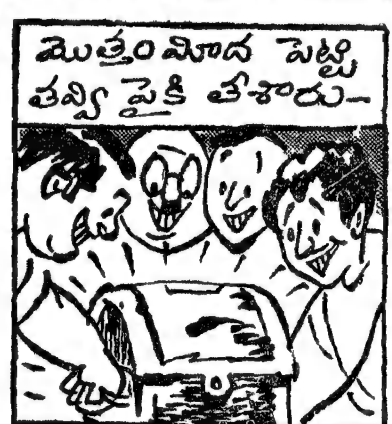
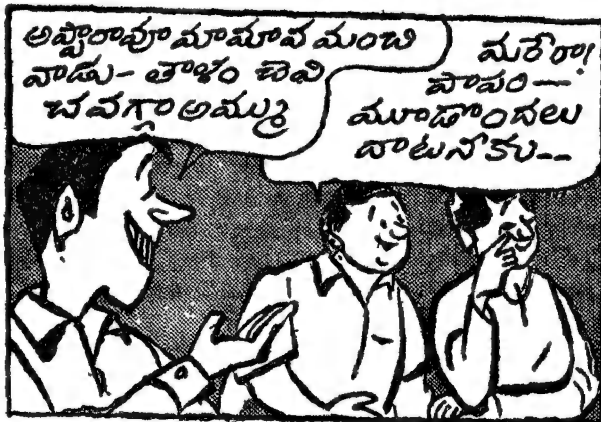
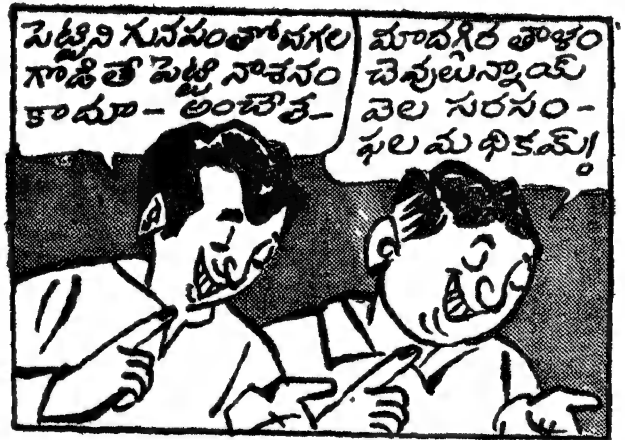

టిస్ట్రో-పౌండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (హబిలకపైన బాధ్యత కో యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపించబడినది)

బంగారం సింగారం

భామలకథ 9

అన్వేషకం

పోతు కూచి సాంబశివరావు

[గత వారం తరువాయి]

రైలుస్టేషన్ కదిలిపోతున్నాయి గిరిగిరా. రైలువరంగలు దాటి ఖాజీపేటకు వచ్చింది. ఒక కష్ట టీ త్రాగాలని రైలుదిగి స్టాటు ఫారంవీడ అడుగుపెట్టాడు శివరాం. వచ్చే టిక్కెట్ ప్రయాణికులతో స్టాటు ఫారం క్రిక్కిరిసి ఉంది. అరటి పళ్ళు, ద్రాక్ష పళ్ళు, విస్కంటు చుట్టానీడీ సిగరెట్లు, కిల్లీ ఆమ్మో కాల్కు మాడవడిగా రైలుపైట్రలోని జనాన్ని చూస్తూ కేకలేస్తున్నారు తమ వసువుల ప్రచారంచేస్తూ. ఎదుగుగా ఉన్న ప్రదేశమంతా రైలుపట్టణంలో నిండిపరుచుకుంది. రైలు ఇంజను కోల్పోయి డబ్బాలు ఒక చోటి నుంచి మరొకచోటికి రవాణాచేస్తున్నాయి. రైలు బోగ్స్ మాసిపోయిన నలటి అసహ్యమైన దుస్తులతో రైలులో పనిచేసే వారు తమ పనులనందడిలో ఆలోచనలతో కలిపి పోతున్నారు. టిక్కెట్టుకలెక్టరు తన బాధ్యత నిర్వహించడానికి శ్రమిగా రైలుపైట్రలు ఎక్కి దిగుతున్నాడు. ప్రయాణికులు కంఠగా రుగా ఫలహారాలు తినడం ముగించి కుళాయి నీరుత్రాగి పొట్టలు నింపుకొని రైలుపైట్రలోని తమ స్థలాలు చేరుకుంటున్నారు. స్టాటుఫారానికి ఒకవారగా పేకవెట్టెలు, గోనెమూటలుపడి ఉన్నాయి. ఒక రైల్వే ఉద్యోగి అది తనిఖీచేస్తున్నాడు. ఏదో రైలు ప్రక్క పట్టణ మీదకు వచ్చింది. రెండు రైళ్ళలోని ప్రయాణికులు పరస్పరం ముఖాలు అవలోకించుకుంటున్నారు.

FREE

అమూల్యమగు మీ జీవితము సాఖ్య వంతముగా నుండుటకుగాను, రాజకైదుల సలహాలు వుచితముగా చెప్పబడును. వయస్సు, రోగనూచనలు చెప్పవలయును.

Contact
MADAN MANJARI PHARMACY
KALBADEVI
Ramwadi, BOMBAY-2.

చుట్టారా మారుతున్న జీవితం... మారుతున్న ప్రదేశాలు... మారుతున్న మనుష్యులు... మనస్సులోని భావాలు కూడా కొద్దిగా మార్పుచెందవారంభించాయి. వాతావరణంలోని మార్పు తప్పనిసరిగా మనస్సులోని పాత ఆలోచనలూమనీ క్రొత్త ఆలోచనలకు తావిస్తుంది. విచిత్రంగా కనిపిస్తున్న ప్రస్తుతం కలగా ఊహించుకుంటున్న భవిష్యత్తు తన జీవితంలో ఏం మార్పులు తేగలవో అనుకుంటూ రైలు ఎక్కాడు శివరాం. కాఫీ త్రాగి రైలుమళ్ళి ప్రయాణానికి సన్నద్ధమయ్యింది.

సికింద్రాబాదు, హైదరాబాదు నగరాలు శివరాం ఎప్పుడూ చూడలేదు. గోదావరి ప్రాంతంలోని చిన్న పట్టణాల జీవితానికి అలవాటుపడిన శివరాం మహానగరం వాతావరణం గూర్చి ఏదో విచిత్రంగా ఆలోచించసాగాడు. పెద్దనగరం విశాలమైన నీధులు... గబగబడిచే జనం... అందిమైన భవనాలు అంతులేని కార్ల ప్రవాహం... బాజ్ తెలియని సందుగొందులు... పూరిగా క్రొత్త యేన శివరాం నగరంలో జీవితం క్రొత్తగా ప్రారంభించాలి... ఎన్నో అనుభూతులు, అపాయాలు... అవకాశాలు... ఎదుర్కోవాలి.

ఆకాశంలో పిట్టలు ఎగురుతూ పిల్ల మొగ్గులు వేస్తున్నాయి. ఒక వంతెనక్రింద సెలయేరు వంకరటింకరలుగా వయ్యారంగా ప్రవహిస్తోంది. సందడిగా చివరిగమ్యం తెలియకపోయినా, తేత చిగురుటాకులతో చిటారుకోమ్యులు ఆనందంగా ఊగిస్తూ వివిధ వృత్తుల విరామంగా గాలిపీల్చుకుంటున్నాయి. నేడ్యంకొని ఎర్రభూములు ఎదురుగా విస్తృతంగా వ్యాపించి ఉన్నాయి. తన సాహస ప్రయాణం విఫలంకొందని తీర్మానించుకున్నాడు శివరాం.

రైలుపులు మూయబడివున్న రైలుపైట్రకు రైలు కిటికీలోంచి కనిపిస్తున్న అనంతమైన ప్రపంచానికి వున్న వ్యత్యాసమే సంకుచిత జీవితానికి, విశాలదృక్పథాలతోడి జీవితానికి మధ్యకూడా వుంటుంది. మానవజీవితము సంకు

చిత మన ప్రకృతిలోంచి విశాలదృక్పథం లోకి మారాలంటే నాలుగోడల గృహవాతావరణంలోంచి బయటపడి ప్రపంచ పరిస్థితులు అవలోకనచేయాలి. అటువంటి అవలోకనకు ప్రయాణం నాంది. సాహసమైన ప్రయాణాలు, బ్రతుకుల గతులు, విలువల్ని పూర్తిగా మార్చగలవు. ఏదో మరక తరలోంచి గొప్ప భవిష్యత్తు కలలాగా కనిపిస్తున్న శివరాంకు తన ప్రయాణమే ఒక సాహసకార్యమైంది. బ్రతుకులో క్రొత్తదనం, గొప్పదనం చవిచూడగలననే ఆకాంక్ష ఆశ, అతనిలో స్పందించాయి. కారదవల ఎదురుదెచ్చే తగలక పాతే యీ సాహస ప్రయాణం రూపొందేదికాదేమో! శివరాం ఒకవిధంగా సంతృప్తిపొందాడు. ఏమైనా జీవితంలో సేరపడడానికి ముంగు యువకుడు కొంత ప్రపంచాటనం చేయ్యవలసిన అగత్యం ఎంతో వుందనే నమ్మకం గట్టిగా ఏర్పడింది శివరాంకు ముంగుముందు తను చేయబోయే మహా సాహసకార్యాల గురించి ఏదో కమ్మని పగటికలలు కంటూ కొంతసేపు తనస్వయంచయ్యాడు శివరాం.

ఆలేఖ.. భువనగిరి... ఘటికేశ్వర మూలాలి... నేడను నల్లటి అక్షరాలబోర్డుల కదిలాయి గబగబా.

‘వచ్చేది సికింద్రాబాదు!’ ఒక తలసరిసిన పెద్దమనిషి ఒక గ్రామీణ రైతుకు చెబుతున్నాడు.

ఏమీ తెలియకపోయినా, అంతా తెలుసుకున్నట్లు క్రొత్తవాతావరణంలో ఒకవిధంగా నటించవలసిన అగత్యం ఒక్కొక్కసారి ప్రతిమనిషికి ఏర్పడుతుంది. ఇతిరుల దృష్టికి తన అవివేకం, తెలియనితనం, కనిపించకుండా, హుందాగా వుండాలనే స్వభావం కలిగిన శివరాం, వోడి ప్రయాణికులను ఏమీ ప్రశ్నించకుండా, ఎన్నో సార్లు ఆ దెవు ప్రయాణాలు చేసిన యాత్రికుడు, ఆ వాతావరణం తనకు పాతదే అని ఇతిరులకు స్ఫూరించేట్టుగా గంభీరంగా మొహం పెట్టి ప్రయాణికులచేత మానంగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ముఖంగా వున్న శివరాంను ప్రక్క ప్రయాణికులు ఎక్కువగా చుకరించ సాహసించలేక పోయాడు.

జేబు తడుముకున్నాడు శివరాం. నలభే ఎనిమిది రూపాయలున్నాయి. భోజనానికి, ఇతిర అవసరాలకు పెరెండు రూపాయలు ఖర్చయిపోయాయి. ఏదైనా ఒక ఉద్యోగం సంపాదించుకొని జీవితం ఒక దరిచేరేదాకా ఆదుకోవలసిన ఆ డబ్బును పదిలంగా పట్టుకున్నాడు. రైలులో రాత్రి నిద్రపోయినప్పుడు తన చిన్ననిదికి వివత్తు రానందుకు సంతోషించాడు.

గజైల మోతల చప్పుడులతో, ఏనుగు ఘోరకారంలా కూతలతో వడివడిగా రైలు బండి తరుగుతుంది. రైలుపట్టా కిరువైపుల

ఇళ్ళు, తోపులు, తోడు కనిపించసాగాయి. తెల్లగాపు తీగలు, ఇసుప స్తంభాలు ఒంటరిగా నిలుచున్న గూడుబండి పెట్టెలు, పట్టాలమధ్య రాక్షసి బొగ్గుతో నలభారిన పెరుగుచేట్టలు, నడుచున్న రైలుఇంజను, రాబోయే పెద్ద రైల్వేస్టేషను సందడిని ఒక విధంగా చూపిస్తున్నాయి. నిష్ఫలగుతుల్లా ఎండలో మెరుగున్న ఎర్రపూలతో నగరం పారిమేరలోని పీచు తిం గేడు వృక్షాలు క్రొత్త బ్రతుకుతో సం వెదురుతున్న శివరాంను ఆహ్వానిస్తూ స్వాగతం చెబుతున్నట్లు పూలకొమ్మలతో ఆడి నృత్యం చేశాయి.

ఉత్సాహంతో రైలుపెట్టెలో లేచి నిలుచున్నాడు శివరాం. రైలుపెట్టెలో వెంచి క్రింద పదిలపరిచిన తన పెట్టె, బెడ్డింగు వెలికాడు. కనిపించిన బెడ్డింగు గట్టిగా బిగించుకుని నడుచున్నాడు. ప్రక్కన బ్రంకుపెట్టె లేదు. యేమింది? ... ము చ్చె మటలు పోశాయి. ఏదో భయం కలిగి, చుట్టుప్రక్కల ప్రయాణికుల సామాను పరిశోధించాడు. అందరినీ అడిగాడు. కాని బ్రంకుపెట్టె జాడకనిపించలేదు.

నల్లటి చిన్న బ్రంక్ పెట్టె—బహ్యయ్య గారు, తన చిన్న తననుంచి వాడుకుంటున్న బ్రంకుపెట్టె శివరాంకు అభిమానంగా, యిచ్చారు. తరతరాల చిన్నంగా. ఈ నాడు ఎవరో ఆ పెట్టెను దొంగిలించారు. తాను యీ మధ్యచేసిన పొగాకు కంపెనీ ఉద్యోగంతో కుట్టించుకున్న రెండుకోట్లు, చొక్కాలు, పుస్తకాలు—అంతకన్న పదిలంగా దాచుకున్న కారదఫోటో, బి. ఏ ప్యాసయినపుడు బహ్యయ్య గారు అనందంగా బహుమతిగా యిచ్చిన బంగారు ఉంగరం... అన్నీ పోయాయి. శివరాం హృదయం ఏదో కలతలతో చికాకుపడింది.

ఇంతవరకు క్రొత్తనగరపు వాతావరణం, నూత్న జీవితం గురించి చేసున్న ఆలోచనలు చొక్కాచెదరె పోయాయి. ఇది తన భవిష్యత్తుకు అపశకునమేమో అనుకుని భేదపడ్డాడు శివరాం.

బ్రంకుపెట్టె పోగొట్టుకున్నాడని విన్న ప్రయాణికులు శివరాంపై అపారమైన సానుభూతి చూపించారు. కొందరు ప్రయాణాల్లో జరిగే దొంగతనాలు గూర్చి సజీగారు కోపంగా రైలుపెట్టెలోని జనమంతా కంగారుగా తమ సామానులు జాగ్రత్తగా ఉన్నాయో లేదా అని పరిశీలించుకోసాగారు.

‘కొంచెం సామాను చూస్తూ ఉండండి. ఇప్పుడే కాఫీ త్రాగివస్తా!’ అంటూ కాజీ పేటలో తన రైలు దిగినసరికి జై పికి వచ్చింది. నూటు పేసుకోని సిగరెట్టు కొలుస్తూ ప్రక్కనే కూర్చున్న మనిషి ఎక్కడ దిగిపోయాడో తన ఆలోచనల్లో గమనించకుండా ఉండిపోయాడు శివరాం

“కష్టా ముక్కు తల్లివేగాని ఆ క్రాపింగు మటుకు అచ్చగుద్ది నట్టు తండ్రిపోలికే నంటారండి అంతా”

‘కోహానాల ఫలితం ఉన్నది పోగొట్టుకుని మళ్ళీ కూన్యంలోకి నడవడం. తరతరాల పాత చిన్నలు తననుంచి దూరమవుతున్నాయ అనుకున్నాడు శివరాం.

రైలు దిగి పోవాలనే కంగారులో ఉన్న ప్రయాణికులకు శివరాం సిటి ఆలోచించే సావకాశం లేకపోయింది. టిగుండ నిబ్బరం చేసుకుని తలలేని మొండెంలా పాదాలనద్ర వడిఉన్న పాతబెడ్డింగు దుమ్ము దులుపుకుని ప్రయాణం బడలికతో, మాసిపోయిన బట్టలతో, జనం త్రోపు డూల్ దగ్గరున్న ధనం

పోకుండా జేబు గట్టిగా పట్టుకుని, లోపలికి సామాను అంగుకోడానికి కేకలతో ఎగబడుతున్న రైల్వేకూలీలను త్రోసుకోని, కోలుపోతున్న ధైర్యం బలవంతంగా తెచ్చుకుంటూ, నీరసపడిన శరీరంలోకి క్రొత్త శక్తి కృత్రిమంగా యిచ్చుకుని, క్రొత్త దేశంలో అనుగుపెట్టిన యాత్రికుడిలా రైలుపెట్టె దిగి ప్లాటు ఫారం మీద ఒక నిమిషం నిలుచున్నాడు శివరాం. పెద్ద రాతిపలక పెట్టెలా

(43-వ పేజీ చూడండి)

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నీ, మీ సరియైన దర్శనమగుంచిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోసు కొర్రుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేదీ, వేళే వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరువాతాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

శ్యామివ శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కొర్రువ్రాసిన లేదీలగాయరు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశికమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీగుళము, సంతానము, విధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్యవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-40 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్కరవామ లేవయినా పున్న యెడల కొంతిచ్చేయ విధానంబూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తీర్పుగా నుండనియెడల వెకము వాపను చేయబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP. 13) Jullundur City.

సంఘటన

మంజీర

భీమయ్య వగల సమానం వచ్చిలా వుండేది యింటికొచ్చేసరికి, యీ ముగ్గుయెప్పుడు చూపినా తన పెళ్ళాం సరిగ్గా, మూల్య వసూలుకూ వుండేది. అరదజనుమంది పిల్లలతో, అమె తం గా ఆయాసపడుతూ, పరయిన లిండిలేక, నిస్సత్తువతో, నిరాశతో నిస్పృహతో, కొట్లాడే ఆమెముఖం చూడ గానే, ఆ సమయాలకు మూల్యలకు కొరతం వచ్చేగా గోచరించేది. అపార విచారంతో మింగిపోయేవాడు భీమయ్య నోట మాటలుగ అక. తన రండ్డి అయినందుకు పిల్లలకు యే విధమయిన సౌఖ్యం కలిగించలేక పోతున్నా వన్న, చింత అతనికి అడుగడుగునా అడ్డు తగులుతోంది.

తన జీవిత సర్వస్వమైన ఉద్యోగంలో ఎన్నెప్పు గడిచినా, ఎదుగు బాదుగు లేకుండా పోతోంది. అలాగే బ్రతుకు తున్నాడు వెలుగులోనడిచే గ్రుడ్డివాడిలాగ. తన పనిలో యెదుగు, బాదుగు ఉంటా,

లేదా, అని ఆలోచించడానికిమాదా భీమ య్యకు తీరక చిక్కేదికాదు. ఉన్న ఉద్యో గమే ముహూర్తాగ్గం.

అతని ప రి స రా ల్లో ఉన్న ప్రతివ్యక్తి ఖా ర్తిగా అ త ని లాం టి పరిస్థితులలోనే ఉండడంవల్ల, తనకాన, కష్టం, దిగమింగి ఊరుకోడం అలవాటయింది అందరిలాగే.

జబ్బుతో, నీరసంతో మూల్యతూన్న తన భార్యనూ, పరయిన లిండి, బట్టా, కై నా నోచుకోని పిల్లలనూ, చూచినపుడు అతని మనస్సు సముద్రం లా తేలిక మవు తూంటుంది.

భీమయ్య ఖారానాలో దించినతలయెత్త కుండా, మానంగి క్రిందికిమానూ నేలపై వేసే అడుగు లొక్కొక్కటి లెక్క పెడుతూ నెమ్మదిగా చక్కావచ్చాడు యింటికొకలాగా. తన్ను మారాన్నుంచే చూసి నువ్వుంతదాకు "నాన్నా నాన్నా" అంటూ స్వాగతమిచ్చే పిల్లల నెత్తుకుని

యింటొక్కాడు. మూల్యలకూ జ్వరంతో వదుకుంది భార్య. "వచ్చా" అంది అడుగుల న వ్య దివి ని కావోలు. భీమయ్యకేమి ఎలా. మాట్లాడాలో పాలుపోయిందికాదు. ఆమె నుంచే దగ్గరగా వెళ్ళాడు. ఆమె కిరీరం నివ్వలు గ్రెట్టు తోంది.

"యేం, యేలా ఉంది" అన్నాడు. "నూమూలాగానే" అంటామె తను పడు తూన్న బాధను కప్పివుచ్చడామన్న వ్యర్థ ప్రయత్నింతో. "జ్వరం బాగానే వచ్చిందే," అన్నాడు ఆందోళనతో.

"యెప్పుడూ వున్నదేగా" అం తా మె నీరసంగా.

"పోనీ, చాక్లరుని పిలవనా?" అంటూ నేలమీద చలికీలబడ్డాడు.

"మరి ఆయన కియ్యడానికి పోవో" అంటామె తాపిగా. చాక్లరుని పిలిచే బాధ కాస్త తగ్గుతుందేమోనన్న ఆమె ఆశ మసగ్గా ఆమాటల మునుగులోంచి కనిపిస్తోంది, వెల్ల వేసివా కనిపించే అక్షరాలాగ.

"దేవ్వుటి. ఆడు మనస్సరించే ఉన్నట్టే" "దబ్బియ్యకపోలే నుందియ్యడటగా."

"అడి బాబుగారిమండటి? మన కోసమే పెట్టారట ఆమెపత్రి" అన్నాడు భీమయ్య ఉద్వేగంతో.

"పేదవాడి కోపం పెదవికి చేటు.

"యేమో, అందరూ అలా అంటారో", అంటామె అటునుంచి యిటుకుత్తిగిరి.

"మరి మా వద్దకువచ్చులో ఆఫీసరు అలా నెవుతాడు. అదంతా మన బాగుకేటటు."

"ఏమో మరిపిలు" అంది. భీమయ్య ఆ బట్టలతోనే బయలుదేరాడు చాక్లరు వద్దకు. ఆ చాక్లరు యింటో అరుగు మీద కూర్చున్నాడు తలవంచుకుని భీమయ్య.

అనేక సంవత్సరముల అనుభవముతో వదిల పథకు లలో చూడలే తయారుచేయబడిన యినుకపెట్టెలు, ఉక్కు బీరుకాలు, ట్యాంక్ బాక్సులు, మరియు ఆఫీసు రాకులు సరఫరాకరణలకు సకాలములో తయారుచేసే యిన్వగలము.

అంద్రజీవు ఈ పరిశ్రమను ప్రోత్సహించండి.
ఆంధ్ర సేఫ్ కంపెనీ,

బాధాము:	కర్క శావు:
సరస్వతిటాకీస్ రోడ్,	మునిసిపల్ ఆఫీసురోడ్,
విజయవాడ-1.	విజయవాడ-1.
బాంబి: ప్రకాశంరోడ్ - విజయవాడ-2.	
మెయిన్ రోడ్, వీరాం	

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యపట్టణములలో నెల్పువిజంట్లు కొనలేరు. వివరములకు వ్రాయండి.

ఒక గంట గడిచాక చాక్లరుగారు వచ్చారు. ఫిమయ్యను చూచి చాక్లరుగారు,

“వచ్చావా అప్పుడే. యేం కొంప మునిగి పోయింది. బొంగ జబ్బులూ మీరూను. పని యేం గేయబడింది?” అంటూ అతని కండ్లకు వచ్చి అతని చేయి వట్టుకున్నాడు. ఫిమయ్య నిర్భంతపోయాడు.

“నీకు జచ్చేమిటోయి. ఈ బొంగ కేసులు నియ్యకపోతే తిన్నగా పని చెయ్యరాదు” అన్నాడు.

“నాకుగాదండి బాబూ జబ్బు” అని నవ్విగాడు ఫిమయ్య.

“అ...నీకుగాదూ. అలా చెప్పకం వెంటే. చాక్లరుతో మాట్లాడనికొనడ ఫియం అయితే యెలావచ్చేది చెప్తా”

ఫిమయ్య పంపి తలదించాడు.

“మీ యిల్లక్కడ” అన్నాడు చాక్లరు.

“జూలెలపేటలో నివరియిల్లు”

“తెలుసుకుంటా అక్కడ యెవరైనా అడిగితే.”

“కట్టంబాబూ. తనురు నానాదా నయ

చేయించండి.”

“అయితే పద” అంటూ చాక్లరుగారు తన సైకిలు తీసుకున్నాడు.

ఫిమయ్యయిల్లు చేరాడు యిద్దరూ. చాక్లరు ఫిమయ్యభార్యను కలిశాడు. జబ్బు చాలా చెడ్డదని, బాగ్రత్రగా వుండాలని నలకతో యిచ్చాడు. పండ్లూ, పోలూ హెచ్చుగా యివ్వాలన్నాడు. ఎక్కడనుంచి యెలా తేవాలో ఫిమయ్య అలోచిస్తున్నాడు. చాక్లరు ఏదో కొనితీసుకొనిరావలసి యిచ్చాడు. ఫిమయ్య అనందంతో అంది తుమ్ముకున్నాడు. చాక్లరు ఆ కంతుపాకలో నిలబడలేక ఏకిపోయాడు. పాక పెత్త మాస్తా నిలబడ్డాడు. ఫిమయ్య లోపలనుంచి యింకో సైకిలారేను. చాక్లరు విసుగ్గా సైకిలుపైలు గణగణ మోగించాడు. ఫిమయ్య గబగబా పరుగున వెళ్లివచ్చాడు. చేతులు నలుపుతూ చాక్లరునుంచి నిలబడ్డాడు.

“నా ఫీజుమాట యేమిట” అన్నాడు చాక్లరు పైలుగా అతనిమీదున్న అసహ్యంతో దిగివ్రుంగుతూ. ఫిమయ్యకేం చెప్పాలో

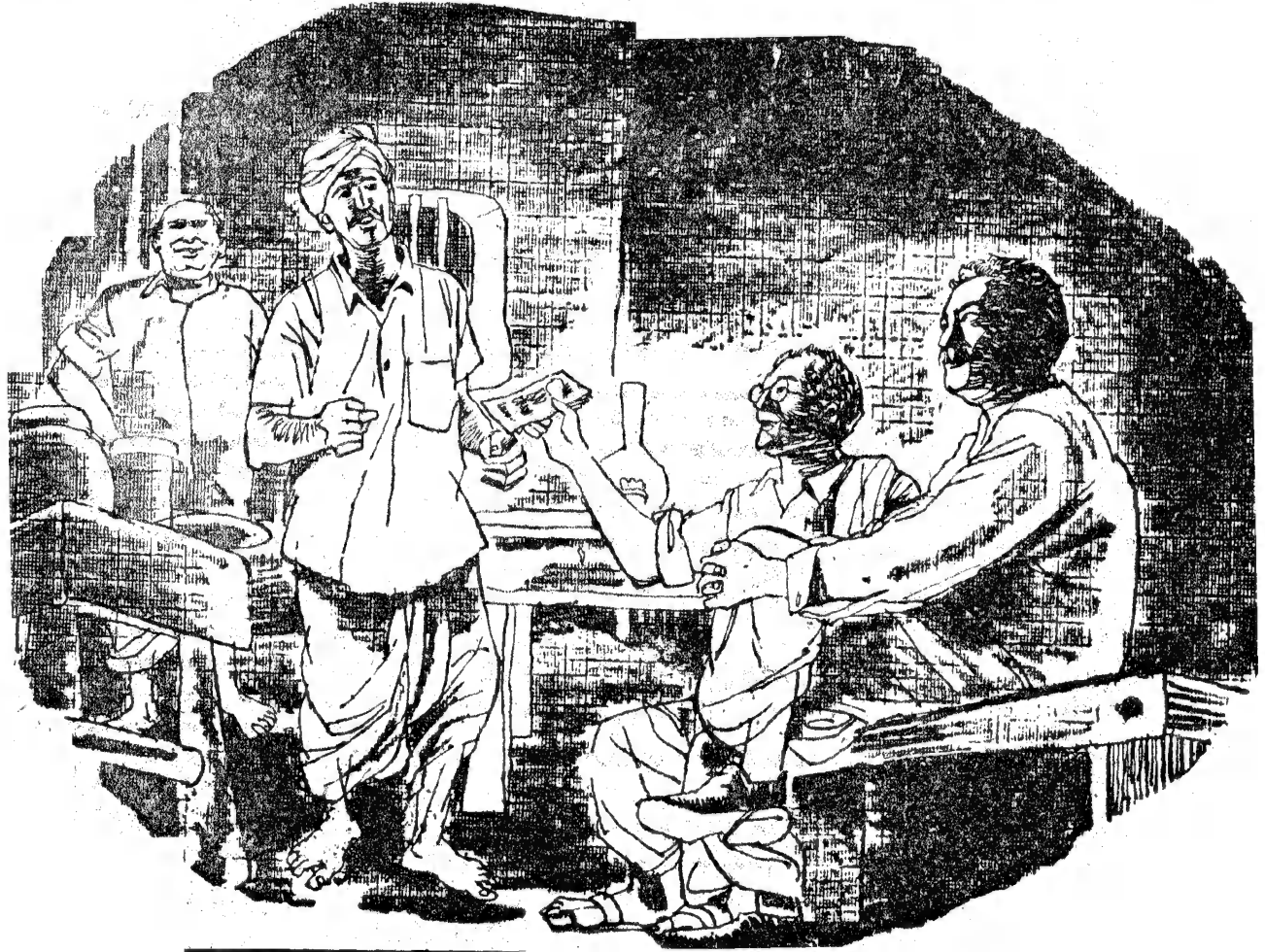
తెలిపించలేదు. చాక్లరు తనగురించి ఉన్న పప్పు తన ఫీజెందుకీవ్వాలో అర్థమవలేదు.

అయినా చాక్లరు చాక్లరు. అయిన ఫీజు యిచ్చితరకలసిందే. రోగంకుదిరినా, మదరక పోయినా, రోగి బ్రతికినా బ్రతక్క పోయినా, చాక్లరు చాక్లరే మరి.

“బాబూ ప్రస్తుతం నాదగ్గర దమ్మిడినాదా నేడు. తరువాతిచ్చుకుంటాను” అన్నాడు చాలాబాధతో క్రుంగిపోతూ.

“ఆంధ్రలేనప్పుడు యీ వైద్యులన్నీ యెందుకోయి? చాక్లరుకు దెప్పివ్వకుండా నుండుకోనకుండా, పళ్ళూ పోలూ రోగికివ్వకుండా జబ్బులు వుండుతాయో యీ గొడవంతా యెందుకో? మే ఆకో అలమో వేసేయి అంతలేనప్పుడు” అంటూ సైకిలెక్కాడు చాక్లరుగారు.

ఫిమయ్య విచారంగా ఆ అశ్వనీదేశక అదృశ్యమయినదిక్కి రెప్పవచ్చుకుంటా మాస్తా నిలబడ్డాడు కొన్ని నిమిషాలు. కొంతలేనయ్యాక నుండుకు పెద్దపిల్లాగ్నీపండి. తన వంట మొదలుపెట్టాడు. ఫిమయ్యభార్య

ఆ జ్వరంలోనే పిల్లలనూరడిస్తోంది.
 విధిలోనుండి “భీమయ్య! భీమయ్య!”
 అని కేకలు వినిపించాయి. చిట్టకన్ననలేచి
 విధిలోకిపోయాడు. “అరె యమదూతలా
 ప్రత్యక్షమయ్యాడు” అనుకున్నాడు లోలో
 పల. “యేం. ఏం ముంచుకొచ్చింది” అని
 ప్రశ్నించాడు.
 “యేయీముంచలేదు. దీనిమీద సంతకం
 పెయ్యి” అన్నాడు పూర్వమే పీ పుస్తకం
 అందిస్తూ.
 “ఆ సంతకమే యెక్కడంద్రేయీ బ్రతు
 కెందుకులే? ఆ సల యిసయం పెప్ప”
 అన్నాడు భీమయ్య.
 “యేటుందిలే. మామూలే. ముందు నిశానీ
 పెట్టు”
 “అసలుసంగతి నెప్పవోయి” అన్నాడు
 ఆందోళనగా.
 “యేంవోయ్. యీయాళి అంత సిరాగ్గా
 వున్నావు” అన్నాడతడు భీమయ్య ముఖం
 లోని విచారరేఖలు విశ్లేషిస్తూ.
 “యింట్లో ఆడదానికి బాగోనేదు. సానా
 జొరంగావుంది. డాక్ టేరువచ్చి నూచి
 పోయిస్తు కోపంతో.”

“కోపం ఎందుకు”
 “ఫీజా యివ్వ నేదుట! ఫీజా.”
 “ఓహో అదా సమాచారం. అసలాళ్ళు
 డబ్బు యివ్వకపోతే నూడ నేనూడరు. ఆ
 మందునీళ్ళన్నా యిధిలేక యిత్తున్నార
 గాని.”
 “అయితే ఆడిచ్చేమందు మంచిదిగాదా?”
 అన్నాడు సంజీవాంతో.
 “డబ్బు సేతిలోపడకపోతే ఆడు మందని,
 నీళ్ళే యితాడు. వట్టిసీళ్ళు! అళ్ళకంత గడిం
 చినా సరిపాడు.”
 “అరె మరయితే యెనాగ? ఎంత పెద్ద
 జొర మొచ్చిందమకుంటున్నావు.”
 “మరటిసేతాం? ఆమద్దిన నా పిల్లోడికి
 జబ్బుచేస్తే యెనాగ? అయినాది. ఆడిచ్చిన
 మందుతాగి, పిల్లోడిపాజాలమీదికి తెచ్చాం.
 ఆఖరికి అప్పోసోప్పోచేసి డబ్బులే నెమ్మదిగా
 బాగుచేసిస్తే. డబ్బు యెంతిబాగా గుంజా
 కున్నాడనుకున్నావ్. ఆ పని ఆళ్ళకు
 బాగా తెల్సునులే. ఆ అప్పు యింకా
 తీరనేలేదు. కాబూరీ వోడికి వడ్డీ కడు
 తూనే వున్నాను. యేటావడ్డీ కట్టడమే
 గాని అసలు తీరే యిసయమేవోచదు.
 “అయితే యెనాగ. మాకూ నీళ్ళే యితా

డంటావా?”
 “నీకు నీళ్ళే ఆడికేవన్నా నట్టమామేటి,
 పెప్ప తప్పకుండా నీళ్ళే యితాడు.
 డబ్బులేమందితాడు. ఆ పప్పు చేసి యియ్య
 డబ్బు.”
 “యేదో పెయాలమరి. అసలు యేటి
 సంగతి పెప్ప.”
 “యీ పక్కూరులో బండి బాగు
 పెయ్యాలట. అర్జంటు. పెట్టునికానీ. యీ
 మొదటి బండికే పోవాలి” అన్నాడు తను
 వచ్చిన పని మరచిపోయినందుకు కొస్త
 ఆందోళన పడుతూ.
 “యింటిదగ్గరనూలే యిదీ వరస. అయితే
 యెళ్ళక తప్పదంటావా” అన్నాడు భీమయ్య
 వేరిముద్ర వేస్తూ.
 “తప్పదూ. యెళ్ళి తీరాల. నేకపోతే
 సాన నీక్కొచ్చి పడతాది. యెళ్ళక
 తప్పదు” అంటూ పుస్తకం ముడిచి తనదారిన
 తనుపోయాడు.
 భీమయ్య వేగంగా వంట ముగించి బండి
 వేళకు సరిగా తనతో రాబోయే పనివాళ్ళను
 స్టేషనులో కలుసుకున్నాడు. ఇంత ఆల
 స్యం అయిందేమంటూ తిరిమాడు మేస్త్రీ.
 భీమయ్య కిక్కురు మనకుండా నిలబడ్డాడు.
 అందరూ బండి యెక్కేరు పనున్న పూరు
 పోవడానికి. ఎవరికి తోచిన కబురు నాళ్ళు
 చెప్తున్నారూ. భీమయ్య మనస్సంతా
 యింటిమీదనేవుంది. బండిలో ఓయూల
 కొడిగి కూర్చున్నాడు. పనివాళ్ళు రెండు
 మాడు సార్లు హెచ్చరించినా ముఖావంగా
 తిరుకున్నాడు. వాళ్ళ కూడా యితని సంగతి
 ఆటే పట్టించుకోలేదు.
 బండి నెమ్మదిగా రాత్రి పదిన్నరకు
 చేరుకుంది ఆ ప్రదేశం. అందరూ దిగా
 రక్కడ. మేస్త్రీ ఉత్తర్య ప్రకారం,
 అచ్చట చేయవలసినపని చురుకుగా సాగిం
 చేరు, భీమయ్య కూడా అందరితోపాటు
 ఎలాగో ఓలాగ పనిని లాగేసున్నాడు.
 చేయవలసిన పని రెండు గంటల రాత్రికి
 ఆఖరు అయింది. అప్పుడేవున్న తిరుగు
 బండిలో అందరూ యింటికి తిరుగు ప్రయా
 ణం అవుతున్నార.
 మేస్త్రీ భీమయ్యను పిలిచి తెల్లవాకే
 వరకూ అక్కడేవుండి, ఆ బండి బాగాయి
 నటు చూపించే కాగితాలు, తాళిదులా
 స్టేషను మాడ్చుగారివద్దనుండి పుచ్చుకుని
 తీసుకురమ్మన్నాడు. భీమయ్య తన పరిశీలి
 తెలియజేసి మేస్త్రీని బ్రతిమాలుకున్నాడు.
 మేస్త్రీ భీమయ్య మాటలు నమ్మలేదు.
 భీమయ్య మేస్త్రీకన్న చిన్న ఉద్యో
 గుడు. పెద్ద ఉద్యోగగుడు తన క్రింద
 ఉద్యోగగునిమాట నమ్మడు. నమ్మలేదు.
 నమ్మకూడదు.
 బ్రతిమాలినకొద్దీ యితన్నే ఉండమని

ప్రశస్తమైన కాఫీ పాదరు

ప్రాంచీలు:- బ్రాడీశేట, బాపట్ల, సత్రేపల్లి. నర్సరావుపేట, నిడుబ్రోలు.

ఆంధ్రా కాఫీ ఇండస్ట్రీ
 H. O. పట్నం బజారు - గుంటూరు-1

మేల్మీగారి ఉత్తరము. ఈ దారివైపుపోయే బండిని, అందులో పోతున్న తనతోటి పని వాళ్ళిని చూస్తూ బాధగా నిలబడ్డాడు రాలి బొమ్మలాగ.

అకలి కారుచిమ్మలా దహించేస్తోంది. చుట్టూ కారు చీకటిగా వుంది.

చీకటి నలదనాన్ని చూచికావోలు నవ్వు తున్నాయి, చుక్కలు తెలగా. రెండు మూడు సార్లు తుక్కుల మొటుగులు, పేషను లోని ఉద్యోగుల సందడి తప్పించి అంతా నిశ్శబ్దం.

భీమయ్య వీడి ఉండేకానని జేబు తడుము కున్నాడు. వీడి అయితే దొరికిందిగాని, అగ్గిపెట్టెలేదు. స్టేషనుకి పోదానికి వీలేదు. అధికారులచూసే ఆ బండి వదలి వెళ్ళి నందుకు నుండలిస్తారు. ఓ సారి లేచి నుంచు న్నాడు. తన బండికి ప్రక్కగా కొన్ని బళ్ళు ఉన్నాయి. ఆ బళ్ళుమధ్య సందుల్లో చీకటి మరింత భీభత్సంగా నాట్యం మాడు తోంది.

భీమయ్య అటూ యిటూ పరికించి చూశాడు. అంతా ఆ యోమయంగా, కూన్యంగావుంది, మరో రెండడుగులు ముందుకు వేశాడు. ఏదో నీడ తనవైపు వస్తున్నట్లుంది ఆ చీకట్లో. భీమయ్య వళ్ళు జలదరించింది.

“ఎవరారు?” అన్నాడు భీమయ్య బిగ్గరగా

“యెవరా. నేను చాకీ దారని.” అని వివరించింది. అడేమాట ప్రతిశబ్దం దూరం నుండి మళ్ళీ వివరించింది.

“నిష్కంధాభాయీ” అన్నాడు రెండడుగులు ముందుకు వేసి భీమయ్య.

“ఎవరు నువ్వు” అన్నాడు గడమాయిస్తున్నట్లు.

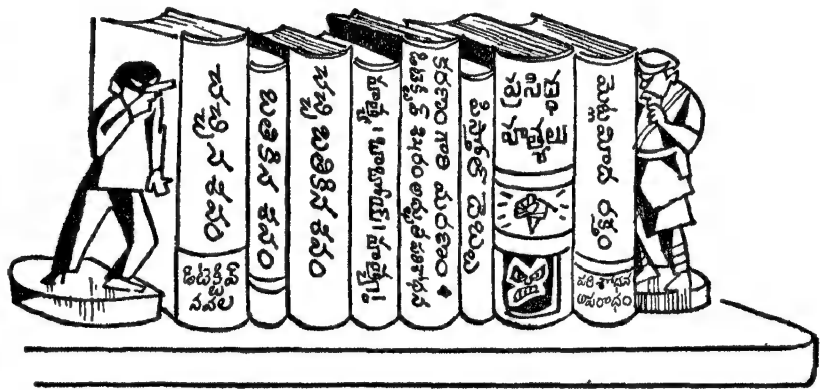
“నేనాకీ యీ ప్రక్క పాడె పడున్న బండి బాగుచేయడానికి వచ్చిన మజిదీని.”

“ఓహో, యింద, అగ్గిపెట్టి” అంటూ అగ్గిపెట్టి అందిచ్చాడు. భీమయ్య వీడి ముట్టించాడు. భీమయ్య అగ్గిపుల్ల వెలుగులో చాకీదారుముఖం చూశాడు. అతని వయస్సు నుమారు ముప్పయి అయిదు, నలభై సంవత్సరాలకి మధ్యలో వుంటుంది. అప్పటికప్పుడే ఆ ముఖాన్ని ముసలితనం అవరించింది.

రెండు ప్రక్కల పొగవీల్చి ఆ నుంచున్న చాకీదారుని “కూర్చోభాయీ” అంటూ హెచ్చరించాడు భీమయ్య.

“ఏం కూర్చోడం! కూర్చుంటే పని జరుగుతుందా యేం?” అన్నాడతను మొరటుగా.

“అరే భయ్యో, యెప్పుడూ ఉన్న వనేగా నునకి. ఆ పని కంటూలేదు. మనకు అన్న మూలేదు” అన్నాడు భీమయ్య తన ఆకలి జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ.

“యేటనుకుంటే ఏం లాభం నీ. మన బతుకులు మనకే” అన్నాడు చాకీదారు నేల మీద చతికిలబడుతూ.

“అవునే! నామాట నూడు. నలభై మైళ్ళ నుండి రాతిరికి రాతిరి ఇక్కడికొచ్చి సచ్చి పడున్నా. యిది నా పనే. ఐతేమా తరం!” అన్నాడు భీమయ్య కూర్చుంటూ.

“ఎక్కడనుంచోచ్చావు?”

“ఈ ప్రక్క రెండు రోజుల వరకూ వూరు. మన బడాసాబు లంటారు అడే. ఆ ప్రక్క చూడోబండి నూడు అది చెడింది. దాన్ని బాగు చేయడానికి పదిమంది వచ్చాము. నా దరిద్రంకొద్దీ నన్నిక్కడుండమని మా మేత్ర మాకుం. సచ్చిపట్టున్నాను.”

“మరి పని వున్నప్పుడుండాలిందే”

“పని నెయ్యడానికి భయపడతా ననుకున్నా వేటి. పాతాల్గాకే పనిసేతా. నా బతుకు బాగోలేదు బాయీ. యేనాంటి సిక్కు లొచ్చాయో యేటి నెప్పడం,” అన్నాడు భీమయ్య చీకట్లో చూస్తూ.

“ఏమైంది నెప్పుడూ” అన్నాడు చాకీదారు.

“ఇంట్లో ఆడది సచ్చిసావులో వుంది. ఏదో జబ్బులు. అది ముదిరి యెత్తున్నట్టు కనిపించడం చేదు. నూలే అంతా నీళ్ళో గు. ఆ డాకటరు డబ్బివ్వకపోతే నుందివ్వడం. వడ్డీకి డబ్బు తెస్తే, మనబత్తెం కాతా వడ్డీకి పక్కాపోతే ఆకలి కడుపు, అప్పు తెచ్చిన అసలా మిగులాయి. అంతేనా,” అన్నాడు మెల్లగా నవ్వుతూ భీమయ్య.

“మన బతుకులంతే.”

“నిన్న మధ్యాహ్నం నుంచి సరిగా రిండి లేదు. అకలి సంపేతోంది.”

“యీప్రక్కనే దుకాణంవుంది ఏమన్నా కొనుక్కో.”

“కొనుక్కోదాని కోకానీ వుంటేగా” అన్నాడు భీమయ్య సిగ్గుతో.

“వ్వు! నువ్వెందుకూ పనికిరాకలే వుంది.”

“ఏం” అన్నాడు భీమయ్య తెలబోయి.

“రాత్రులొక్కడే వున్నావా?”

“అ! యిక్కడే వున్నా.”

“అరే నువ్వయితే నెరటిదారి నే వున్నావు.”

“ఏం” అన్నాడు భీమయ్య ఆశ్చర్యంతో.

“అంత ఆకలేతుంటే అలా వూగుకోవడం మేటి? ఎవడి నడగినా యింత పడేతుము.”

“వంట్లో యింత కెక్కివుండి, ఆకలిగురించి అడుక్కొడం యేంటి. అది నావల్ల కారు భాయీ.”

“అరే భయ్యో, దీనో అడుక్కొడం యేటి? మేమంతా ఎవళ్ళం యేటి? నీతోటి పనేళ్ళువున్నా? ఒక భాయీని మరోభాయీ అడగడం తప్పేటి?”

“నిజం, తెలివితక్కువ నేతా. పోనీలే ఏం నేతాం.”

“అయితే ఓ పని నెప్పుతా.”

“యేంటి?”

“ఇదిగో ఆ రెండోలెనుంది నూడు.”

“ఆ?” అన్నాడు భీమయ్య.

“దాల్లో నాలుగోబండిలో నీనీ వుంది.”

“నీనీయో.”

“ఆ నీనీ—సక్కర. ఆ బండి క్రిందకు దూరు ఆబండి అడుగున కన్నం వుంటుంది.

ప్రీతి అంగీకార పాఠ్యాంశములకు

లోధ

కేసరి కుటీరం
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
రామిపేట, మద్రాసు-14

అంగ్రెజ్ దేశీ ఎంఐ
మెవర్సు సీతారామ్ జనరల్ షాపు ఎడమవైపు
విజయవాడ, సికింద్రాబాదు.

★ సంఘటన ★

చాచో నూలు కుక్కేరు. ఆ," అన్నాడు చాచోదారు.

"అ!" అన్నాడు భీమయ్య భయంతో. భీమయ్య గుండె దడదడ కొట్టుకుంది.

"కాత్ర తీసుకుని యీ పక్క కొట్టులో అమ్మకుని 'చా' తాగు. యీ కొత్త పని నా బిటుండగానే నెయ్యి గుమి. మరో జొచ్చిదాకా వుంటే జెల్లో పడతావు. మరి ఎవరైనా పట్టుకుంటే నో చేరుకొన్నావే?"

"అయ్యో బాబో అంతపనే" అన్నాడు భీమయ్య.

"అరే! ఇది అందరూ చేసేపనే. కొందరు అందరి ఎదురుగా సేసినా బయంలేదు. కొందరు రహస్యంగా సేసినా పట్టుకుంటారు. పట్టుకో నంతవరకు భయం సేదు. సేసున్నా ఎళ్ళు. యీలా బయం. బయం అని పడున్నా వంటే నీ బతుకంతే."

"అర బాబో! దొంగపనే" అన్నాడు భీమయ్య లెంతేలుపడి.

"లోతుకుపోయి నూలే అన్నీ దొంగ పనులే. అధికారాన్ని బట్టి ఉంటుంది.

"అమ్మో నావల కాదు."

"అర భయ్యో! నీవల కానిపను లెన్నో చేతున్నావు. నూడు—రోగంతో పడున్న పెళ్ళాన్నాది రివహం నీవలయ్యే పనేకి ఎల్లా సేకావు. ఈ అరరా తిరి యీ సీకట్లో దయ్యంలా కానుక్కాచోడం నీవలయ్యే పనేకి అడే చేకావు. ఏం యెందుకు సేతున్నావు? తిండికోసం అవునా?"

"అ" అన్నాడు భీమయ్య సంచేహంగా.

"ఆ తిండికోసమే యీ పని నెయ్యి. నీకేం బయం సేదు. నువ్వేం మేడలు కట్టడానికి దొంగతనం సేయడం లేదు. ఎళ్ళు బయం లేదులే" అన్నాడు చాచోదారు.

భీమయ్య మాట్లాడకుండా వూరుకున్నాడు.

"ఏదీ, ఓ దీ యియ్యి" అని చెయ్యి

చాచాడు చాచోదారు. భీమయ్య యిచ్చిన దీదీ ముట్టించి "ఆ మరేం బయం లేదులే. యెక్కు యిదిగో యీలా నూడు. యెవడైనా వచ్చేనాగుంటే 'యీలా' వేతాను. నువు నీ గాడీదగ్గరకు సలగా వారుకుని పడుకున్నట్లుండు. అంతే. మిగతా యిసయం నేజానుకుంటాలే. నేపోతున్నా నీపని నువ్వు కానియ్యి" అంటూ చేతిలో లాట్టకర్ర పోపుకుంటూ పోయాడు.

భీమయ్య కాస్తనేపు అలానే కూర్చుండి పోయాడు. లెనావలకు వెళ్ళి అక్కడ కొట్టుతెరిచి ఉంచా అని చూశాడు. దూరా నున్న పాకలోనుండి చిన్న దీపం మినుకు మినుకు మంటోంది. మెలగా రెండో లెనులోని నాలుగో బండిదగ్గరకు వచ్చాడు. లేని మొండి ధైర్యం తెచ్చుకుని దాని క్రింద దూరాడు. చాచోదారు వర్తించినట్లుగా ఉండొకన్నం నూలు కప్పబడి, పంచదార పట్టుకోడానికి తన దగ్గర సంచేదీ. "అర ఏలాగ" అనుకున్నాడు. నిరాశగా యిటూ అటూ చూశాడు.

తన కప్పుకున్న గుప్పటి మాట జ్ఞాపక మొచ్చింది. తన తెలివి తక్కువ విచారానికి తనే ఆశ్చర్యపడాడు. క్రింద దుప్పటి పరచి కన్నంలో ఉన్న "నూలు ఉండ" లాగాడు. బళ్ళున పెద్ద ధారకారింది. పట్టుమని పది నిమిషాలలో ఆ దుప్పటి పట్టేటంత పంచదార పోగయింది. మళ్ళీ ఆ నూలు కుక్కాడా కన్నంలో పంచదార దుప్పట్లో మూటగట్టి. రెలు లెనులదాటి దూరానున్న పాకవెపు చీకట్లో మాయమయ్యాడు.

భీమయ్య ఆ పాకదగ్గరకు పోయాడు. తలుపులు వేసున్నాయి. కాని కిటికీ సందులోనుండి దీపం కనిపిస్తోంది. ఆ కిటికీకి ఆ సందు ఆ దీపం కనిపించడానికే వదిలి ఉంటారనడానికేమీ సంచేహం లేదు. నెత్తిమీద బరువుతో క్రుంగుతూ వెళ్ళి

తలుపుతట్టాడు. లోపల ఏవో గుసగుసలు వికపడుతున్నాయి. కొంచెం గట్టిగా తట్టాడు మళ్ళీ. లోపలనుండి "యెవరిది" అని ప్రశ్నించారు.

"ఏవరూ లేదు. నేనే" అన్నాడు భీమయ్య వణకే గొంతు కతో. తలుపు తీయక ముందే.

"ఏమయినా తెచ్చావా" అని మళ్ళీ ఓ ప్రశ్న వినిపించింది.

"ఆ తెచ్చాను తలుపు తియ్యి ముందు అన్నాడు భీమయ్య ధైర్యంచేసి.

తలుపు తెరవబడింది. భీమయ్యలోనికీ అడుగుపెట్టాడు. తలుపు మూయబడింది కథలోలాగ. భీమయ్య ఖంగారుచూసి ఆ తలుపు తీసిన వ్యక్తి నవ్వుకున్నాడు. వాడు ఆ గదిలోనుండి మరో గదిలోనికి భీమయ్యను తీసుకుపోయాడు. ఓ మూల గోడకానుకుని ఉన్న ఓ పెద్ద బలమీద యిద్దరు వ్యక్తులు కూర్చున్నారు. భీమయ్యను చూడగానే ఒకతను చిరునవ్వు నవ్వుతూ "కొత్త వాడిలావు న్నావు" అన్నాడు. భీమయ్య నెత్తినున్న మూటదించి యిద్దరి వెపు తేలిపారజూచాడు. "కొత్త వాణ్ని కాని పాతోడే పంపా డిక్కడే" అని జవాబిచ్చాడు.

అంతలోనే తలుపు తీసిన వ్యక్తి, ఆ మూటను తీసుకుపోయి తూచేసి, పంచదార ఖాళీచేసి, గుప్పటిని భీమయ్య కిచ్చి, భీమయ్యను పలకరించిన ఆసామితో 'ఒక మణుగు రెండు సేరని' చెప్పాడు. అతడు ప్రక్కనున్న డెస్క్పైపెట్టె సారగునుండి, రెండు పగులూ, ఒక విదు రూపాయాల నోట్లు తీసి భీమయ్యకు యిచ్చాడు.

బజార్లో పంచదార సేరు రు. 10-0-00. భీమయ్యకి లెక్కలన్నీ తలలేదు.

పాతిక రూపాయలు చేతిలో పడగానే బొడ్డులోతోసేసి అనందంలో పడ్డాడు. డబ్బుయిచ్చిన ఆసామి ప్రక్కనున్న వ్యక్తి "యింకా యేమయినా తెస్తావా" అన్నాడు.

"మాతాను" అన్నాడు భీమయ్య ఆశ మనస్సులో పీకుతూంటే.

"యిదిగో చూడు తెచ్చేలావుంటే వేగం తెచ్చేయి. తెలారిపోతే లాభంలేదు. అప్పుడే నాలుగు అవుతోంది" అన్నాడు.

భీమయ్య మాట్లాడకుండా బయటకు వడిచాడు. మరో పడి అమ్మితే మరో పాతికవత్తా యనుకున్నాడు.

ఆకాశంలో బుధుడు బాగా ప్రకాశిస్తున్నాడు.

గబాగబా మళ్ళీ ఆ బండివెపు నడిచాడు. మొదటి కన్న ధైర్యంగానూ, మొదటికన్న యెక్కువగానూ పంచదార పట్టుకొన్నాడు.

(41-వ పేజీ చూడండి)

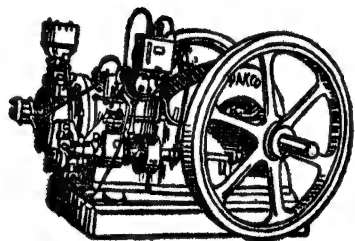
PAKCO పాకో స్టాన్-స్పిడ్, కొట్టు స్టార్టింగ్ బ్రాడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు

—: ప్రత్యేక లక్షణములు —:

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన పడక
- * దిట్టమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అద్భుతంగా పనిచేయును
- * బాస్కెట్ బ్యూయల్, ఇంజన్ పరికరములు

మద్రాసు ఆంధ్ర కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు విశిష్టము:

Grams "LAMP" **K. S. SHIVJI & CO.,** (Estd 1903)
 Phone 3617 పోస్టు బాక్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాహ్మ్య, మద్రాసు-1.

నిన్న ఆఫీస్ కోర్తనీమా కోర్తగాకట్టిన హోలో రిలీజైంది. రాత్రి నీనీమా చూచాడేమో చాలా బద్దకంగా ఒళ్లు విరుచుకుని, కళ్ళు మలుపుకుని దిగాడు మంచం మీద నుండి ప్రసాద్. ఆరోజు తను మంచంమీద నుండి దిగగానే ప్రతిరోజూ తన యిలాట యింటిపనంతా చక్కచెట్టి సంతోషంగా నవ్వుతూ కనిపించేది. కాని ఆనాడు 'మ్యూజ్...మ్యూజ్' మంటు భయంకరంగా మెరిసే కళ్ళతో "సుస్వాగతం" అంటూ ఎదురైంది పిలి. ప్రసాద్ పిలిచి చూసి ఒక్క మారుగా పులిక్కిపడ్డాడు. ఏ ఆపద సంభవిస్తుందోననే భయం అతన్ని వెంటాడింది. చదువుకున్నవాడు అవసరం చేత ఇటువంటివి అంతగా పట్టించుకోనకపోయినా ప్రకాంతంగావున్న అతని హృదయం నూరుమణులు బరువుతో నిండివుంది.

ఆరోజు తురకర్మ కావించుకుని, తలంటి పోసుకుని, గాలికిరేగే వెంట్రుకలతో ఆఫీసుకు త్రోవతీశాడు. అతడు గడపదాటగానే ప్రక్కవాళ్ళలో పొరుగింటావిడ నిలుచుంది. ప్రసాద్ ఆమెను చూచి తలవంచుకుని "ఏమండీ! మారత్తుం తెలవారుమానే వాళ్ళ అన్నయ్యగారింటికి వెళ్ళివట్టుంది. రాగానే ఈ తాళాలు యివ్వండి" అంటూ ఆమెకిచ్చి వెళ్ళిపోతున్నాడు. అవిడ యితన్ని చూచి విరగబడి పకపకా నవ్వింది. ఆమె ఎందుకు నవ్విందో అర్థం కాలేదు. తను ఆసందర్భంగా మాట్లాడలేదే! ప్రసాద్ కి ఆమెనవ్వు పిడుగు వడంతో భయంపెసింది. ధైర్యం తెచ్చుకుని ఆమెవంక చూశాడు. ఆమె ఆపుకోవాలన్నా సాధ్యంకానట్లు పకపకా విరగబడి నవ్వుతూ నేవుంది. ఇదంతా అతనికి వింతగా కనిపించింది. ఆమెకు తనంటే ఎంతో అభిమానం, పీఠిన వెళ్ళేప్పుడు కూడా తన్ని మన్నం ధుణ్ణి చూసినట్లుగా చూసే అవిడ, ఆరోజు అలా ఎందుకు నవ్విందో అర్థం కాలేదు. ప్రసాద్ మాట్లాడకుండా సాగిపోయాడు.

త్రోవలో ఎవరో కుర్రవెళ్ళజట్టు అవుపించింది. మామూలుగా తనను తిప్పించుకొని గౌరవంగా వెళ్ళేవాళ్ళలా, ఆవేళ ప్రక్కనే నిలబడి ఎగాదిగా చూసే వడి వడిగా పోతున్న ప్రసాద్ కు వినిపించేట్లు చప్పుట్లు చరిచారు. మెయిల్ బండిలా వేగముగా టకటకలాడే గుండెతో, బరువుగా అఫీసుకువెళ్ళి పడ్డాడు. తను వచ్చేటప్పటికే ఆరోజు శిలపు కోవపంపల గుమాసాలంతా వాకిట్లో నిలుచునివున్నాయి. రేచిన్యూ మంత్రిగారు చనిపోయారు. శిలపు ఇవ్వాలని వైరువచ్చినదని అనుకుంటున్నారు. అంతా ఒక్కమారు ప్రసాద్ ను చూసి తలవత్తారు. ప్రసాద్ అందరికీ పరిచితుడే అయినా ఒక్కరూ వెంటనే మామూలుధోరణిలో పడలేదు. ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకొని ప్రసాద్ గురించి సాంకేతికంగా విదోచెప్పు

శకునం

కొని, లేచినవ్వు తెచ్చుకొని ఒక్కసారిగా చూశారు.

'నావెళ్ళ ఇంత ఇదిగా అంతమంది ఎందుకు చూస్తున్నారా? అని తికమకపడి అరంకొక సరాసరి వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. బంట్రోతుని పిలిచాడు. బంట్రోతు వచ్చి ప్రసాద్ చెయ్యిమన్న పని చెయ్యి కుండానే అతనిముఖంలోకి చూస్తూ నిలబడ్డాడు. వాడికి నవ్వుటానికీ మటుకు ధైర్యం

ఇందల లింగవూర్తి

చాలలేదు. లేకపోలే నవ్వునేమా?... భాగీగావున్న అఫీసులో డైల్లుచదివి ఆచనల్లావున్న బుర్రకి ఏమిటోచక, శేపు రాసుకుందామరే అనే ఉద్దేశంతో సాయంత్రం నాలుగింటికి వంటరిగా వీక్షకోడుకు బయలుదేరాడు ఓకారుకు. త్రోవలో ఎవరో వెనకనుంచి చప్పట్లుకొట్టి పిలిచి

నిచిత్రంగా చూశారు. కాని ప్రసాద్ తన్ను కాదన్నట్లు ఒక్క తులంకూడా ఆగకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

మంగలిపాపుదాకా వెళ్ళేటప్పటికి వాకిట్లో మామూలుగా తనకు తురకర్మచేసే మంగలి నిలుచుని సగౌరవంగా, 'ఎక్కడికి వెళుతున్నారా?' అన్నాడు. ప్రసాద్ సమాధానం చెప్పేలోగానే అతని ముఖంలోకి చూసి మంగలి నాలిక కొరుక్కుని "రహస్యం చెప్పాలి, లోపలికిరండి"... అంటూ సంజ్ఞ చేశాడు. ప్రసాద్ తడుముకోకుండా వెళ్ళాడు. మంగలి కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమే.

"మీరు క్రొత్తగా ఉదయం ఫ్రెంచి కటింగ్ మీసాలు పెట్టుకున్నారు. పొరపాటున పనితోందరలో ఒక్కప్రక్కచూత్రం కలిపించాను" అన్నాడుభయంతో.

ప్రసాద్ కు అతినుచేప్పే మాటలు వింటూంటే తల తిరిగివచ్చింది. ఒకప్పుడొకప్పుడ అగ్నిబ్యాల్ లా రేగుతోంది. ఆరోజు తన్ను చూసి అంతమంది ఎంగుకునవ్వారో ఇప్పుడు తెలుసుకున్నాడు. ఆవేళ ఆపుకోలేక పశువిగపట్టి అవమానంతో క్రుంగిపోయి ఉదయపు పిలికేకునం తలుచుకుంటూ నావులోకి దారిదీకొడు మీసంసరిచేసుకునేంగుకు.

ఇదిగో

అమ్జెల్

రేడియో

అమ్జెల్ రేడియో మీకు రేడియో ప్రాగ్రమంను దినదినోవి అవదదమును గంటల తరలిది చేపాడుతుంది. ఈ క్రొత్త అమ్జెల్ రేడియో ద్వవి ఉన్నది ఉన్నట్లుగా వినిపించుటలో, శ్రేష్టతలో మరియు వనితవములో ఉన్నత ప్రమాణి మంను అందుకొంది. దాని ట్యాగైవెడ్ క్యాపిసిటర్ మీతి విశ్వయముగా వచ్చుతుంది.

అమ్జెల్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,
హైదరాబాద్ రోడ్, హైదరాబాద్

AM-39-1TL

మోడల్ నెం 363 మెయిన్స్
ఎవి మరియు ఎవి/డివి
కరెంటుమీద పనిచేయును
6 వాల్టలు
రూ. 330/- మాత్రమే

EVERETT

దీప్తిబ్యూటరు: జనరల్ ఎజెన్సీస్ మాంట్రోడి, మద్రాసు-2.
మూర్తి ఇండస్ట్రీయల్ ఎంటర్ ప్రైసెస్, రాజారంగయప్పారావు పేరి,
విజయవాడ.

ఆంధ్ర మహాభారతము

అ డి వ ర్ణ ను - వ ర్త మా క్కా న ఘా

౧. భరణి నతి ప్రతాపబల దర్పమునగా విజ నేన పెద్ద న
వ్యరికిని ముగ ఖయంబడని వాడ ఖయార్తుడ నైతి నిష్ఠు మ
కరుహదళాయతాక్షి దయః గావుము నన్ను భవన్నిమిత్తదు
ర్యరతరమంజువాహతిః బంచరః బాండక యుండునట్లుగాన్.
౨. నన్ను గాంధర్వవివాహంబున పరియంపుచునిన సంవరణునకుఁ దపతి యిట్లనియె.
౩. భువనైకదీపకుం డగు, నవిత్యనకుఁ దనూజ ముఱియు సాన్నిధికి నే
నవరణ నవినయవర్జిత, నవనీశ్వర వినుము తపతి యనుసురకన్యన్.
౪. నాయండు నీకుంఠితి గలదేని మదీయజనకు నడుగుము నన్నిచ్చు నింతులకు స్వాతంత్ర్యంబు లేమి నీవెఱుంగుదువు
గాదె కాపున వనవరతజనవియమప్రజాపితంబుల నాదిత్య నారాధింపుచుని చెప్పి తపతి యాదిత్యమండలంబున
కలిగె నంత సంవరణుండు మూర్ఖగతుండయి నదీయన్న నాశనియమాత్మండు వచ్చి కీతలజలపరిషేవనంబు నేసిన
మూర్ఖదేవ యమ్మహిమతి మహాతక్తి నవ్వర్జితంబున నుండి నూర్చు నారాధించుచు.
౫. ప్రతిహత రాగకోపభయః బంకరుహప్రభవప్రభావు దూ
రితదురితుఁ మునీశ్వరక రిష్టం వసిష్ఠమహామునిం బురో
హితం నతిభక్తితోఁ దలఁచె నిష్ఠ మెఱింగి వసిష్ఠఁడుగా నమా
హితమతి నేఁగుదెంచి కని యెం బ్రభు సంవరణుం బ్రియంబునన్.
౬. ఇట్లు చలించినవండ్రిం దగుదినసంబునకు వచ్చి వసిష్ఠం దవీరతప్రతోవవానకృతకరీరుండయి యున్నసంవరణుం
జూచి యాతండు తపనమత యయినతపతీయండు విద్వాసురాగుండగుట తపయోగదృష్టి నెఱింగి.
౭. జగదభినంద్యుఁ డాత్మణమ నమ్మతి సంవరణప్రయోజనం
బూరి నొనరింపఁగా నియుత యోజనముతో నని లోకలోచనం
జగదిననాథు నాతతనహస్తకరుం గని సంస్తుతింఁచె న
త్యగణిత వేదమంత్రముల నజ్ఞునినాథుఁ డెత్రిపియంబునన్.
౮. నూర్చుండు వసిష్ఠమహాముని నతిగౌరవంబున సంభావించి తపదాగమప్రయోజనంబు పెప్పుమనిన వసిష్ఠం డిట్లయి.
౯. అలఘుండు పారవ కులకేళురుండు నం,వరణుఁ డన్యఁ డనవరతకీర్తి
విదితుండు ధర్మార్థ విదుండు నీపుత్రికి, నగణితగుణములఁ దగువరుండు
గావున నతనికి దేవిఁగాఁ దపతి నీ, వలయుఁ గూఁతులఁ గన్న భలము దగిన
వరులకు నధ్వర్య చరితులఁ గాన్పు, కాదె నావుడు సూర్యుఁ డాదరించి
౧౦. పరుఁడు రాజవంశ కరుండు సంవరణుండ, యనుగుణుండు దీని కని కరంబు
గారవమున నిచ్చి యాఘుషితోడఁ బు,త్రైంజయఁ దపతి గురుకులాంచితంనకు.

వ. ఇట్లోక్కనిమిషంబున మున్నుటయలువదినాలుగు యోజనంబులు పఱచు నాదిత్యురథంబుతో నశ్రమంబున వరిగి తవనదత్త యయిన తవతిం దోడ్కొనివచ్చి వసిష్ఠుండు విధివంతంబుగా సంవరణనకుం దవతి వివాహంబు సేయించెఁ గావున మహాత్ములయిన పురోహితులం బడసినరాజుల కభీష్టంబు లయిన శుభంబు లగుట నిశ్చయంబు యిట్లు సంవరణుండు మహోత్సవంబునం దవతి వివాహంబయి.

క. ఆతరుణియందుఁ జేతో, జాతసుఖప్రీతిఁ దగిలి శైలాటపులకా
వీతన్యవకార్యధర్మవాతం డయి పదియు రెండు వర్షము లుండెన్.

వ. దానంజేసి మహితలంబున కనావృష్టి యయిన నెఱింగి వసిష్ఠుండు శాంతిక పౌష్టికవిధు లొనరించి సంవరుణుం దోడ్కొని హస్తపురంబున కరిగిన నఖిలవ్రజకు నమరాగం బయ్యె ననావృష్టిదోషంబునుం బాసె నంత సంవరణు నకుం దవతికిం దాపత్యుఁడై కురువంశకరుండు కురుండు పుట్టె నదిమొదలుగా మీరును దాపత్యుల రయితి రని గంధర్వుండు పెప్పిన నర్జునుండు వెండియు నిట్లనియె.

క. నుతముగ నన్మత్కులభూ, పతులకు నాద్యులకుఁ బుణ్య భాగులకుఁ బురో
హితుఁ డయినవసిష్ఠమహా,త్మతఁ జెప్పము వివరగ వలతు మది నేర్పడఁగాన్.

వ. అవిన గంధర్వుం దిట్లనియె.

క. ధృతి నెవ్వని నేని పురో, హితుఁగాఁ బుణ్యమునఁ బడసి యిత్వోకు కులో
దితు లై గవతులు రాజ్యో,న్నతి నొప్పం జేసి రుర్వి నానాకృతువుల్,

క. బల మఱి కామక్రోధం, బులు రెండు జయింపఁబడి తపోవీర్యబలం
బులఁజేసి జేయునవి ని,చ్చలు నెవ్వనియేనిపాదసంవాహంబుల్.

సీ. శమహీనుఁ డైనవిశ్వామిత్రుచేసిన, యపకారమునఁజేసి యాత్మసుతులు
యమనదనంబున కరిగిన వారలఁ, దనతపోవీర్య నత్త్వముల పేర్కొ
గ్రమ్మఱింపఁగ శక్తి కలిగియు వేల న,య్యంబుధి గడవని యట్ల శాంతుఁ
డయి యెవ్వఁడని కృతాంతకుఁ గడవంగ, నొల్లండ యట్టియత్కుగతేజఁ

ల. డగువసిష్ఠముని మహాత్మతఁ జెప్ప నా,యలవియయ్య యనిన నవ్వసిష్ఠ
గాధినుతుల కేమి కారణంబున నిట్టి, వైర మయ్యె నెఱుంగ వలతు దీని.

అంగారపర్జు డర్జునునకు వసిష్ఠమహిమ సెప్పుట

వ. చెప్పమని యిట్లుం దడిగిన గంధర్వుం దిట్లని చెప్పెఁ దొల్లి కన్యాకన్జంబున గాదిపుత్రుండు విశ్వామిత్రుండగు రాజా నిరమిత్రంబుగా దాత్రి నేలుచు నొక్కనాఁడు మృగయార్థం బరిగి యపారబలవమేతుం డయి ఘోరారణ్యంబునం గ్రుమ్మరి వడ వడి కడు డస్సి వసిష్ఠనాశ్రమం బాశ్రయించిన నమ్మునివరుండు విశ్వామిత్రు నతిప్రీతిం బూజించి వానికిని వానిసేనకు నభిమతంబు లైనయాహారంబులు గురియ నందిని యను తనహామధేనువుం బంచిన నదియె.

క. ఘృతనదులును నోదనప,ర్వతములు దధికుల్యములు నవారితరనవూ
రితబహువిధోపదంశో,న్నతపుంజంబులును దత్త ణంబునఁ గురి సెన్.

వ. ఇట్లు చతుర్విధాహారంబుల నందఱుం దృపులం జేసి యున్న యానందినిం జూచి విశ్వామిత్రుండు విస్మితం డయి యాత్మగతంబున.

మధ్యాక్ర. మృదురోమములును శంకునిభకర్ణముల్ మెత్తనివలుఁడ
పొదుఁగును నిడుదచన్నులును గుఱుచ లై పొలుచుకొమ్ములును
నదమలశరదించుశంఖనిభ మైన చాయయుఁ గలుగు
మొద విధి నిధి నేరినట్లు నేరె ని మ్మునికేఁ బుణ్యమున.

వ. అవి పెద్దయుం బ్రొద్దు చింతించి తత్పరిగ్రహకుతూహల హృదయుండయి విశ్వామిత్రుండు వసిష్ఠున కిట్లనియె.

తే. దీనికంటెను నొప్పెడి వాని నొక్క,లక్ష మొదవుల నిచ్చెద నక్షయముగ
రాజ్య మయిన నిచ్చెద జగత్పూజ్యనాకు,నిమ్మునీహామధేనువు నెమ్మిలోడ.

“అవుంలే భూమికి విమానంలా
 మార్చిగానే పోవడా వుండాలిగా”
 అన్నార మావారు నవ్వుతూ
 “పోలే బానిసా పీడా వాయిరి”
 అన్నార మా అత్తగారు మానా నవ్వుతూ.
 “బాని ఒకవని తెయ్యండత్తా, రేపు మీ
 అబ్బాయి జపాను వెళ్ళేమంటే ఢిల్లీ వెళ్ళి
 వచ్చాడుగా! మీరు మానా అయినవంటే వెళ్ళి
 రండి విమానంలో,” అన్నాడు
 “ఏంలా! నాకు శివ్వలేదేం! అయితే
 జపాన్ వెళ్ళాలంటే ఢిల్లీ వెళ్ళి వెళ్ళాలి!”
 అన్నార మా అత్తగారు.
 “అవువమ్మా” అన్నార మా మామ
 నిదా అలాచిమ్మా.
 “ఢిల్లీ వెళ్ళి వచ్చాడు వగైరే కదా! అలా
 నుంచి చలవరాని జామకలు పట్టుకురండి,”
 అన్నాడు మామారో.
 “అ జామకలంతా కొంటూ మార్చుంటే
 నేను జపాన్ వెళ్ళేది? ‘సిలోన్’ మీరుగా
 జపాన్ వెళ్ళాలంటే అవు రుండ్డికలా
 ‘సిలోన్’లో వుండాలి నేను ‘సింగపూర్’కి
 వెళ్ళి వెళ్ళేటయితే కుర్రవారంతా పైబు
 వుండినాను”
 “మరి ఎవ్వరూ ప్రయోగం!” అన్నార
 మా అత్తగారు.
 “రేపేనమ్మా” అన్నార మామామ వర

భ్యాసంగా ఏదో అలాచిమ్మా
 “రేపే! మరి నన్ను మామ నితోబాటు
 తీసుకెళ్ళరా, ఈరోజు మీరొచ్చిన కొత్త
 ‘అక్కంటూ’ విమానంలో,” అన్నార మా
 అత్తగారు మావారు గొలున నవ్వుతూ
 “అక్కంటూ విమానం గాడ ముక్కు
 వెకాంటే విమానం,” అన్నార మా అత్త
 గారు తెలబోయారు పాపం
 “అ ఏదోలేరా ఎరుభారం విమానం
 ముళ్ళూరికి నా శేం తెలుపావేరన్నీ
 వివాదు వివాదు? అది సరేకానీగరి
 విమానంలో వెళ్ళేప్పుడు మనవంట సామాన్లు
 గట్లా తీసు కెళ్ళొచ్చా?” అన్నార
 మా అత్తగారు
 “తీసుకెళ్ళొచ్చు కాని రెలో తీసు
 కెళ్ళొన్న సామాన్లు తీసు కెళ్ళొని వ్వరు”
 అన్నార మావారు
 “అబ్బే, రెలో తీసుకెళ్ళి నన్ను సామాను
 తెండుకులా! మట్టసం గానే తెస్తానే
 నా మడిబట్టలు, ఇనపకుంపటి, కాసిని
 బొగ్గులు, చారెడు రియ్యం పొంగింనుకొనే
 కాగితా ప్రి చిన్నకంతు పప్పగిన్న, చాచు
 కట్ట చిన్న సరుగిన్న, మారమక్కలు వేపు
 కునే చిట్టిబాండీ, రెండు గరి పెల్లా, నామర
 పెంబూ, మడిసిగ్గ రిందెత్త, ఊరగాయ
 బాడిలన్న యిక్కటే పతేస్తారే అన్నీ

కలిపి ప్రి చిన్న గోతం సామాను అంటే”
 అని మా అత్తగారు చెబురూంటే
 మావారు పొట్టు పెక్కులయ్యేట్లు నవ్వుతూ,
 “సరేలేమ్మా అట్లాగేలే” అంటూ నేడ
 మీది కలి బోయారు
 బొంబాయి నుంచి తెచ్చిన చీరలూ
 బొబ్బలూ వగైరా రెండు కట్టల సామాన్లు
 మా అత్తగారికి చూపించాను అన్నీ
 చూసిన మా అత్తగారు “అది సరేనే రిమా
 నంలో యిన్ని సామాన్లు తెచ్చాకే మరి
 నావంట సామాను వట్టడటే!” అన్నార
 “పట్టకేం అంత పెద్దదీ మా నం లో,”
 అన్నాను
 “అ అదేగదా! అబ్బాయికంతా ఎగతాళే.
 బాడిమాటలకేం గానీ, రెటికడుతా నా
 నయనుకాళ్ళవరూ విమానంలో వెళ్ళాలా
 ఏం!” అని అడిగారు మా అత్తగారు నన్ను
 రమాళ్ళెం గా
 “ఎందు కెళ్ళొరూ! చక్కగా వెళ్ళారు”
 “మరి వాడెదో రేపు జపాను వెళ్ళడంటు
 న్నావుగా! నవ్వు మామ బాడివంట వెళ్ళి
 గూడదూ!” అన్నార మా అత్తగారు
 “ఎలా వెళ్ళేదీ అబ్బాయిని ఒదిలితెట్టి!
 రేపు పరీక్ష లానున్నాడే బాడి!” అన్నాడు
 నిగులుగా మామారెంటు వెళ్ళి లేకపోయి
 క్షుండుకు మనసులోనే కాధపడుతూ

“అ, ఈ సంవత్సరం పరీక్ష కళ్ళకబాలే
వే సంవత్సరం వెళ్తుంటున్నా. ఇంత పని
తోంటానే పెద్దదనువులు చదివి వాడేం
చేయాలింట” అన్నార మా అత్తగారు,
మనవణ్ణి వెనకేసుకొన్నా.

“అ మాట మీ అబ్బాయి ఎదటవకండి.
పూర్వకాలంవాటా పిల్లల్నిట్లాగే చెడగొడతా
రంటూ వు ప న్యాయం మొదలెడతారు,”
అన్నాను.

“అ,వాడి ముఖంలేస్తూ. వాడికేం తెలుసు-
ఓంటిగా జపాను వెళితే వాడి తిండితిప్పలూ
చూసే వాళ్ళెవరంటారక్కడ? ఎంతయినా
పెళ్లాం పక్కన వెళ్ళినట్లుంటుందా!”
అన్నార మా అత్తగారు. నాకు సవ్వచ్చింది.

“జపాన్ లో చాలామంది ఆడవాళ్ళు
పుంటారట. ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళేవాళ్ళందరి
నొకర్యాలూ వాళ్ళే మాస్తారట” అన్నాను.

“ఎట్టాగూ!” అంటూ మా అత్తగారు కీచు
మంటూ నవ్వారు. “ఏమే...వాగ్ర
లేవ” అన్నార నవ్వుతూనే.

“అచ్చే మీ అబ్బాయిని ఎక్కడికే నా
నమ్మకంగా పంపించవచ్చులెండి. అక్కడి
ఆడవాళ్ళు ఎవరూ నాలాగా పొరపాటు
పడరు. తీరా అక్కడికి వెళ్ళింతర్వాత మీ
అబ్బాయి నువ్వే మారకుండా వుండాలి,”
అన్నాను నవ్వుతూ.

“ఫీ నోడ్యయ్. వా డట్లాంటి వాడు
గాడు. బంగారుతండ్రి. యింతకూ అక్కడి
ఆడవాళ్ళు మంచివారే వుండాలిగాని”

“మంచి వాళ్ళే అంటున్నార. మన
దేశంలోలాగే సంసార స్త్రీలంతా భర్త
ఏమన్నా అడిగి, మణిగి వుంటారట.
యింగీ ఘనాళిలాగా అదేమంటే విడాకు
లిచ్చుకొంటున్నా”

“అట్లాగా! అయితే అంతా మన పూ
ర్వగానే నన్న మాట. చూడాలి న పూర్వ
పోనీ నవ్వు వెళ్ళకబాలే నన్నన్నా పంపనే
జపానుకు. అబ్బాయితో కూడా వెళ్ళి
కూసానాను” అన్నాను.

“మోరా!” అన్నాను. నా గొంతులో
ఏదో అడ్డు పడ్డట్లుంది....”

“ఏమే నేను జపాను వెళ్ళ గూడదా!”

“అచ్చే, వెళ్ళ గూడదని ఎవరన్నార?
వళ్ళెచ్చు. కాని, ఒక్కటే చిక్కు. మీరు
వెళ్ళేటయితే కొన్ని నెలలుంటే ‘హన్
బోయ్స్’కు ‘అపయి’ చేసివుండాలి. దానికి
చాలా గొడవుంది. ఎప్పుడంటే అప్పుడు,
మన యిద్దరంవచ్చినట్లు వెళ్ళి దానికిలేదు. దూ
రాభారం,” అన్నాను.

“అదేమిటే దూరాభారం అంటావా!”
అదేం ఇంకాండు గనకనా!.. ఢిల్లీ దగ్గర
అగ్రావుంటనీ, దాని పక్కనే జపానీస్
అబ్బాయి నీతో చెప్తాంటే విన్నానుగా!
అసలన్నారూ ఢిల్లీ పక్కనే జపానుందని
నాకు తెలియ తిక్క మొక్కుకొళ్ళు,”
అంటూ పడిపడినవ్వారు మా అత్తగారు.
నే నెట్లా నవ్వేది! ఎట్లా నవ్వకుండా
వుండేది!

“ఢిల్లీ పక్కనే జపానుందని మీ అబ్బాయి
అంటుండగా విన్నారా, లేక మీరే అను
కుంటున్నారా,” అని అడిగాను.

“నేననుకోడం ఏమిటే నాతలకాయా.
రేపు వాడు ఢిల్లీ వెళ్ళేముందో, ఢిల్లీ నుంచో
సిలోఫూర్ వెళ్ళాలన్నాడుగదా!”

నానుతిపోయింది. “సిలోఫూర్ ఏమిటి!
సింగపూర్!” అన్నాను నవ్వుతుంటూ.

“అ, అదే అదే...ఇంగీస్ పేరేదో చెప్పా
డమ్మో” అంటూ తలగోపున్నార మా
అత్తగారు.

“సిలోనా?” అన్నాను నేనే మళ్ళీ.

“అ అ... సిలోనా—సిలోనా...”

“సిలోనా గాదు...సిలోన్” అన్నాను.

“అ ఏదోలే. మరి ఆ పూర్వ నీ చూడా
లంటే కూడా ‘హన్ బోయ్స్’ కొనాలంటే!”
అన్నార మా అత్తగారు. నవ్వుతుకోలేక
దచ్చాను.

“అ. కావాలి” అన్నాను.

“అయితే మరెట్లాగే. ఎట్లాగోట్లా రేపు
వాడితో కూడా నన్ను జపాను పంపించే
విర్వాటు చేయవే” అన్నార నా చేతులు
పట్టుకుని మా అత్తగారు. పాపం అని
పించింది.

“ఒకళ్ళు పంపించడాని కేముంది! మీరు
అడగండి మీ అబ్బాయిని” అన్నాను.

“అచ్చే నా మాట వాడికోలక్ష్యమా!
న్య” అన్నార మా అత్తగారు.

“మరి నామాటా అంతేగా!” అన్నాను.

“అట్లాగే! నీ పిచ్చి గానీ. యీ
కాలంలో తల్లి మాట ఎవరే ఖాతరుచేస్తారు.
నువ్వు కాస్త గట్టిగా చెప్పకబాలే నేను
జపాను బయ్యనడం వాడింకా ఎగతాళిగానే

అనుకుంటున్నాడు,” అన్నార మా అత్త
గారు. ఏం చెప్పేది.

యీ లోపుగా మావారే మళ్ళీ మేడ దిగొ
చ్చారు. అయన్ను చూడగా నే నాకు
నవ్వాగిందికాదు. అబ్బాయిచ్చాడు అడగ
మన్నట్లు మా అత్తగారు నాకు సాంజ్
చేస్తూ, నా చేతి మీద పొడిచింది.

“ఏమండీ! ఢిల్లీ దగ్గరన్న జపానుకట
మీ అమ్మగార్ని తీసుకెళ్ళారా!” అన్నాను.

“ఢిల్లీ దగ్గరంజేమి జపానేటి!” అన్నార
మావారు.

“అదేరా యిందాకనువ్వన్నా!.. ఢిల్లీ వెళ్ళి
ఏకంగా అగ్రామీదుగా జపానేడతాననీ,”
అని మా అత్తగారుంటాంటే మావారు
నవ్వుతూ, వాళ్ళ మృదు కాసేపు ఏడిపించ
డానికి, “అ...అవునవును. అన్నాను,”
అన్నార మావారు.

“మరింకేం! తిక్కముండనిజేసి మరి
ఏడిపినావేమిటే” అంటూ నాబుగ్గ పొడి
చింది మా అత్తగారు...నా అనన్యమాసి మా
వారు నవ్వారు...

“మీరేదో ‘సిలోఫూర్’ వెడతారట!”

అన్నాను కోరిలాగా పూరుకోకుండా.

“సిలోఫూరేమిటి! సింగపూరు”

“అదేలెండి. మరి సిలోన్ మాటేమిటి?
అందుకే రెండూకలిపి సిలోఫూర్” అన్నార
మీ అమ్మగారు ‘హెయ్ కబ్ లో’ అన్నాను.
మావారు నవ్వలేక ఆయాసపడిపోయారు.

“అబ్బ చాలు. చంపకండి. అసలు జపాను
ఎక్కెక్కలో ముందు నేనే మర్చిపోయా
నవ్వడు” అన్నార మావారు.

“అదేమిటా! అట్లామర్చిపోలే ఎట్లాగూ?
ఆ పూర్వ ఎక్కెక్కలో బాగా తెలిసిన వాళ్ళను
అడిగి, వాగ్రతగా కనుక్కోరా. ఫలానా
చోట దిగుతానని ముందుగానే విమానం
తోలే డ్రైవర్ తో చెప్పి వెడిలేసరి.
ఆ పూర్వచ్చేసరికి చచ్చినట్లు విమానం కిందికి
దింపుకొస్తాడు” అని మా అత్తగారు చెప్ప
తూంటే మావారు మళ్ళీ కడుపుబ్బనవ్వారు.

“ఏమిటా తిక్కన్నా, అంతచేటు నవ్వు
కున్నావ్. అది సరేగానీ జపానెక్కడికంత
దూరంరా?” అన్నార మా అత్తగారు.

“అచ్చే, దగ్గరేవమ్మో- ఢిల్లీ పక్కనేగా”
అన్నార నన్ను చూసి నవ్వుతూ.

“మరి టిక్కెట్లెంతరా జపానుకూ?”

నలభైరూపాయల నాలుగు వయోచెనలం.”

“నలభై రూపాయలే. అవునేమరి ఢిల్లీ వగ్గ
రాయ్, మాటలా. నే గా విమానం
తోలేవాళ్ళు, విపరీతంగా టిక్కెట్లు
ధర పెంచేసుంటారు. రైల్వే
కంటే ఎక్కువ కావాలంటూ—కాస్త
డబ్బున్న వాళ్ళని తెలిస్తే ‘టిక్కెట్లు ధర
మరి కాస్త ఎక్కువ చేస్తారేమా గూడా—
అది సరేగానీ, నేను జపాను రావాలంటే
అదేదో ప్యాసు’ కావాలంటే. ఎమిటా

RATNAM'S 'N' OIL

నీచించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము
లనుభవించగలరు. 1 పీసా రూ. 11.4.0.
ఎన్.ఆర్.ఎస్.ఆర్. బాబు (వ్రాయండి)

డాక్టర్. రత్నం నన్న,
కులక పేట నిర్మింగ్స్, ఆజంపురా
మార్కెట్ వద్ద—హైదరాబాద్ 2.

81

★ అత్తగారూ - జపానుయాత్ర ★

“నానమ్మ యింతవరకు ఒక్కసారిగూడా పోనక్కలేదు యింతలోకి ‘పేషెంట్’... పోనానే వండర్ ఫుల్ డ్రీమ్ నానమ్మ...” అన్నాడు.

“మరి యింక విమానంలో ఎక్కడన్న మాటేగామ్యా?” అన్నారు మావారు యీ దబ్బితో నైనా వాళ్ళన్న విమానంలో జపాన్ స్థానంబం మానెసుండేమానన్న ఆశతో...

“ఆ, సింగినాడంరా... ఏమిటో - కలలో ఒచ్చింది యిలలో జరుగుతుందా ఏమిటి!... అయినా ఎదురుగా విమానాలు రాకుండా కాస్త జాగ్రత్తగా చూసుకుని వస్తే సరి... అన్నారు మా అత్తగారు నిరత్యంగా చప్ప తిన్నా... యింకేం మాట్లాడుతాం!... మా వారు తెలబోయి నావైపు చూశారు... నాకు నవ్వొచ్చింది...”

“సరే యిహవెళ్ళి పడుకోండి... పాపం అనవసరంగా మిమ్మల్నిందర్నీ నిద్రలేపాను తిక్కముండని...” అంటూ నవ్వారు మా అత్తగారు...

“నాన్నమ్మా! గోన టు జపాన్! అని ఒక పిక్చరు తీయాలి నాన్నా...” అంటూ మావాడు అలరి మొదలెట్టాడు...

“చాలే పడుకోరా తిక్కన్నా... పొద్దు పేస్తే లేచి ప్రైవేటు మాసరింటి కళ్యాణా వుంది” అంటూ మంచినీళ్ళు తాగడానికి లేచారు మా అత్తగారు...

అర్ధరాత్రి ఒకసారి మెకుకువోసీ మళ్ళీ ఒకసారిగా నిద్రబట్టడం కష్టం. అందుకు తగినట్లే మా అత్తగారి కల నన్ను చూడల గొట్టింది... తెల్లవారి మావారు ఢిల్లీ ప్రయాణం పెట్టుకున్నారే అని మనసులో విక్కి విక్కిమంటం మొదలెట్టింది... ఆరాత్రంతా భయంతోనూ, దిగులోనూ, కంటిపొది కునుకు లేకుండా చేసింది మా అత్తగారి కల...

తెల్లవారి ఢిల్లీ వెళ్ళే సేతుకు బయల్దేరారు మావారు. “ఎదురుగా ఒచ్చే విమానాల్ని కాస్త జాగ్రత్తగా చూసి పక్కకు తప్పుకుని వెళ్ళమని ఆ విమానం తో తొడై వరకొ చొప్పురా”... అంటూ కొడుక్కు భద్రంచెప్పింది మా అత్తగారు.

“విమానం తోలడం ఏమిటి నానమ్మా!...”

అదేం జట్క అనుకున్నావా తోలానికి! అంటూ మావాడు విరగబడి నవ్వుతొంటే మావారుమాడా నవ్వుతూ వెళ్ళి కాల్లో కూర్చున్నారు.

ధిల్లీ వెళ్ళినప్పుడు మర్నాటి జపాన్ బయల్దేరారు మావారు... “మరి నామాటేమిట్రా!” అన్నారు... పాత గోతానికి వంట సామానా, మడిమట్టలా వేసి మూతి కట్టిపెట్టి సిద్ధంగావున్న మా అత్తగారు. మావారు చిక్కిలో పడ్డారనుకున్నాను.

“ఇదుగో నేనువెళ్ళి పంపిస్తానమ్మా విమానం... ఇప్పుడు నేనువెళ్ళే విమానంలో బాతుగా పోటులేదని నాకుమాత్రం ఒక్కటిక్కట్టిచ్చారు” అంటూ తప్పుకున్నారు దొంగ. మా అత్తగారు పాపం నిజమేనని నమ్మింది.

“మరి ఒంటరిగా ఎట్లారా విమానంలో రావడం!” అన్నారు కొత్తపిగులుగా మా అత్తగారు.

“మొన్నరాత్రి కలలో వెళ్ళావుగడమ్మా ఒంటరిగా విమానంలో!” అన్నారు మావారు నవ్వుతూ.

“ఫీ ఫీ, ఫీడకల... అట్లా ఎందుకు జరుగుతుందీ?” అంటూ తనకొచ్చిన పిడకల తల్లుకొని భయపడిపోయారు మా అత్తగారు.

“మరి ఎట్లారా, నేరావడం!” అన్నారు మా అత్తగారు.

“ఏముందమ్మా... ఇక్కడ విమానంలో కూర్చుంటే జపాన్ లో దిగడమే. దగ్గరేగా. వెగా విమానంలో చాలామంది మనుషులంటారే” అన్నారు మావారు నావైపు చూసి నవ్వుతూ.

“అయితే ఇంకేం!” అన్నారు కొడుకు మాటలకు తృప్తిపడ్డ మా అత్తగారు.

“అయితే మరి నానమ్మను తీసుకెళ్ళడం లేదా నాన్నా” అంటూవచ్చాడు లోపల్నుంచి మావాడు.

“ఇదుగో నేను జపాన్ లోదిగి ఈ విమానం ఇట్లాగే పంపించేస్తారా నానమ్మకోసం.”

“అరెరే! నానమ్మ క్విన్ మేరీలాగా స్పెషల్ విమానంలో వెళుతుందన్నమాట.”

“వెళ్ళికోరా!... రేపు నువు పెదవాడి వై నాక నాకోసం ‘పెషెంట్’ విమానంకొంటావేమో ‘ఎవరు చూశారు’” అంటూ మనవడి బుగ్గలు సాగదీసి ముద్దు పెట్టుకుంది మా అత్తగారు...

“నేను పెద్దవాడిని అయిందాకా ఎందుకు నానమ్మా! యిందా - సికోసం యిప్పుడే ఒక ‘పెషెంట్’ విమానం ప్రజంటుగా యిస్తున్నా తీసుకో...” అంటూ

తేబులోంచి అడుగునీ విమానం ఒకటిరిసి వాళ్ళ నానమ్మచేతులో పెట్టాడు...

“మరి తిక్కన్నా యిం దు లో ఎట్లారా వెళ్ళేదీ...” అంటూ పడి పడి నవ్వారు మా అత్తగారు.

“మరి టెంఅయింది రా... బయల్దేరదాం” అంటూ లేచారు మావారు కారుదగ్గరికి వెళ్ళి దానికి.

“నేను రెడీనాన్నా...” అంటూ మావాడు వాళ్ళనాన్న వెనకాలే బయల్దేరాడు...

“అబ్బేమిట్రా పిలవాణ్ణి గుడా తీసుకెళ్ళున్నావా జపానుకు-!” అన్నారు మా అత్తగారు ఆశ్చర్యంగా.

“అవున్నానమ్మా - నాన్నతో నేనూ వెళ్ళున్నా... మళ్ళీ రేపు సికోసం ‘పెషెంట్’ విమానం పంపుతాడుగా నాన్న!... అందులో తిరిగి వచ్చేస్తారే... వెళ్ళేస్తా నానమ్మా... టా-టా-చీరేయో...” అంటూ వెళ్ళి కాల్లో కూర్చున్నాడు వాళ్ళ నాన్న మృనువిడిపిస్తూ...

“నిజమేనా ఏమిట్రా!” అంటూ ఖంగారు పడారు మా అత్తగారు.

“అబ్బే లేవమ్మా - నన్ను విమానం ఎక్కించి వాడొచ్చేస్తాడు... అందాకా తీసుకెళ్ళున్నా... అంతే...” అంటూ మావారువెళ్ళి కాల్లో కూర్చున్నారు...

మావారు జపానువెళ్ళిన వారంలోజాల తర్వాత ఒకరోజురాత్రి మళ్ళీ మా అత్తగారికి కలొచ్చింది... ఆమెకు కాస్తదగ్గరో పడుకున్న నేను పులిక్కిపడి లేచాను... నిద్రలో మా అత్తగారు పక పక నవ్వుతున్నారు... అత్త అత్త అంటూ తట్టి లేపాను... చివాలనలేచి కండు నులుపుకుంటూ నన్ను చూశారు... యీ సారి మా వాడు నిద్రలేవలా... మంచినేళ్ళ.

“ఏమిటత్తా నవ్వుతున్నారనిద్రలో! - మళ్ళీ ఏదైనా కలొచ్చిందా! అని అడిగాను.

“ఆ మళ్ళీ ఆ జపానే కలలో వచ్చింది...” అన్నారు మా అత్తగారు ఆపురిస్తూ.

“అయితే యీ సారి కలలో జపానువెళ్ళా రన్నమాట... ఎట్లావుందతా జపానూ!...”

“ఆ-నా మొఖం నేనెప్పుడైనా దూశాను గనకనా!... నేనెప్పుడు కలలోచూసిన జపాను మనకావరదగ్గర చాకిచెరలావుంది. చిన్న పూరే... మనుషులుమాత్రం మనం ఆ మధ్య వెంగుకూరునుంచి లేచిన జపాను బొమ్మల్లాగానే వున్నారు.”

“మరి ఎందుకట్లా పకపకనవ్వారు!” అన్నాను.

“అదా...” అంటూ మళ్ళీ నవ్వడం మొదలెట్టారు. “ఆ జపాను వాళ్ళంతా గోచీపెట్టి చీరకట్టుకున్న నన్ను విచిత్రంగా చూట్టే మొదలెట్టారే... అందులో కొందరొక

(42-వ పేజీ చూడండి)

నారసింహ లేహ్యము
 ఇంగుడుతో చేరినది. మేహము,
 వికాశ, నివృత్తవనగ్రా హరించి
 నిరమురక్తవృద్ధికిరించును 200
 కట్టిరు. 1-4-0 పోస్టేజరు. 1-1-0
 డి. సి. ఎ. అందికంపెనీ అయిర్వేడ నవాజం,
 పెరిడే (PU) వెల్లూరుజిల్లా.

నక్షత్ర ఫలితాలు

[3-6-59 మొదలు 9-6-59 వరకు]

గ్రహ స్థితి.

శ	ర	బు	కు
	శే 8 దిన బుధుడు మిథునములో ప్రవేశించును. మృగశిర కార్తి ప్రవేశము మేష, వృషభ, మిథున కర్కాటకము లలో చంద్రుడు.		కు
శ	గు	రా	

* అశ్విని [చూ, చే, చో, లా]*

ఈవారము అనుకూలతన్న ప్రతికూలత యొక్క వ. యత్న కార్యములు శ్రమధిక్యముతో ఫలిస్తాయి. కొద్దిదావాలు అనుకూలిస్తాయి. పరోపకారానికి ప్రయత్నిస్తే సాగక నిందలు పొందుతారు. భార్యకు ఆసా రోగ్యము కలుగుతుంది. ఇచ్చి పుష్పకుశే పట వివాదాలు ఉద్యోగములకు అధికారుల ఒత్తిడివున్నా తోటివారి సహకారము లభిస్తుంది. వారమంతా వర్షాలకు నిరాశ అయినా వారాంతమందు స్వల్ప అనుకూలత.

* భరణి [లి, లూ, లే, రో]*

ఈవారము ఎన్ని అవాంతరములువచ్చినా పట్టుదలతో ప్రయత్నించి కార్యలాభము పొందుతారు. ఆశించినట్లు అందక అప్పు చేస్తారు. సోదరసహాయము కలుగుతుంది. ఆత్మీయులవల్ల నిందలు. దెబ్బలు తగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్తనల తప్పక మృదు. గనుల యజమానులకు, భూస్వాములకు, ఇంజనీరింగు శాఖ ఉద్యోగులకు, లోహపు సామానుల వ్యాపారస్తులకు కష్టముతో కూడినలాభము. 9 ప్రమాదనూచన.

* కృత్తిక [ఆ, ఈ, డి, ఏ]*

ఈవారము మీకు యోగప్రదము. బంధువుల సహాయముతోనూ, అధికారుల సహాయముతోనూ, ఆటంకములను గడిచి ఫలంపొందుతారు. ఆదాయము అభివృద్ధి అవుతుంది. వైద్యశోధికాస్త్ర ప్రసంగాలు చేస్తారు.

ఈకార్యదిక్కునుండి తేనువార తెలుసుంది గణితశాస్త్రములకు కవులకు, శిల్పాలకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 8, 4 తేదీలలో ధనలాభము, కార్యసిద్ధి.

* రోహిణి [ఓ, వా, వీ, వూ]*

ఈవారము మీకు యోగదాయకముగా వుంటుంది. ఆశించిన సామ్య చేతికివస్తుంది. నూతనకార్యములు ప్రారంభిస్తారు. కొద్దిదావాల్లో అనుకూలత వుంటుంది. పండితిగోష్టి జరిపి నూతన విషయాలు తెలుసుకుంటారు. వారమంతా శుభయోగములతో కూడి వుంటుంది. 8, 4 తేదీలలో గనలాభము. కార్యసిద్ధి, పుత్రులలాభాభివృద్ధి. వ్యాయవాదులకు, వ్యాయస్థాన ఉద్యోగులకు, పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు మేలుగా వుంటుంది.

* మృగశిర [వే, వో, కా, కీ]*

ఈవారము వినోదములలో పాల్గొనుట, దధిత్తర మధురపదార్థయైక్త సుభోజనము

బి. నరసింగరావు

రజతపాత్రములలో భుజించుట, నీటిపై ప్రయాణము చేయుట, తలచిన కార్యములలో జయము, తెల్లటి వస్త్రములు కొనుట మొదలగు యోగములు కలుగును. ప్రతిదూది, నూలు, బట్టలు, వియ్యము, వెండి, ద్రవపదార్థ జనిత వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో వర్షాలకు లాభము. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు మేలుగా వుంటుంది. 8, 6 న అధిక ఖర్చులు, అంకోశన.

* ఆరుద్ర [కూ, ఖ, జ, చ]*

ఈవారము గనధాన్యవృద్ధి, యత్న కార్యలాభము, వివాహాది శుభకార్యములలో పాల్గొనుట, ఇష్టవస్తులాభము, పరోపకారమునల కీర్తివంటి రాజయోగములు కలుగును. విలసగల వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో వర్షాలకు లాభము. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. ఆపులతో విందు, వినోదము.

* పునర్వసు [కే, కో, హో, హీ]*

మీకు ఈ వారము కార్యభారము ఎక్కువ.

రాబడి తక్కువ. గృహోపసరములు తీరనందున కలతలు, ఆరోగ్యము చెడుచున్నట్లు నూతనలు కనపడగానే ఔషధ చికిత్స పొందజేమి కాకుండా గ్రహరాజైన రవికి శాంతి చేయించుటమేలు. ఉద్యోగములకు శాంతి సమస్యలు. వర్షాలకు అంకోశన. రాజకీయవాదులకు స్వల్పానుకూలత. 8, 6 న ఆసా రోగ్యము. 7, 8 పితృవర్ష సహాయము, భక్తలాభము, ప్రయాణము.

* పుష్యమి [హూ, హే, హో, హా]*

ఈవారము మీకు విశ్రమయోగం. మొదటి నిరాశగావున్నా విశ్రమోపశమం కార్యలాభము పొందుతారు. గనలోపమునల అంకోశన. ఉద్యోగములకు విమంథ బాగుండదు. విద్యార్థులకు బద్ధకమువల దుడుపు సాగదు. ఆపుల ఆరోగ్యము అంకోశన కలిగిస్తుంది. వారములో అవయోగములున్నా విశ్రమోపశమము, కార్యసిద్ధి, విదేశీయుల పరిచయము, విచిత్రము సంపాదనవంటి శుభయోగములకూడా కలవు.

* ఆశ్లేష [డీ, డూ, దే, దో]*

ఈవారము మీకు సహాయము పొందదలచుకున్న వ్యక్తిమూలముగా కార్యచోని అవుతుంది. ధనాభావము ఎక్కువగా వుంటుంది. ఇంట్లోవారి ఆరోగ్యము అంకోశన కలిగిస్తుంది. అధ్యాత్మికచింతవల దైన ముపై భార్యమువేసి కార్యలాభము పొందుతారు. ఉద్యోగములకు ఒత్తిడి. వ్యాపారములకు నిరాశ. విద్యార్థులకు మంచితాలము కాదు. పుణ్యక్షేత్ర సంచారము. దేవతాదర్శనము, విచిత్రములను చూచుట జరుగును. వారమంతా అవయోగ శుభయోగ మిక్రమముగా వుంటుంది.

* మఖ [మా, మీ, మూ, మే.]

ఈవారము మీకు అనుకూలతన్న ప్రతికూలత ఎక్కువ. యత్న కార్యములు ఎక్కువ శ్రమతో ఫలిస్తాయి. కొద్దిదావాలు అనుకూలిస్తవి. ఇతరులకు సహాయముచేయబూని సఫలముగాక నిందలు పొందుతారు. ఇచ్చి పుష్ప కొవడములో వివాదములు వస్తాయి. ఉద్యోగములకు అధికారుల అసాదరణ; తోటివారి సహకారము వర్షాలకు వారమంతా నిరాశ. వారాంతమున మేలు. విద్యార్థులకు దుడుపు బాగా సాగదు. భార్యకు ఆసా రోగ్యము.

కుమారి మాత్రలు (Regd)

ఈ ప్రఖ్యాత ఔషధము గుణం అనేక యెండుగా అందరికీ తెలియొన్నది. ప్రతిచోట పెద్ద మందులశాపులలో దొరకును సాదా రూ 4. స్పెషల్ రూ 8. ఎక్స్ట్రా స్పెషల్ రూ 9.

P. Deves & Co., (AP) Calcutta 40

* పూర్వఫలణి (పుబ్బ) *

[మో, టా, టీ, టూ.]

ఈవారము ఎన్ని ఆటంకములు వచ్చినా వట్టుదలతో ప్రయత్నించి కార్యసాధన పొందుతారు. ఆశించినసామగ్రి సమయానికి అందక అప్పచేస్తారు. చెప్పబడిన ప్రమా

దము జాగ్రత్తల తప్పకవచ్చును. రహాయీ వికాసప్రయత్నాలకు లోహ, ఖనిజ, వ్యాపారస్తులకు కష్టముతో కూడిన యోగము, గమల యజమానులకు, యంత్రములనుడుపు నిపుణులకు ఇంజనీరింగుకాని ఉద్యోగులకు మేలుకాలము.

* ఉత్తరఫలణి (ఉత్తర) *

(ఛీ, టో, పా, పీ)

మీకు ఈవారము యోగకాలము. బంధువుల సహాయము, అధికారుల సహాయము కలుగుటచేత వచ్చిన ఆటంకములు గడిచి కార్యసిద్ధి పొందుతారు. ఆదాయము వృద్ధి అవుతుంది. కాస్త్రప్రసంగాలలో బంధువుల క్షేమవార్త తెలిసి సంతోషము పొందుతారు. విద్యార్థులకు ఉత్సాహముగా ఉంటుంది. గణిత కాస్త్రజ్ఞులకు కవులకు కిల్పలకు నటనటులకు మేలుకాలం.

* హస్త [పూ, ప, బ, త] *

ఈ వారము మీకు మంచి భాగ్యయోగం. అనుకున్నదెట్లు చేతికవస్తుంది. ఇబ్బందులు తీరుతాయి. దావాలలో గలుపు పొందుతారు. పిల్లల అభివృద్ధికి చేసే ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. విజ్ఞానాభివృద్ధి కలుగుతుంది. వ్యాయవాదులకు, వ్యాయస్థాన ఉద్యోగులకు, పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు మేలుకాలము. ఉద్యోగస్తులహోదా పేరుగుతుంది.

* చిత్త [వే, పో, రా, రీ] *

ఈ వారము మీకు యోగదాయకము. ధనయోగము వుంటుంది. సంగీతసభలు, కవితా గోష్ఠివంటి వినోదములలో బంధుమిత్రులతో కలిసి పాల్గొని మృదాన భోజనము నెండి పాత్రలలో చేస్తారు. కుభకార్యములలో కూడా పాల్గొంటారు. నీటిమీద ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది. నూలు, బట్టలు, వియ్యము, వెండి వస్త్రులకు లాభము. విద్యార్థులకు పుత్రసాముగా చదువు సాగుతుంది. కీవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు మేలుకాలం.

* స్వాతి [యా, రే, రో, తా] *

ఈ వారముకూడా గతవారము వలెనే యోగదాయకముగా వుంటుంది. అసంపూరితగా వుండిపోయిన పనులు లాభదాయకముగా ముగుస్తాయి. కుభ పుణ్యకార్యాలలో పాల్గొంటారు. నూతన గృహ నిర్మాణమునకు ప్రయత్నాలు చేస్తారు. వాహనయోగము కలుగుతుంది. వృద్ధ్యోగస్తులకు హోదా పేరుగుతుంది. వస్త్రులకు నిలువగల

నూలు, వస్త్రములు:- మార్పులేదు. నూనెదినుసులు:- తగ్గుదలలో వుండును. ఆహారధాన్యములు:- సమస్థాయుండును. బెల్లము, వంచదార:- చింతపండు:- మార్పులేదు. పప్పుదినుసులు:- తగ్గుదలలో వుండును. వెండి, బంగారము:- స్వల్పరేదాలో వుండును.

జన్మనక్షత్రమును బట్టిగాని, జన్మనక్షత్రము నెరుగనివారు నామనక్షత్రము (వారివారి కేర ననుసరించి పేరు మొదటియక్షరము)ను బట్టిగాని ఫలితాలు తెలుసుకొనునది. కృష్ణుడను కేరనకుమృగకారనక్షత్రమును, హస్తాక్షుడను కేరనకు స్వాతియు, శ్రీధరుడను కేరనకు చిత్రియును, క్షేత్రపాలకుడను కేరనకు హస్తయును, భీముడు, భైరవుడు అనే కేరకు పూర్వాషాఢయునూ చూచుకొనునది.

వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో ఎక్కువ లాభము. వారమంతా కుభయోగములతోకూడి వున్నా కుటుంబ కలహముచే ఆందోళన కలుగుతుంది. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగం.

* విశాఖ [తీ, తూ, తే, తో] *

ఈ వారము రాబడి తక్కువ, ఖర్చులు ఎక్కువ. కార్యభారము చే తీరుబడి వుండదు. గృహసరములు తీరక స్వర్గలు వస్తాయి. ఆరోగ్యము చెడుతున్న చిన్నల కనపడగానే ఔషధచికిత్స పొందడము, రవికాంతి చేయించడము నుంచిది. ఉద్యోగస్తులకు కొత్త సమస్యలు, వస్త్రులకు ఆందోళన. విద్యార్థులకు చదువు సరిగా సాగదు. వారమంతా భయాందోళనలతో కూడివున్నా పితృవర్గ సహాయము కార్యలాభం ప్రయాణము కలుగును.

* అనూరాధ [నా, నీ, నూ, నే] *

ఈ వారము నిరాశగా వున్నా అజ్ఞాత మిత్ర సహాయమువల కార్యలాభం అవుతుంది. ఇంట్లోవున్న వారి ఆరోగ్యము చెడుటచే ఆందోళన కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులకు స్వల్ప అనుకూలత. వస్త్రులకు వారాంతమందు లాభము వారమంతా ఉద్రేకంతోకూడి వుంటుంది. విదేశీయుల పరిచయము, అపురూపకనుసంపాదన వుంటుంది. ఆత్మీయుల ఆనాశోగ్యముచే వ్యధ, అధిక ఖర్చులు. విద్యార్థులకు చదువు బాగాసాగదు.

* జ్యేష్ఠ [నో, యా, యా, యూ,] *

ఈ వారము మీకు మిత్రము యోగము.

త ర చు గ మూత్రవిసర్జన

కరడుగా మాత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనదిహృము కరీరాన్ని గుర్తించేయ కమేకావందా యా వ్యాధి. తనవందంలో దిక్కి న వారిని ఆరోజాకారోజ మృత్యువుకు అవమ్మని చేయును. ప్రతిమదకలో కారీరక మానసిక(శ్రమ) అతి యెక్కువగుండుట, వదుముతో వొప్పి యాశ్ర మాండ్యము కౌడల్లో తిమ్మరి, వరముల అంపానకతో యా వ్యాధి బొడచూపును. నై అక్షిణములతోకూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన దిక్కి చేయించుకున్నచో అధికదాహం. అకలి గొంతు వోరు యెండుట, దురింది కాళ్ళలో వగుళ్ళ తూకంకగ్గిడం కరీరమంతా బొట్లు, క్షి నోవ్యలు, కంటిబొరలు, క్షయ, గడ్డలు, రాన పుండ్లు, యిట్టి తయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు మిన్న వంధవింపవచ్చును

"వీననరారమ్" మాత్రమ వాడి, అనేక వేల మంది తమబాధల నుండినివారణబొంది మృత్యు కరాళమునుండి రక్షింపబడిరి "వీననరారమ్" గాత్రీయ వర్ణకులమీద, (ప్రాచీన యూనానినైద్వ విరావనవారం అమూల్య ఓషధుల కావద్దా ముల, పృథావీక జిరముల పారముతో కయై నమి "అమిల దాహం కగ్గి.. పలుమాడు మాత్రవిసర్జనచేయు అవసరము. 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు బాలాభాగము వివారణగును కొద్ది రోజులలోనే మీకు పగావికైగా వ్యర్థత చేతూరివర్ణవిసిండును. "వీననరారమ్" కొద్ది వ్యయముతో, ముఖముగా, తేలికగా వేయించ వచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకపద్యము లేదు విరాహాశ ముతో మందే అవసరంలేదు రోగులు వృద్ధికర మైన అహారము తినేందుకై రోగులు యిదివర కటికంటే యెక్కువరకాల అహారవద్దాములు తినికనవచ్చును వివరములు గల ఇంగ్లీషు కర ఎలములు అడిగినచో ఉచితముగా వంచుదును

తర: 50 మాత్రం వీనా దు. 6-75

పృథ్వీంగి బోస్టాఫీ ఉచితము.

ల రిం ది శ్ల ల ము.

Venus Research Laboratory (A.P.W)
P. O. Box No 587, Calcutta.

అకించి సహాయము లభించక, అవసరములు తీరక అకాంతి కలుగుతుంది. అయిననూ ఈశ్వరానుగ్రహమువల్ల కష్టములు గడిచి కార్యసిద్ధిపొందుతారు. వర్తకులకు చాలాకాలంనుండి నిలిచిపోయిన బాకీలు నశింపవలెవి. ఉద్యోగములకు అధికారుల అనాదరణ, పుణ్యపురుషుల సాంగత్యమువల మనోవికాసము కలుగుతుంది. వారసుంతో అకాంతివున్నా నష్టద్రవ్యలాభము పొందుతారు.

*** మూల [యే, యో, బా, బీ] ***

ఈవారము అనుకూలతన్న ప్రతికూలత ఎక్కువ. ఇచ్చిపుచ్చుకునేపట్ల వివాదాలు వచ్చి మనోవ్యగ్ర కలుగుతుంది. కొద్ది వ్యవహారాలు అనుకూలించినా ఆ సంతోషము అమిత ఖర్చులవల వుండుటచే అపొతుంది. భార్యకు అనారోగ్యము కలిగి నూచనలున్నవి. మినుములు, కొర్రలు, రాగులు, ఉప్పు, నువ్వులు, నూనె వ్యాపారములకు లాభయోగము. ఇతర జాతులకు గౌరవము కలుగుతుంది. 9 న భార్య ఆరోగ్యభంగము. అధిక ఖర్చులు.

*** పూర్వాషాఢ [బూ, భ, భా, బా] ***

ఈవారము ఎంత ప్రయత్నించినా యత్న కార్యములకు అటంకములు కలుగుతున్నే వుంటవి. అయిననూ పట్టుదలతో కార్యలాభము పొందుతారు. సోదరి సహాయమువల్ల సిద్ధిదుడుకులు సరుకుంటాయి. చెబ్బలుతిగిలే ప్రమాదము జాగ్రత్తవల్ల తప్పవచ్చును. గనుల యజమానులకు, లోహ, ఖనిజ, వ్యాపారులకు, పోలీసుకాపు ఉద్యోగులకు మేలుకాలము. 9 న ప్రమాదభయం అర్చులుధిఖక.

*** ఉత్తరాషాఢ [బే, బే, జా, జీ] ***

ఈవారము మీకు యోగదాయకము. ప్రయత్నించిన పనులు నెరవేరుతవి. ధనలాభము కలుగుతుంది. ఈశాన్యదిక్కునుండి క్షేమవార్త తెలుసుంది. శుభ కార్యములలో పాల్గొంటారు. బంధుదర్శనము కలుగుతుంది. గణితశాస్త్రమును నిర్వహించు జరుపుతారు. ప్రతి, దూది, నూలు, బట్టలు, ఇత్తడి, కండువ రకలకు లాభదాయకము. కవులకు, కిల్లలకు, చిత్రకారులకు, నటీనటులకు మేలుకాలము. 8, 9 న అధిక ఖర్చులు, అపైన ధనలాభము.

*** శ్రవణము [బూ, జే, జో, షా] ***

ఈవారము మీకు శుభయోగము. అకించి నష్టము చేరినవి. ఇంట్లో శుభ కార్యములకు ప్రయత్నములు చేస్తారు. పుణ్యకార్యచరణ, కాస్త్రచర్చలు, ప్రభుత్వసన్మానము వంటి యోగములు జరుగుతవి. విద్యార్థులు నూతనాంశాలను సేర్పరుంటారు. ఇంట్లో వున్నవారి ఆరోగ్యము బాగుపడుటచే ఆందోళన తొలగుతుంది. నిల్లల క్షేమలాభముల

కారకు కొన్ని యోగములు చేస్తారు. వ్యాయవాదులకు, వ్యాయస్థాన ఉద్యోగులకు, పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు మేలుగా వుంటుంది.

*** ధనిష్ఠ [గా, గీ, గూ, గే] ***

ఈవారము మీరు తలపెట్టిన పనులలో జయముపొందుతారు. బంధుమిత్రులతో మృష్టాన్నభోజనము చేస్తారు. వివాదములలో పాల్గొంటారు. విద్యార్థులకు చదువు ఉత్సాహము గా సాగుతుంది. ప్రతి, దూది, నూలు, బట్టలు, పెండి విద్యుదు, ద్రవపదార్థజనితవస్తువుల వర్తకులకు లాభదాయకము. ఏటిమోద ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు మేలుకాలము.

*** శతభిషం [గో, సా, సీ, సూ] ***

ఈవారము మీకు యోగప్రదము. ధనధాన్యవృద్ధి వుంటుంది. వివాహాది శుభకార్యాలలో పనలు ఫలప్రాప్తి పొందుతాయి. ఇచ్చివస్తులాభము, పరోపకారమువలల తీర్తి కలుగుతాయి. విద్యార్థులకు చదువు మరుగుసాగుతుంది. ఖరీదైన వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో వర్తకులకు ఎక్కువలాభము కలుగుతుంది. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగదాయకము.

*** పూర్వాభాద్ర [వే, వో, దా, దీ] ***

ఈవారము కార్యభారము ఎక్కువ. వింతమాటలు వినుట, పరాక్రమమువల్ల ఘనత, ప్రయాణము, ధనలాభము వుండును. అకాలభోజనమువల అనారోగ్యము కనపడగానే జాగ్రత్తపడుట మంచిది. ఉద్యోగములకు స్వల్ప అనుకూలత. విద్యార్థులకు చదువు బాగా సాగుదు. రాజకీయవాదులకు వారసుంత అలజడితోపాటు అనుకూలత. 8, 9 న అనారోగ్యము, అపైన శుభయోగము, కార్యసిద్ధి.

*** ఉత్తరాభాద్ర [దూ, కం, ఛా, ఛా] ***

ఈవారము యత్న కార్యములకు ఆల

స్యము. వర్తకులకు లాభము తక్కువ. అత్తయి అనారోగ్యము చెనుటచే చికాకు కలిగిస్తుంది. ఉద్యోగములకు వనప్రసరప్రాంతములకు బదిలీ అయ్యేమాచనలున్నవి. రహస్యములు కనిపెట్టుటకు వినియోగించబడతారు. వారసుంతా చికాకుగావున్నా వారంతమందు అజ్ఞాతమిత్రుని సహాయమువల్ల కార్యసిద్ధి జరుగుతుంది.

*** రేవతి [దే, దో, చా, చీ] ***

ఈవారము ధనాభావము ఎక్కువ. ఎవరి సహాయమువల్ల కార్యసాధన చేదామనుకున్నారో వారివల్ల అటంకములు కలుగుతాయి. అయినా ఈశ్వరానుగ్రహమువల్ల క్రమేణా కార్యానుకూలత అవుతుంది. ఇంట్లోవారి ఆరోగ్యము బాగుండును. ఉద్యోగములకు ఒత్తిడి. వర్తకులకు, నిరాశి విద్యార్థులకు మంచి రోజులు కావు. వారసుంతా ఆందోళనగావున్నా సజ్జన సాంగత్యము, పుణ్యక్షేత్రసంచారము, దేవతాదర్శనము, నష్టద్రవ్యలాభము కలుగును.

ఇంగ్లీషుమేష్టారు కోపంతో గజగజవణికిపోతూ: “ఏమాయ్ సుబ్బారావ్! ఏమిటి నీ ఉద్దేశం? ఈ ప్రశ్నకి ఇంత దారుణమైన ఇంగ్లీషులో నమాధానం రాశావ్?” సుబ్బారావు భయంతో గజగజ వణికిపోతూ: “దీక్ష నుని మక్కి! మక్కి దింపేశానండీ, అంతే.” మేష్టారు: “అఫ్ కోర్స్, చాలా మంచి ప్రయత్నం ఉందనుకో...”

అది నుండి ఆంధ్రుల అభిమాన కాలేజీ

సెంట్రల్ ట్యూటోరియల్ కాలేజీ

(స్థాపనం. 1940) — గుంటూరు.

పునః ప్రారంభము : 1-6-59

తరగతులు : B.A., B.Sc., B.Com., Inter, P.U.C., Matric, S.S.L.C.

(ఆంధ్ర డి కంక టెన్సర్ యూనివర్సిటీల)

ప్రత్యేకతలు : గారంటీ బాండ్లు. హాస్టలు వసతి.

వివరములకు వ్రాయండి. ప్రెసిసిపాలు

‘ఆర్యే’వారూ ఓదార్యేవారూ

“ఎందుకంటే! నీదుస్తున్నావు?”

“పోవయ్యా, నీకందుకు? ఆరుసానా? తీరుసానా? అక్కరకొనే ముక్కుతొనా? “అనేమిటి పిల్లా! ఆరుసానూ, తీరుసానూ అక్కరకొనే ముక్కుతొనూ. చెప్ప”
పూర్వకాలంలో ఎప్పుడో ఏ యిద్దరి మధ్యనో జరిగిన సంభాషణాకలం యిది. తొనం! ఓ చిన్నదానికి—అందులో నూ ఓంటరివడుచు—క పూలమీద కమలం వచ్చింది. స్వతహాగా కాంతమూర్తి. కోని భరించరాని కష్టం వచ్చింది. చెప్పకుండా అంటే నా అన్నవాళ్లు లేరు. ఏం చెసుండి? తోడుకి ఓ ప్రక్కగా ఓ చెట్టుకిందచేరి సావ కాళింగా మనసుదీరా ఏడుస్తోంది. ఆవారికే ఓ మర్రాడు—తెనుకెట్టిలాటివాడు పోతున్నాడు. అతడు నుంచిరివానికి మారుపేరు. తోకొడ్డారకుడు. అందులోనూ ఉత్తమకంక నంబాతుడు. అందుకే కలకంకి కంకంనుంచి ఇలావద్ద ఆవేదనాపూరిత గానం విశేసరికి అతనికేడుపు తరుక్కుపోయింది. ఇలాటి వాళ్ళని ఇంగ్లీషులో ‘డి గుడ్ ఫమరిటన్’ అంటారు. తెలుగులో దయాస్వరూపుడు అనుకుందాం. ఇది పూర్వకాలం సంగతి అని చెప్పేమకా? అదే ఈ కాలంలో అయితే కేసుని పోందేవాగలోంచి విజర తీసి, అనంతరంగా దురుద్దేశంతో ఓంటరిగానున్న చిన్నవాన్ని వలకరించిన, నేరానికి కైలో పెట్టించి ఉంచుడు. అమాటకేగాని మొత్తం మీద పెనచెప్పిన నెంటున్న మనచాయాం వచ్చేసరికి పామెరిగామారి తీరుకుంది. అంటేలో ‘పాళనమానా మిగిలించువడ్డెట్టు’ వా అనుమానం. వానికి మనమంతేక్షాం?

కాలం అలా ఉంది. ఎవర్నీ నమ్మలేం. (నాకుమటుకు మనసులో నమ్మాలనే ఉంటుంది గుమండీ) తీరా నమ్మి మన రహస్యం చెప్పేకాక (ఓడ్ -) ఆర్యదానికి బదులు (ఉన్న కోంపకూడా) ఆర్యేనే ఏంచేస్తాం చెప్పండి?

* * *

ఇంతకీ ఆనలే-పాథలు ఓదార్యవాళ్ళని నిజానికి ఈ ఓదార్యం చతుష్టి కళల తరువాత రావగినది. అరవే అయిపోయింది. అంజాం, ఆర్యవాళ్ళు ఓదార్యవాళ్ళని ఆర్యసారు. పారిపోలే పేరుపోతుంది. అంచేత ఈ రెండిటికి దూరంగా నిలబడి మధ్య నోచారి చేసుకుని బాగ్రతిగా వాటెయ్యాలి ఈ వైతరిణి అందుకే నేనంటాను ‘ఓదార్యవాళ్ళ’ ఒకటి ప్రత్యేకంగా దీనికోసం పెట్టాలి. ‘ఓదార్య

(వక్రమాల-విశాఖపట్నం)

నీయం’ గంధాల వ్రాయబడాలి. ఈ విషయంలో నేనే పెద్ద ఉపన్యాసం యివ్వగలను కాని, అటుపిమ్మట పరితలకే, పత్రిక యజమానులకి రాగల కోపం నేను ఆర్యలేను. కోండోకోట ఈ ‘ఓదార్యదను’ కే క్రియా వికేమనే ఒక కద్దంగా యాపాండుతుంది. అప్పుడు మనకి “జగమెన్యరిచే జనించునో” ఆ దీనావననే కరణ్యం.

అర్థతలు

నక. ఈ విద్య ముద్దార నేర్పినే-నేర్పడానికి ఉండవలసిన క్యాపిటికేమన్స్, అనుగుణ గుణాలేవిటి? ప్రత్యక్షమంగా దీనికి

కళాకాల విద్యలవననరం. మాస్టర ఆఫ్ ఆలోచనా వ్యాసంగం అయితే తెను. ఆవంత సమృద్ధయతకూడా ఉండొచ్చు, ముచ్చుకి. ఓర్పు లేకపోయినా ఫరవాలేదు. ‘ఆర్య’ మాట సందర్భానుసారంగా వాడే నేర్చుందాలి. (ఈ మాట పైన పేర్కొన్న పాఠశాలలో నేర్పవలెను అంటే నేర్పబడును-మర్రా.) ఈ ఛాప్టర్ లో ఇంతే సంగతులు.

ఇప్పుడు ఉదాహరణకి ఒకటే రెండో ముచ్చలు వివరించుకుందాం, ఈ సీజనులో మనకి తాజా తాజాగా అచ్చులోంచి వచ్చే మచ్చు “పరిశీ-యిచ్చిన-విద్యార్థి.” ఈ “పరిశ్కార్థి” అయిదోక్లాన అయినా అవచ్చు అనర్పు పైసలియర్ అయినా అవచ్చు, ఇహ చూడండి. లీలామాత్రంగా మీకు జ్ఞాపకంఉన్న ఒక పరిశ్కార్థిని కనిపిస్తుంది. ఆ అమ్మాయి ఏ పరిశీ కల్పింహో పరిగ్గా జ్ఞాపకంలేదు. పైగా పరిశ్కార్థితాల. వచ్చేరోజులువచ్చేయి. ఆ అమ్మాయి ‘అంత బాగా వ్రాయలేవని’ (అసలే ఏవరేజి న్నూడెంటు) అభిజ్ఞతరాలవారు అనుకుంటున్నారు. మీకుమటుకు ఏమిధయం అఖ్కులేదు. మాడగానే ఒక చిర్నవృత్త నవ్వండి. “ఎన్నాళ్ళకి ఎన్నాళ్ళకి?” అని ఆపార్థి యంగా అనండి. ఆ అమ్మాయి మొహంలో నీడలూ వాడలూ కనిపిస్తే పరిశీలననీచే ఆలోచిస్తున్నట్టుతెఖ్కు. (ఈమధ్యకాలంలో ఎలాటి ప్రమాదమూ జరక్కపోలే-జరిగినట్టు మీకు తెలియకపోలే.)

పరామర్శల పరిక్ష

అప్పుడు అడగండి “పరిశీలు అయి పోయేయా?” అని (పరిశ్కార్థులకి - నూక -

ఉచితము

తెల్లకృత్తును పరీక్షలు అయిపోయినా, అవి 'ఫలింపే' రోజు వచ్చి నా జనాభా 'అయ్యేయి' అనిమటుకే ఇవ్వమని-చి) ఆ అమ్మాయికానీ 'బాలారోజులకృత్తు అయి పోయేయి. రిజల్టునుకూడా వచ్చే రోజులు వచ్చేయి' అన్నట్లుయినా, ఆమె మీ అక్రమి నిందిపోందన్నమాట. 'పరీక్షలు ఎప్పుడు అయ్యేయో తెలిసి మీకు నా సంగతి అనవలరం' అంటోంది అన్నమాట ఆమెమాట.

అప్పుడు మీరు మరొకసారి వాడికి నిర్దేశించి, మొహంతో కావలసినంత (మీకే తెలుసు ఎంతకావాలి.) ప్రేమతెచ్చిపెట్టుకుని ఈ మాటలు చెప్పండి. 'మాకారా! నేచెప్పలేదు (ఇదివరకు నిజంగా చెప్పలేదు) పోయినా ఫలవాలేదు.) నా అంత మరీ మరుపునున్నీ లేదు. ఉండవోదు. మావాడికి ఇంకా ప్రాక్టికల్ అవలేదు.. (ఇక్కడ కాదు మెనూరులోనో, మెద్రాసులోనో.) అందుకు అర్జునువాళ్ళకి - మీహక్కుదా-అవలేదు. అనుకున్నాను. 'ఈ సంగతి ఆ అమ్మాయి అర్జునువాడంటు అనిమీకు తెలిసి నట్టు తెలియజేయడానికి ఉపయోగపడుతుంది.) ఈ చెప్పటో ఆ అమ్మాయి పుంజుకుంటుంది. 'మాడు కృత్యేన్న్ అవుట్ ఆఫ్ నీలబస్ ఇచ్చేకారండి. రెండేమీ క్లాస్ లో డిస్కస్ చెయ్యగలిగి. పెగా నేను చెలుగుకొలక చదువుకుని వెళ్ళాను. వాళ్ళేమో...' ఈ వరసలో ఆ అమ్మాయి ఎంతసేపైనా చెప్పగలదు, చెప్తుంది కూడా. ఇదంతా మీరు వింటూ కూర్చోండి అని నేను చెప్పటంలేదు.

హూహూహూహూ

వాకుమటుకు మతిలేదాయేం? ఈవాక్య వాహానికి ఆనకట్ట అసలే కట్టాడు. దానికి బదులు అక్కడ అక్కడ 'అవును మరి' 'పేపరుమోడల్ మార్చేకారు కాబోలు' అంటూ మీరే అందిస్తూవుంటే మిరియించింది. అవి ఆవాక్యవాహంలో పడవలే అలా లేరిపోతూ మిమ్మల్ని తీసుకుపోతుంది. ఇలా ఈ నీడు అవుతున్నంతసేపూ మీరు మొహం చాలిగా పెట్టండి. ఇక్కడ మీరవంత సహృదయత పనికిస్తుంది. రెండుకన్నా సహాయాని మునిపంటితో క్రిందిపెడిమ నోక్కివట్టి, ప్రతిమానునిమువలకే 'హూ' 'హూ' వంటి రకరకాలకబ్బాలు చేస్తూ వుండండి. ఇలా ఒకేమాట అంటూ వున్నందువల మీకు కనెతలా చెంపలా నొప్పిపెట్టుకుండా మా ముఖానికి విక్రంతి ఇవ్వాలి. అందుకోసమే 'అవునుమరి' 'మాకే రిటి మామరు కూడా అలాగేఅంది' ఇలా కొత్తివాక్యాల మాటాడడం—'మొదట్నుంచి చదివావు కూడా' 'అందులోనూ ఇంట్లో అలావున్నవ్వదు...' ఇప్పటికివిధాలు. పారపాట్లు అయినా కిక్కులు మాడకండి. మీరు వాడిన

ఉచితం అన్నమాట చదివినా, రిస్కా మన హృదయం ఆనందంతో ఉప్పొంగుతుంది. అది ఏదైనా కానీయండి, ఎంతైనా కానీయండి ఉచితంగా వసేదాలు. ఈ ఉచితం ద్వారా ఎందరు ఎన్ని విధాల ఆకర్షింపబడుతున్నది కాస్త నూత్నంగా మూసే ఎన్నో రంగాల్లో కనపడుతుంది. కాస్త వారి వెంటపోతూ ఉంటే సరి. ఒకడాక్టరుగారి బోధనైన సలహా ఉచితం అని ఉంటుంది. సరేమనం మంగుకు ఇవ్వకు నట్టు పోయవలసిన అవసరం లేదు కదా. మనకు ఉన్న శోగమేమిటో కనుక్కుకుందాం 'ఫీ'యేగా అనిపిస్తుంది. ఇంకా నమందు కలిగే కళ్ళతోళ్ళ మేపు ముందర 'టెను' ఉచితం అని ఉంటుంది. ఇక్కడ అలాగే మనసులాగుతుంది. నెంబరు తీసుకొని ఉంచుకుందాం తర్వాత కొనుక్కొనమ్య అనిపిస్తుంది. ఒక కొట్టో అడుగు పెట్టాం. రకరకాల క్యాలండర్లు మా వుంటగా కనపడతాయి. ఏమండి ఆ క్యాలండర్లు అమ్ముతారా అని అడుగుతాం లేదండి? 'క్రిస్ ఫేస్' సబ్బలు మాడు కొంటే అది ఉచితం అంటాడు. మాడు సబ్బలు అక్కరలేకపోయినా మళ్ళా మళ్ళా కొనక్కరలేదు అని సరిపెట్టకొని, క్యాలండరు కొంపం కొంటాం. క్యాలండరు చేతిలో పెట్టుకుని కొట్టుబయటకు వస్తాం. అక్కడ ఒక గంపు కనపడుతుంది. మధ్యలో ఒక డును ఉచితం ఉచితం, ఉచితం అని అరుస్తూ ఉంటాడు. దగ్గరగా వెళ్లి వింటే రెండు సీసాలు కొన్నాన్నట్టు.

వదం సరిఅయినదయ్య వుండటానికి ప్రతి అయిదునిమువలకే ఒకవాక్యం వింటే తెలిసిపోతుంది. అంతేగాని అసంతకర్మంగా మాటాడకండి. భూమణం మానమపండితావామే...

నీతిబాధ

ఇలాగే సంతకర్మం మొదటో నూళ్ళలో, కాలేజీలో నీటరారవం విద్యుదాలోనూ. ఫలానా డిపార్ట్ మెంట్ -ఎందులో అయితే. మీకు ప్రాడిక్ నేడు వారకలేడో అది—వట్టి కర్రపై. కుట్టు డిపార్ట్ మెంటు, అశాస్త్రయంగా మీవాడికి నీట ఇవ్వలేదు. అసలు లోకమే అలాగుంది—అందుకే మావాడ్ని వాళ్ళు పీరిచినా పీడు రాసనేకాదు. అనవచ్చు.

ఈతిబాధ

కెందో ఈతిబాధ నట్టువిడుదలం. ఈ

వాళ్ళని, ఒకటి ఉచితం అంటాడు. కాస్త నూట్ నేపరు తిరగేయండి. ఎన్ని 'ఫీ'యే కనపడతాయి. అదేదో రోగాల్ని గురించిన వివరాలు ఫీ, పోస్టు ఖర్చులు లేకుండా, ఫలాని తాగికు లోపల ఫలాని వ్యతిరేకండా కట్టే సగం వండా ఫీ, వ్యతిరేక ఎక్కిడైలే ఈ ప్రకటన మాచానా (వాస్తవ) ఆ వస్తువ 'ఫీ' అసలు 'ఫీ' లో ఎంతో మానసిక ఆనందం ఉంది. అది నట్టు పెట్టే అలా ఉండదు. నీనిమాకు ఉచితంగా వస్తే ఎంత గొప్పగా చెప్పకుంటాను. 'మనమేం నట్టు పెట్టామాపాడా. ఆ కి 1 లేదా ఫీగా తీసుకెళ్ళాడు అంటాం. రెవ్వ పాటూ ఫారం మీదికి అలా పెట్టి టేక్ గుట్టు కొనకుండావైతే ఎంతో సంతోషం. మిగిలినా వాడు వ్యతిరేకండా వారవలాంటిగా మాడనిస్తే ముఖం కళ్ళకళ్ లాడుంది. ఇలా చెప్పాలంటే ఉచితం అంతా 'ఫీ' అయితే ఎంతో బాగుందనిపిస్తుంది. వనకటికి ఒకాయన చాకలిని చొక్కా, లాగు ఉతకటానికి ఏం తీసుకుంటావని అడిగి తేలుగుమలా కెంత అన్నాడుకు. పావం ఆ చాకలి అది 'ఫీ' అంది అన్నట్టు. అయితే ఒక తేలుగుమల ఉలికి పెట్టమన్నాడుకు. ఇలాంటినాడే ఇంకో ఆయన ఫలాని వోట్టి కాడుగ ఎంతని అడిగి సామాను కెంత అన్నట్టు. అది ఉచితమన్నాడుకు బండి కాదు. అయితే అబ్బాయి నేను నడిచినాను గాని కాస్త సామాను బండిలో పెట్టకో

మధ్య విచిత్రంగా ప్రతివాడికీ నట్టువిడుదల తెలిసినట్టు అనిపిస్తోంది. ఆరెళ్ళ అడవిల్లో! దగ్గర్నుంచి వొంపెళ్ళ వృద్ధుడివరకూ అసలు మాట్లాడటం రూపాయల్లోనూ, నయా పైసల్లోనూ, 'ఈనెల మాయింటలో ఎంత ఖర్చయిందో తెలుసా' అంటాడో కథా కాధగా సిగరెట్ పొగవగుల్తూ, 'మాయింటలో రూపాయమాట తల్లుకుంటే పారిపోవాలని పిసుందమనకొండి' అంటుంది. ఒకబాలకునూని వండపావలా యిచ్చికొన్న మరీ పూలు ఒక్కో పోగుకుని. ఇవన్నీ మీరు విన్నట్లేదే. వింటున్నట్టు మొహంపెడిలేదాలు. ఇలాంటి విషయంలో మనం చెప్పే జనాభాఅంటూ లేదు. 'అవును మరి' అంటే శూరకగా ఉంటుంది. 'నీకెంత కష్టంవచ్చింది' అంటే కాటక ఫక్కిలో ఉంటుంది. 'నాకెందుకు తెచ్చు ఈపోడి అంతా' అవరేం మానీ మానీ.

బట్టలెలా ఉతకాలి?

“చాకిరి వచ్చాడు పద్దు చూడవే” అంది అమ్మ. వాడు బట్టలు తీస్తూవుంటే నేను అడుర్గా నా చీర తీసిచూశాను. నాకు యిష్టమయిన ఆకుపచ్చచీర, రంగు కలకలబోతూ నల్లని జీడిమరకలతో ప్రత్యేకమయ్యేసరికి, చాకిరివాణ్ణి నవ్విమింగేదామన్నంతకొక పం వచ్చింది. వాడు ఎప్పుడు అంతే. వేయక, వేయక వస్తే పాడుచేయటమో, పారేసుకురావటమో చేసుంటాడు. అసలు పాతివి, యింట్లోకట్టుకునే చీరలు తప్పిస్తే కొత్తవి వేయనే వేయను. సాధారణముగా అన్నీ యింట్లోనే వుతున్నట్లుంటాను. ఆచీర రైలుప్రయాణములో చాలా ముసి

పోయిందని, వేసేటప్పుడు వాడికి చాలా చాలా చెప్పేవాడు. కాని ఏంలాభం? పాడుచేసి తీసుకువచ్చాడు. ఆ రోజునుండి నా చీరలు చాకిరికి వేయటం మునివేశాను.

అసలు చాకిరికి బట్టలు వస్తే త్వరగా చినికిపోతాయి. రంగులున్నవి వెలిసిపోతాయి. లేనివి కొత్తరంగులతో వెలిసిపోతుంటాయి. రంగుబట్టలు, నూలు, సిల్కు, పులెస్ బట్టలు వురికిరిసము వేరువేరుగా వుంటుంది. చాకిరి వాళ్ళు ఏంచేసారంటే అన్నీ రకముల బట్టలు ఒకసారి భట్టిలోవేసి వురికివేస్తారు. దీనివల్ల సిల్కు, పులెస్ బట్టలు త్వరగా చినికిపోవటం జరుగుతుంది. అంతేకాక బండలకేసి వాడు

తాడు. ఒక్కొక్కసారి యిట్టే చేస్తూ బట్టలు అక్కడక్కడ కార్చివేసుంటారు. కొందరు చాకిరివాళ్ళు బట్టలు అడ్డకిస్తుంటారు. అందువల్ల కొత్తరకం వ్యాధిక్రిమిలు మన యింట్లో ప్రవేశించే అవకాశము గలదు. ఇంకొకవిషయము, చాకిరికి వేసున్న బట్టలు చూడండి! మందముగావున్నవి రాసురాసు పల్చగా అయిపోతాయి.

ఈ బాధలన్నీ తప్పించుకోవాలంటే మన బట్టలు మనం యింట్లోనే వుతున్నట్లుంటేనే సుభ్రం, చాలాకాలం మున్నుతాయి. మరికిపోయి శుభ్రముగావుండటమేగాక మనం వుతున్నామన్న మన్నన తృప్తి కూడా వుంటుంది.

అయితే యింట్లో బట్టలెలా వుతుకోవాలి?

నూలు, సిల్కు, రంగుబట్టలు ఎలా వుతకవలెనో కొన్ని పద్ధతులు చెప్పాను. మొదట నూలుబట్టలు తీసుకుందాం ఈ నూలు బట్టలు వురికిటం చాలా తేలిక. ఏవిధముగా వురికివా పాడవవు. ప్రతిరోజు విడిచిన బట్టలు, ఒక్కొక్కదానికి నల్లురాసి

బొద్దబొద్ద

కునర్ని బాధించే మరోవ్యాధి ఎదుటివారి ఆరోగ్యం. ఇంగ్లీషులో “హల్లా” “గుడ్ మార్నింగ్” మనంవాడే తెలుగుపదం “ఏమండీ బాగున్నారా?” అని. “అలా బాగున్నా. మీరొ?” అంటే చిక్కులేదు. కాని, ఆ “బాగున్నా”లో స్వరభేదం జాగ్రత్తగా పరిశీలించండి. అది నీరసంగా అనొచ్చు. ఆయాసంగా అనొచ్చు. విచారంగా అనొచ్చు.

“ఏం బాగులేండి. పెద్దవాడికి పడికం. మూడోదానికి నాలుగురోజులుంచి జ్వరం. నాకు ‘రెడ్ ఫైవర్’ (1) ఆయనకి హాల్లీకి నేనీ.....” ఇలాటిదానికికూడా జవాబేమిలేదు—మొహం బాధగా పెట్టడమూ మననే కదిలించుకుంటుంది. “విపరీతమయిన తలనొప్పి తలవదలుచేస్తోంది. అప్పుడు ఆస్పత్రి దగ్గిర్చించి ఏమిటి బాతెట్టడాకా నోటి కొచ్చినట్టు చెప్పాచ్చు. ఇలాటి అవసరాల కోసమే మనకి పొంకితుడుకాన్ లా ఫస్ట్ ఎయిడ్—పథమచికిత్స గుఱించి చెప్పారు. కాని ఇవన్నీ ఆ అమ్మాయికికూడా తెలుసు. ఇవన్నీ అప్లైచేసి ఉంటుంది. (నేనూ ఊరికీ కాలక్షేపం కోసం చెప్పాను.)

తిరుగుబాటు

ఈమాత్రం సలహాలతో ఆ అమ్మాయి టాపిక్ మార్చిస్తే సరేసరి. అలాకాకుండా ఇంకా మీ మొహంవేచేమనూ వుంటుంది. అప్పుడు మీరుచెప్పండి—“ఫోజనం వేకకి చెయ్యకపోతే తలనొప్పివస్తుంది. అసలు ఆకలివేస్తే వస్తుంది. కళ్ళతోడు కావాలేమో లేక మార్చాలేమో, జలుబులుచేసినా తలనొప్పివస్తుంది...” ఆ అమ్మయే అఖిరికి అంటుంది. “నాతలనొప్పికిమందులేనులేండి.” అని అప్పుడుమీదేవిజయం. ఇవన్నీ “తలనొప్పి”

అని మీరు అతుకుం బి అప్పుడు వంటనే “అంతే నండీ. నాక్కూడా—తలనొప్పి వేసివుంది. అంతే గాదు. మా యింట్లో మా తమ్ముడికి, అమ్మకి, చిన్నమ్మయ్యకి, చిట్టిగాడికి, కమలకి విమలకి....” కావలిన పందెం వేస్తూ, ఆ అమ్మాయి టాపిక్ చేస్తోంది.

డెడ్ ఎండ్

మరొకటి ముఖ్యమైన సమస్య ఉంది. ఈ సమస్యకి సాల్యూషన్ నాక్కూడా తెలిదు. ఉదాహరణకి మీకు దగ్గర చుట్టం ఆవిడి లేక ఆయన అంటే మీకు చాలా యిష్టం—ఆస్పత్రిలో ఉన్నారనుకోండి. మీకు ఎలా చెప్పాలో తెలియవట్టు చీరో కట్టుకుంటే “చెప్పొచ్చావా?” అని అడుగుతారు. నాదా చీర కట్టుకుందాం అంటే మరొక బాధ. ఆ చుట్టం దగ్గరున్న వ్యక్తి అనుంగభరంగా కనిపించకూడదనే అభిప్రాయంతో కొత్త చీరతో మరెవరాలతో కళ్ళ కాటుకతో మీకు ఎదురుపన్నావనవస్తుంది. సరే, ఎలాగోలాగ ఈ ఎదురుపన్నావనం పూర్తి అవుతుంది. ఇహ ఏమని పలకరించడం (నిన్న బాగులేదట) ఇవాళి ఎలా ఉంది? అంటే ఆ వాచ్యం, “ఆయనని ఎప్పుడు డిశ్చార్జ్ చేస్తారు?” అంటే “ఇప్పడప్పుడే చెయ్యరుట” అని జవాబు—అది చెప్పడానికి చాలా బాధపడడం. అందుకే తప్పనిసరి పరిస్థితులొస్తే “ఇలా చంద్రమ్మ గారింటికి వెళ్ళి వచ్చేను. నిన్న డాక్టర్ కనిపించి సుఖవుగానే ఉందన్నాడు. అయినా పైవాళి గొడవలే కాని ఇలాటివేం చేస్తాయి (అది ఎంత పెద్ద జబ్బు అని తెలిసినా సరే)”—అని గబగబ అప్పుచెప్పేసి వచ్చేస్తాను. మీకు తెలిస్తే చెప్పండి ఏదైనా దారి.

పెప్స్ గొంతు

మరియు గుండె బిల్లులతో రొమ్ము పడికము

క్రమంగా వివరించ బడినది గొంతు వాపు, రొమ్ము పడికము కడుగు, జలుబు, గొంతు మరియు గుండె రోగాలకు పెప్స్ క్రమంగా వివరణ ఉంటుంది. పెప్స్ కు చక్కరింబి, వాపు వివరించి తెలుసుకొని దుర్మరీత తగ్గించుకోవడం అందరికీ అవసరం.

పెప్స్ గొంతు మరియు గుండె బిల్లులు

మంచి వ్యాపాది అందరికీ కడపగా కొరతను

సి.ఇ. పురపాలక (బందీపూ) ప్రైవేట్ లి.

FPY-36-TEL

సార్ ఎజెంటు: దాదా రంజిత్ సింగ్, 88, నైవపునాయక రోడ్, మద్రాసు-8

పురికటానికి చాలా మైవడుతుంది. ఎంత సబ్బులువా చాలదు.

వేడినీళ్లు ఎక్కువగానే ఒక బాల్బీలో తీసుకుని, తగినంత బట్టలపాదా అందులో వేసి బాగా కలిపి, నూలుబట్టలు ఆ నీళ్ళలో ఒక అరగంట నాననివ్వాలి. తర్వాత ఉరికి అరవేయాలి.

చాలా మానవ బట్టలయితే ఒక పెద్ద పెద్ద బ్యాటి గిన్నెలో నీరు తీసుకుని పాయియిమిడ వుంచి, సబ్బుపొడి, కొద్దిగా బట్టలపాదా వేసి మరగనిచ్చి, అందులో బట్టలు వేసి అరగంట తర్వాత దించాలి. పాయియిమిడ సన్నులగు వుండాలి. సోడా వుపయోగిస్తే బట్టలు చిరిగిపోతాయంటారు. కాబట్టి సోడా వుపయోగము కొద్దిగా తగ్గించాలి. సోడా లేకుండా సబ్బు నీటిలో బట్టలు ఉడకబెట్టవచ్చు.

మామూలుగా సబ్బుపెట్టి పురికే బట్టలు మొదట వేడినీటిలో తడిపి, సబ్బురాసి పురికే త్వరగా మరికిపోతాయి.

నూలుబట్టలు పురికేటప్పుడు చొక్కాలయితే చేతులు, కాలర్ దగ్గర చేతితో బట్టి రెండూ, మూడు, చెబ్బలు వేయవచ్చు. బొంబాయి, పూనాపైడు చెబ్బలు వేయటానికి చెక్క (మొద్దు) బుపయోగిస్తారు.

పురికిన తర్వాత తెల బట్టలకి నీలమందు వేయటం మంచిది. నీలమందువల బట్టలకి ఒక విధమైన మెరుపు వస్తుంది. నీలరంగు కలిపిన శుభ్రమైన నీటిలో పురికిన తెల బట్ట ఒక మంచుమంచి లేవనెత్తాలి. చాలాసేపు వుంచితే బట్టలకి రంగు అంటుకుంటుంది. అందుకని అంటిఅంటుకుండా మాత్రము తీయకండి. బట్టలు ఆరవేయనడుపు, తెలని బట్టలు బాగా ఎండకలిగితే స్థలములో రంగుబట్టలు వీడలో ఆరవేయాలి. రంగు బట్టలు ఎండలో ఆరవేసిన, రంగు కలసి పోయి, మెరుపు పూర్తిగా తగ్గిపోతుంది.

కాయిత, ప్రింటెడ్ గాని, వట్టి నూలు చీరలు కట్టుకున్నప్పుడు వంటికి అతుక్కుపోయి, నడుస్తున్నప్పుడు కాళ్ళకి బంధాలు వడుతుంటాయి. కాటక్ చీరలకి 'గంజ' పెట్టటం మంచిది. అన్నం వార్చినగంజ ఆరకప్పు తీసుకుని, వగం బట్టెట్టు శుభ్రమైన నీటిలోపోసి బాగా కలపాలి. వీరలు, శుభ్రముగా పురికినతర్వాత, గంజనీళ్ళలో ఒక్కొక్కటి మంచి చీరఅంతట సమముగా అంటెట్టు, జాడించి తీయాలి. గంజపెట్టిన చీరలు గట్టిగా పిండకూడదు. చీరలు, జాకెట్టు, నీలం బట్టలకి, గంజవేసే చక్కగా, క్రొత్తబట్టలకై, నరిగిపోకుండా

వుంటాయి. బట్టలకి గంజపెట్టి, యిస్త్రీచేస్తే బయటికి వెళ్ళటప్పుడు కట్టుకొన్న బావుంటాయి.

నీల్లు బట్టలు పురుకునప్పుడు జాగ్రత్త అవసరము. మరచిపోడ నీల్లు బట్టలకి సోడా వేయటం, చెబ్బలు వేయటం కూడదు. నీల్లు బట్టలకి లెస్సపొడి, లేక ఏదైన సబ్బుపొడి వుపయోగించటం మంచిది. బట్టెట్టులో వేడినీళ్లు తీసుకుని, అందులో సబ్బుపొడి వేసి, బాగా బురుగునచేయరకు కలబెట్టి, అందులో బట్టలు 15 నిమిషాలుంచి, గంజ పురికేయాలి. వీటినికూడ గట్టిగా పిండ కూడదు. కొయ్యకు తగిలించి నీరు పిడిన తర్వాత ఆరవేయాలి ఖరీదైన జాకెట్టు చీరలు అసలు పిండకుండా, కొయ్యకివుంచి ఆరగిస్తే మడుమకొనిపోవు, మామూలు జాకెట్టుయితే యిస్త్రీ చేసేవరకు మామూలు పైజాకిరావు.

మరొకవిషయం బట్టలు పురికేముందు రంగుబట్టలు, నీల్లు బట్టలు, నూలుబట్టలు వేరు వేరుగాచేసి పురికేయాలి. మరచి

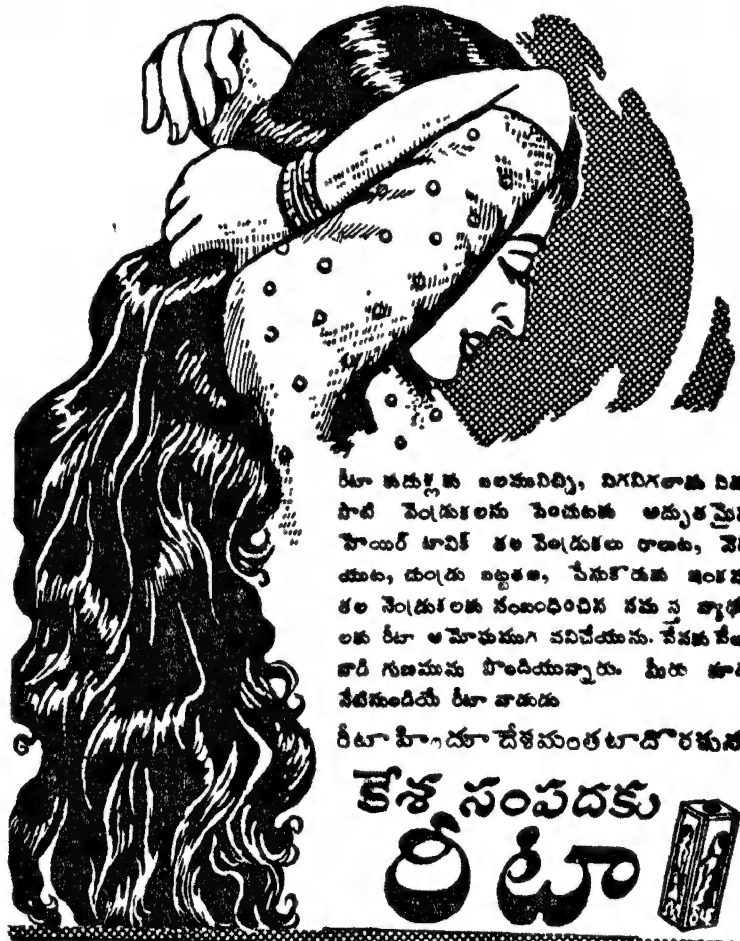
పోకూడదు. ముఖ్యమైనది మరొకటి ఉంది. బట్టలు మరీ మాసి నాకనం అయిపోతే కొడుక్కొనకూడదు. కొద్దిగా మాత్ర వట్టగానే విడిచెయ్యాలి. అలా అయితే బాగా ఆటినస్తాయి.

బట్టలు యిస్త్రీ చేయనపుడు జాగ్రత్త అవసరము. ఆరిన బట్టలమీద నీళ్లు చలి, నలిచి యిస్త్రీచేయాలి. రంగుబట్టలకి నీళ్లు చల్లకుండా యిస్త్రీ చేయాలి. లేకపోతే మరకలు వడినట్లు అవుతాయి.

ఇంట్లో యిస్త్రీపెట్ట లేనపుడు, పురికిన బట్టలు ముడతలు లేకుండా మడిచి, పడుపు క్రిందపెట్టి పడుకుంటే, చక్కగా యిస్త్రీ అయిపోతాయి. రోజు యింట్లో కట్టుకునే చీరలకి యిస్త్రీ అవసరములేదు.

పెట్టెట్టు, పులేనవి మొదట వంటకు కాయరసములో నాననిచ్చి, తర్వాత సబ్బు రాసి పురికే శుభ్రపడుతవి. వీటిని పిండకుండా, ఆరగట్టాలి యిస్త్రీ చేయకూడదు.

డి. రాధ.

రీటా నడుక్కున వెళుతున్నది, నిగనిగలాడు నిజమే నెండుకలను పెండుకల అద్భుతమైన హాయిరీటానిక్ కల నెండుకల రాణి, వెళయి, దుండు ఇల్లకల, సేనుకొడుగు ఇంకను కల నెండుకలను నంబందిరిన వనప్రశ్నాళం లకు రీటా ఆహుతులుగా వనిచేయును. వేనకలకే జారి గుణమును పొందియున్నారు. మీరు కూడ వేదనుడియే రీటా వాడుడు

రీటా హిందూ దేశమునరటాదొరకును

కేశ సంపదకు రీటా

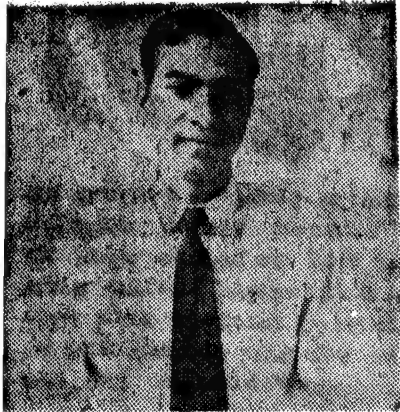

పి. వి. కామేశ్వరిగారు 'వనితా చరిత్ర' అను వ్యాసం చాలా ప్రాచుర్యం పొందింది. మూర్త అనే జబ్బులోపడి బాధ పడుతున్న వారికి అది మంచి చిట్టాలా పని చేస్తుంది. సాధారణంగా మూర్తత్వం వస్తుంది, లోకజ్ఞానం లేనివారిలో సేగాకే మంచి మేధావంతులలోగూడ వుంటుంది. అట్టివారిమధ్య మనసులున్న మనం, కామేశ్వరిగారు చెప్పినట్లు ఎంత సేర్వేగ సర్దుకుంటే అంత వుంటుంది. లేకపోతే మనంకూడ వాళ్ళలో ఒకరు అవుతాము.

మద్రాసు, నవనీతం.

"వనితా చరిత్ర" అను వ్యాసము లోని విషయాలు బావున్నాయి. అది చదువుకుంటే, మన పూర్వకులు నిశ్చలించిన

మద్రాసు - రాజా అన్నామలై హాలులో మే17వ తేదీ ప్రదర్శితమైన 'వరవిక్రయం'లో శ్రీ అయ్యగారి విశ్వేశ్వరరావురచించిన "బాధామయమే" అనే పాటతో ప్రేమకుల్పప్రశంబాలు పోషించిన గాయకుడు శ్రీ యం. నరసింహం.

ఆచారాలను (కొన్ని మాత్రమే) అర్థం చేసుకోకుండా పాటించడంకూడా ఒక విధమైన మూర్తత్వమే అనిపించింది. మాకు తెలిసిన ఒక పెద్దవాడ వున్నాడు. అదిగడం వంటచేసేందుకు ఒక 80 సం||రాలలో ఏనాడూ ఉత్తరం పట్టుబట్టకుండా ఉండిపోయాడు. అది చూడటానికి ఎంత అసహ్యంగా ఉండేదో చెప్పలేము.

నెల్లూరు, ఆర్. మణి.

పి. వి. కామేశ్వరిగారు చాలా బాగా వ్రాశారు. వారికి వాదనవాదాలు వనితా లోకమద్వారా తెలుపగలగతాను. దోషములు, వి. శేషారత్నం. అలంకరించుచిరి, జి. జగన్నాథం.

చిలుమూరు క్యాబులంబగారు 'మహారాజు శ్రీ మహాగారికి' అను వ్యాసములో చదువుకోసం వెళ్ళినది ఉత్సాహముగల స్త్రీలు, 'మౌన విధానమున' కాము పెండి చేసుకోనట్లే వున్నాడు తమ విద్య సర్దుకుంటున్నారని చెబుతున్నట్లు తెలియజేసివారు. లేదా వదిలి సంతమాత్రమున, తన ముక్తిప్రాయమును మార్చుకొని, 'అమే' చదువుకోనుటకంగీకరించాడంటే, అదిగడం నీ అమృత కాళి నీయడే..." వనితా చరిత్ర అను వ్యాసము పోషాచారములను క్లుగ నున్నది. పెద్దవారిని మూర్ఖులని ఎవ్వరూ తిట్టుకూడవంటే మన మూర్ఖత్వమును బూజువుపడచుకొంటూ వున్నామన్నమాట యెంతయేని యధార్థము.

నెల్లూరు, ఆర్. నీత.

శ్రీమతి భాగ్యం (మద్రాసు) నన్న ఒకటానికీ మార్గం... తెలుపుదుమా పుణ్యం వుంటుంది" అన్నాడు. ఈ వచనమేమిటో నా మనస్సులో నాటి, లావుపాటివారిమీద కాచి, అడిగిన తీరు నవ్వును పుట్టించినది.

బావుగానని, నన్నుగానని వుండు వారివారి పంటిపీరునుబట్టి వుంటుందని నా నమ్మకం. ఎందుకనగా నేను, మా అక్కలు నలుగురు నవ్వుతో సన్నగా వుంటాం. మేమంతా ఎంత ప్రయత్నించినా, ఎన్ని ట్రానింగులు త్రాగినా, ఎంత ఆహారము బలవంతాన్ని మ్రింగినా లావుమాత్రం కాలేదు. సన్నటివాళ్ళు లావుఅవుట, పాడుగువాళ్ళు పొట్టిఅవుట కష్టము. (రెండోది నిజాని కసాధ్యం అనుకోండి) లావాటివాళ్ళు గారి మ్రింగినా లావుతారు. సన్నటివాళ్ళు కొండలు మ్రింగినా బలవరు. అని మా చిన్నతనంలో ఒక బేదరు అంటూ వుండేవారు. కాని లావుగా వుండేవాళ్ళు కొన్ని ప్రకారాలవల కొద్దిగా పానులు బరువుతిగ్గి, బలమును మ్రింగుతూ తగ్గుకుంటా మా మనోనక వస్తున్న.

లావుపాటివాళ్ళు చాలా కష్టపడి, తిండి తగ్గించి వుపవాసాలు చేస్తూవుంటారు. ఉపవాసాలవల నీరసించెదరు కాని సన్నబడరు. వారు పాలు, నెయ్యి, పప్పు మొదలగు క్రొవ్వుల పదార్థములను తగ్గించివాడుట కోసా సాయంత్రాలప్పుడు పిక్కెరువెల్లి నడవ గలిగినంతదూరం నడవటం మంచిది. లావుగా నున్నవారికి కొద్దిదూరం నడవగానే ఆయాసంవచ్చి, చెయిలుబోయును. అందుచేత మనీవేయటంగాని, ఒకరోజు బాగా 5, 6 మైళ్ళు నడిచి బాగా సన్నపడాలని ఆశగాని పడరాదు. కోసా, ఒకటి ఒకటిన్నర మైళ్ళు నడచి, క్రమముగా దూరం ఎక్కువ చేయటం మంచిది. అటలు అడుగు, అసనములు వేయటం చేయవచ్చునుగాని అది మనలాంటివారికి సాగవని నా తలంపు.

భోజనములో కూడా మార్పు లేవలెను. రాత్రిలందు గోనుమర్కొంటూ కొయ్యగూరతోగాని, మాంసపుకూరతోగాని తినుట మంచిది. (పూరీలు కడ్డు) గోధుమ పాచ్చుగా వాడుటకల్ల శరీరమునకు బలముచేకారి భుక్త్యా యాసము, కడుపునిండుగావుండి పనిచేయలేకపోవుట, బద్దకము, తగ్గును. కళ్ళు తేలికపడును. మామనీ చేసేపనులుగాక, ఎప్పుడూ అటు, ఇటు తిరిగేపనులు చేయించుడవలెను. వీటివల మూర్తిగా కాకపోయినా, కొద్దిలావుతిగ్గి బలముగా వుండెదచ్చును. ఈ విధముగా చేసిన మా స్నేహితురాలు యిప్పుడు కొద్దిగా సన్నపడింది.

కాని లావయ్యేమార్గం ఏదైనా వనితాలోకం పోకటలకు తెలిస్తే తెలుపుదుమా, విడు చాలా పుణ్యం ఉంటుంది!! నా గాగనసాగరు డాము, పి. సీతామదన. సంగీతం నేర్చుకోవాలంటే అనే వ్యాసం చాలా బాగుంది.

భాగ్య భూర్, క. లీల.

(24 వ పేజీ తరువాయి)

ఈసారి మూడు పది రూపాయల నోట్లు దొరికాయి. మరోసారి పట్టుకెడితేనేస్తే మేమి బనిపించింది. మళ్ళీ మరో మూట, మరో రెండు పదులు రొంటిని దోపాడు. రూపాయలనోట్లు ఒక్కగా మొత్తగా కేరిరానికే తగులున్నాయి.

భీమయ్య పాకలోంచి అడుగు పెట్టాడు. దూరాన్నుంచి కొడి అరుపు విపడుతోంది. భీమయ్య భయంతో వణకుతూ నడుస్తున్నాడు. తప్పుడయితే అటూ, యిటూ చూస్తున్నాడు. అనుమానం తట్టి దుప్పటి నాలుసారు గట్టిగాదులిపాడు. మూతి మూడు సార్లు తుడిచాడు. తన బండి దగ్గరకువచ్చి రొంటునున్న రూపాయలు లెక్కపెట్టాడు. రెండు పదులు ఒక పెళ్ళా మిగతా డబ్బు మరో పెళ్ళా దోపాడు రొంటిని, దుప్పటి పరచిపడుకున్నాడు ఆకాళిలోకి చూస్తూ. ఈల వినిపించింది. కరుమూకాడు భీమయ్య. మౌనయం దడదడ కొట్టుకుంటూంది.

చాకిదారు వచ్చాడు. మా మూలగా "ఎవరారు" అన్నాడు. భీమయ్య దొంగ చూపుచూకాడు. చాకిదారు నిలబడ్డాడు తూకంగా. చుక్కల కాంతిలో ఆతని ముఖంలో చిరునవ్వు కనిపిస్తోంది.

"నేను" అన్నాడు భీమయ్యకూర్చుంటు.

"బాగుండా" అన్నాడు చాకిదారు.

"బాగుంది" అన్నాడు భీమయ్య రొంటిని విడిగా పెట్టిన రెండు పదులు కాగితాలు పైకి లాగుతూ.

"యేటి సంకతి"

"ఇయిగో నీపలకవ్వల రెండు పదులు సంపాదించా" అన్నాడు నవ్వుతూ భీమయ్య.

"అంతేనా" అన్నాడు చాకిదారు తబ్బంటే లెక్కలేనట్లు.

"అది నాలు భాయీ, అట్టే నెయ్యిదానికే ధైర్యం సార్లేదు."

"అరే! నవ్వందుకు పనికొస్తావు. అంత భయందేనికి. నేనున్నాగా."

"యిరవై రూపాయల! మాటలా" అన్నాడు భీమయ్య నెమ్మదిగా.

"అర నీ పెళ్ళాం జబ్బుకే చాలాదు. యేటింతభయం!" అన్నాడు చాకిదారు.

"యిదే చాలా. యాపదీనవు తీసుకో. ఈ పదీ నాకుంటాయి," అంటూ భీమయ్య చాకిదారుకి పది యియ్య బోయ్యాడు. భీమయ్య అమాంక ముఖం చూసి చాకిదారు కాస్త చలించేడు.

"చూడుభాయీ, యాడబ్బు నువ్వు పాజాలమీద ఆశపడలకు గడించుకున్నది. నాకొద్దు నీ పెళ్ళాం జబ్బుకుదుర్చుకోదీంకోటి" అన్నాడు చాకిదారు. భీమయ్య యెంత బ్రతిమాలినా "సనేమిరా" తీసుకోలేదు. భీమయ్యను మందలించాడు చూడా, భీమయ్య అతని ప్రవర్తనకి ఆశ్చర్యపడ్డాడు. తెలవారితోంది. వెలుతురు చీకట్లు మసకగా మూటాడుకున్నాయి. "తెలవారింది. నాదూట్టి అయింది. నేనాతా దయపుంచు అంటూ పోయాడు చాకిదారు. భీమయ్య చేతుల్లో రూపాయనోట్లు అలాగే పట్టుకుని నిరంతర పోయి చూస్తున్నాడు. కొంత దూరంవెళ్ళి చాకిదారు వెనుదిరిగి చూచి భీమయ్యకు ఆరూపాయలు దాచేయమని సాంజు చేసి వెళ్ళిపోయాడు తనకూ అతనికి యేమీ సంబంధంలేనట్లు చాకిదారు వెళ్ళిపోగానే భీమయ్య రూపాయనోట్లు దాచుకుని కూర్చున్నాడు.

బాగా తెలవారిపోయింది. మొఖం చేతు లాకడుక్కుని ఎనిమిది గంటలకు స్టేషను మావరు గదిలోకి వెళ్ళేడు. మావరుగారికి తన సంకతి చెప్పి కావలసిన కాగితాలుయిమ్మన్నాడు. స్టేషనుమావరుగారు అవసరమయిన కాగితాలు భీమయ్యకు యిచ్చేశారు. సరిగ్గా టైముకు భీమయ్య పూరుపోయ్యే పాళింజరు బండికూడా వచ్చేసింది.

భీమయ్య యివరలకు వస్తూండగా ఒక వ్యక్తితో సుకుంటూ మావరుగారి గదిలోకి వెళుతున్నాడు. తెలటి టోపీ, మలెపూవు లాంటి తెలటి వడికిన నూలుబట్టలు కట్టుకున్న ఆ వ్యక్తిని చూడగానే ఎవరికైనా గారవభావం కలుగకపోదు. అనుకోకుండానే భీమయ్య ఆయనకో నమస్కారం పెట్టాడు. ఆయన కూడా చిరునవ్వుతో

అనమస్కారం స్వీకరించి లోనికిపోయాడు. భీమయ్య నంట్ల టిల్ బండిలో యెక్కడానికి వెళుతున్నాడు. ఎదురువడ్డ పోరరున "అబ్బాబుగోరవరు" అని పాకబుచ్చేశాడు.

"అర, అరినెరగవా! ఈ పూరికల్లా పెద్ద సాహుకారుగారు. చాలా నుంచోడులే. ఆయనెక్కగనోడు యాజ్ఞలో నేడు సాన గొప్పడు" అన్నాడు ముందుకుపోతూ ఆగకుండానే.

భీమయ్య బాధుతడుమకుంటూ బండిలో యెక్కాడు. బోడున పెట్టిన రూపాయ నోట్లు ఒక్కగా తగులుతున్నాయి. "ఈసారి బాక్కునకే కొనేస్తా," అనుకున్నాడు మనస్సులో.

రెలు కదిలింది. కిటికీలో నుండి స్టేషను వైపు చూస్తున్నాడు భీమయ్య. స్టేషనుమావరుగారూ, భీమయ్య నమస్కరించిన పెద్ద మనిషి మూటాడుతూ యివరలకు వచ్చారు. అంతా ఆరేనికి నమస్కారాలు పెడుతున్నార భక్తితో భీమయ్యకాయన చిరునవ్వుజ్ఞాపక మొచ్చింది.

"చాలా అందంగా నవ్వుతాడు. చాలా పోకుగా, దరగా వుంటాడు. చాలా తియ్యగామూటాడతాడు. చాలా నుంచోడుట కూడా" అనుకున్నాడు మనస్సులో.

రెలు నడుస్తోంది. అముఖం, ఆచిరునవ్వు మళ్ళీ జ్ఞాపకంవచ్చాయి భీమయ్యకు. డబ్బు పదిలంగా వుండోలేదో ఒసారి చూసుకున్నాడు. నడుంకి మెత్తగా, ఒక్కగా ఒక్కకుంటోంది. అప్పుడే రెండు స్టేషనులు పోయాయి.

అముఖం, ఆచిరునవ్వు మళ్ళీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి. భీమయ్యకు యెప్పుడో, యొక్కడో చూచిన జ్ఞాపకం, యెప్పుడో ఎక్కడో?

తనపూరు వచ్చింది. దిగితిన్నగా కార్తా నాకుపోయి మేస్ట్రీకి కాగితాలు యిచ్చేశాడు. మళ్ళీ అముఖం, ఆచిరునవ్వు జ్ఞాపకంవచ్చాయి. డబ్బు జాగ్రత్తగానే వుంది. "ఎవడు పోయా" అనుకున్నాడు భీమయ్య తనలో. "హరినీ సువా" అన్నాడు భీమయ్య ఆశ్చర్య సంభ్రమాలతో. భీమయ్యకు ఆపాకలో డబ్బిచ్చిన ఆసామీ ప్రక్కన నవ్వుతూ కూర్చున్న వ్యక్తి జ్ఞాపకంవచ్చాడు. "అదే ముఖం!" మేస్ట్రీకి భీమయ్య అన్న మాటలు బోధపడలేదు.

"ఏంట" దన్నాడు వినుగూ.

"మీ గురించికాదు. యే యీ లేదు" అంటూ యింటివేపు నడిచాడు.

"అడికీ మనకీ లేదాలేదు. అనవసరంగా నమస్కారం పెట్టానే" అనుకున్నాడు మనస్సులో. భీమయ్య మనస్సు చివుక్కుమంది.

నమోకమైన సంజ్ఞాగుడు

బాదరకు నిత్యవ్యక్తికములు

కాస్మన్	జింజివె
కర్కసి	జ్యురెన్
బాలకెన్	కాలరెక్కు

తదితర ముందుకై మాకు ద్రాయండి

సంజ్ఞాగుడు-పత్రపాద

ప్రాంతి : విజయవాడ.

★ అత్తగారూ - జపానుయాత్ర ★

(32-వ పేజీ తరువాయి)

కాండూ, కుర్రకుంకలూ నాగోచివట్టిలాగి గోలచేయడం చూసి నవ్వొచ్చింది... ఏమిటో కల...నిజంగానే రేపు నేను జపానువెళ్లే నా గోచిమాసి అక్కడి వాళ్ళంతా నవ్వుతారో ఏం గోలో..." అన్నారూ మా అత్తగారు.

"ఏం నవ్వరండి...అక్కడి వాళ్ళంతా ఒంటినిండా ఒదులాడులుగా తగిలించుకునే అంబాడిబట్టలుచూసే మనకు నవ్వొస్తుందా" అన్నాను మా అత్తగారి గోచిని సమరిస్తూ.

"అవును. అదేమిటే ఆ జపానుబొమ్మల్లో వుండే అడవార్యంతా నడ్డిమీద పరుపుచుట్టలాంటివో తగిలించుకున్నారా!" అన్నారూ మా అత్తగారు.

"ఆ పరుపుచుట్ట బహుశా వాళ్ళకు మీ గోచిలాంటిది వుంటుందట..." అన్నాను ఏం చెప్పాలో తెలిక.

"అంతే అంతే. అది వాళ్ళదేశపు గోచి...అదిసరేగానీ అబ్బాయి విమానం ఎప్పుడు పంపుతాడో యిట్లాదిగి అట్లాపంపు తానన్నాడే. మరినిన్నంతా రాలేదు విమానం...నా గుండె గతుక్కుతుంది-తన సింక తూరవెళ్ళి బాబు వ్రాసిందాకా వాళ్ళమృతు నిజం చెప్పాడన్నారూ మా వారూ భయపడు తుండని.

"పంపుతారు రేపా ఎల్లండో...వర్షా కాలంకదా మధ్యమధ్య అనుతూ వసుండి విమానం..." అంటూ మెల్లిగా వెళ్ళిపడు కున్నాను.

"అట్లాగా! సరేలేకానీ తొందరకుండి.. అంటూ మా అత్తగారుమాడపడుకున్నారు. తెలువారి తర్వాత మావాడు మొదలెట్టాడు అల్లరి.....

"నానమ్మకోశం నాన్న యింకా స్పెషల్ విమానం పంపలేదే"...అంటూ.

"పంపుతాడు లేరా...వర్షాకాలం కదూ! జోర్నల్ వంతురున్నాంటే మేరి ఆకాశంలో విమానం తోలేవాడికి కండు కనిపించొద్దూ! వర్షంవస్తే రోడ్లోవెళ్ళే కొల్లే కనిపించవు... యింకా మేఘల్లో వెళ్ళే వాడికి దోవం గనిపిస్తుంది!...వర్షాలు తగ్గాక పంపుతాడేమోలే"...అని మా అత్తగారుంటూంటే

"అయ్యోయ్యో నాన్ననిజంగానే నమ్మించువ్వొచ్చింది...అంటూ విరగబడి నవ్వాడు మావాడు... వాళ్ళనానమ్మకు చెప్పాడని నొజ్జచేసి చెప్పాను మావాడికి.....కొని వాడూ మాట అని నవ్వడం చూసి మా అత్తగారు పసికట్టేశారు.

"అదేమిటేవ...అందరూ కలిసి నన్నా

డించడం లేదు కద!...అబ్బాయి నిజంగానే విమానం పంపడా ఏం"...నేను జపాను వెళ్ళేలాగానే మళ్ళీ మావాడు పొట్ట వెక్కిరియ్యేట్లు నవ్వుతూ...

"విమానం పంపడం ఏమిటి నానమ్మా... రోజూ ననున్నాయిగా విమానాలు... నాన్న ఎంతాళి కంటే నవ్వు నమ్మానే నానమ్మా" అన్నాడు.

"అట్లాగా!...అయితే అదంతా ఎంతాళి కన్న మాటేనా!.. ఓరి నీ యింట వాన గురవ...నేనింకా నిజమేననుకున్నా తిక్క ముండని...అయితే రోజూ రెళ్ళు మాదిరి గానే విమానాలు జపాను వెళ్ళే వస్తుంటాయన్నమాట."

"రోజూ వెళ్ళవులే... వారానికోసారో రెండుసారో వెళ్తాయి. అదీ నేనుగా జపాను వెళ్ళడానికి లేదు-యిక్కణించి సింకతూరి వెళ్ళాలి. ఆ తర్వాత 'జేంకా' వెళ్ళాలి, ఆ తర్వాత 'హంకాంగ' వెళ్ళాలి, ఆ తర్వాతనే 'జపాను' వెళ్ళాలి...ఏమీనా కున్నావే 'మెడియర్' నా నమ్మా!... జపానంటే యిక్కడుండనుకున్నావా" అంటూ మావాడు అమెరికన్ 'ప్రయల్స్' నవ్వాడు...

మావాడు చెప్పిందంతా విన్న మా అత్తగారికి నోటమాట రాలేదు.

"ఎట్లాగూ! అయితే అది మన దేశంలో వున్న పూరు గాదన్నమాట...అవునుగానీ యిక్కడి కంటి దూరంరా జపానూ?"

"నియర్ (త్రీ థాజన్స్ మైల్స్) నానమ్మా."

"యింగ్లీషులో చెప్తే నాకేం తెలుసుందిరా!..."

"మరి నన్నేం చేయకుంటావు నానమ్మా!...నీకు యింగ్లీషు ఎట్లాగో నాకు తెలుగట్లా... (త్రీ థాజన్స్ మైల్స్) అంటే మాడు వేల మైళ్ళు కదమ్మా!" అని నన్ను డిగాడు మావాడు...

"ఏమిటి! మాడువేల మైళ్ళే!...ఓయో నాయనోయో...అయితే యిప్పుడు మీ నాన్న అంతదూరం వెళ్ళాడన్నమాట..." అన్నారూ మా అత్తగారు గుడు లేలేసి...

"అవున్నానమ్మా... రేపు నవ్వుతూడా వెళ్ళావుగా నాన్న పంపించే 'స్పెషల్' విమానం లో!..." అంటూ మావాడు నవ్వాడు...

"ఆ...యింకా నా తెలకాయ నేనేం పెడతా సంతదూరం...జపానంటే ఏదో మన దేశంలో పూరే అనుకున్నా...నాకేం తెలుసూ, అది యింగ్లాండులాగా యింగ్లీషు దేశంఅనీ...యింతమాట జపాను పోవడానికి తిక్కెట్టు ఎంతరా!..."

"కొన్ని వేల రూపాయలవుతుంది..."
"నోయో నాయనో! వేలరూపాయలే! ...ఓసి మీ ఎంతాళి దొంకలోలా... మొగుడూ వెళ్ళాం కలిసి ఎంత నోటకం ఆచారే!...యిప్పుడు నా మనవడు చెప్ప వుండావుంటే నా గతేమిటింట!.. జపాను ఢిల్లీ దగ్గరేనంటిరీ, తిక్కెట్టు నలభై రూపాయలే నంటిరీ..."

"ఓ...బూర్లట్టి-బూర్లట్టి..." అంటూ మావాడు కుర్చీలోంచి కిందికి దూకి పడిపడి నవ్వడం మొదలెట్టాడు...

ఉక్కురోతుం వచ్చిన మా అత్తగారు మనవడి బిల్లుమీద ముద్దుగా ఒక్కటిచ్చి...

"దొంకభండవా! అప్పుడే చెప్పవుండ మాడమా?...ముగ్గురు కలిసి ముసల్నాని చెవులకు తాటాకులు కడతారా!..." అన్నారు.

"నానమ్మా నేనేం అబద్ధాలు చెప్పలా నాన్నే నిన్ను ఏడిపించాడు..."

"పోనీ మీ అమ్మయినా నిజం చెప్పా చ్చుగా!...అసలు వాడింత మారాభారం పెడతాడని తెలిసే వాళ్ళే వెళ్ళనిచ్చేదాన్నే కాదేంటి!" అన్నారూ మా అత్తగారు విచార పడుతూ... "ఆ-అందుకే మీ అబ్బాయి మీతో నిజం చెప్పలేదు. నన్ను చెప్పనివ్వ లేదు..." అని నేను అంటూండగానే పోస్ట్ అంటూ బయల్పూచించి కేకేశాడు.

"నాన్న దగ్గర్నుంచి తెలురోమ్మంటుండమ్మా..." అంటూ పరుగుతీశాడు మా వాడు "అవునమ్మా...నాన్న దగ్గర్నుంచే..." అంటూ మా వాడు సంతోషంతో ఎగురుకుంటూ వచ్చాడు. "మాకావా నానమ్మా...జపాను వాళ్ళ పోస్టుకవర్లు ఎట్లా వుంటాయో..." అంటూ ఒట్టికవరు, వాళ్ళ నానమ్మకిచ్చి తెలురు నాకిచ్చాడు...మా వారు తేమంగా జపాను చేరినట్లు వ్రాశారు టోకయోనుంచి...భయపడుతుండని వాళ్ళమృత్యో అబద్ధం చెప్పినందుకు తమించమని కోరారు వాళ్ళ మృతు...జపాన్నుంచి వచ్చేప్పుడు కొడుక్కు బొమ్మలూ, వాళ్ళమృతు 'కీ' యి నే వెళ్ళే విమానం తీసుకొస్తానని వ్రాశారు... అది వింటూనే మా వాడు వాళ్ళనానమ్మను గోలచేయడం మొదలెట్టాడు... "భలే భలే నానమ్మా...నవ్వు జపాన్ వెళ్ళకపోయినా నాన్న నీకు జపాన్ నుంచి స్పెషల్ విమానం కొనుక్కొస్తున్నాడు..." అంటూ చప్పట్లు కొట్టాడు...

"పూరుకోరా తిక్కెన్నా... పిల్లవాడి తేమం తెలిసింది నాకంటే చాలు...నాకే విమానం అక్కరేదు. మీ నాన్న ఎక్కడ చలగా యిల్ల జేరితే నేను విమానం ఎక్కడ జపానుయాత్ర వెళ్ళినంతపుణ్యం..." అంటూ కొడుకు తేమగా తిరిగిరావాలని తిరుపతి వెంకన్నకు వంటగా ఒక ముడుపు గట్టేశారు మా అత్తగారు...

(19 వ పేజీ తరువాయి)

అందంగా, నగిషీగా, బ్రహ్మాండంగా కట్టబడిన నీకింద్రాబాదు నేడను, పాటుపూరాల, వంతెనలు, ఎదురుగా చేతులు చాచుకుని ఆహ్వానితతో పలకరించే గడియారం, నెల యేరులా కదులుతున్న జన ప్రవాహాలు, చూసి వెతవ్యం పొందినవాడిలా, నృపయం లోని భయం, గురువులు, ఆయోమయ భావాలు తగ్గించుకుని మామూలు సిరికి వచ్చాడు శివరాం. కేబుల్ నిటీక్స్ తీసుకుని, ఒక చేతో తెడింగు పట్టుకుని, జన ప్రవాహంలో దూరీ, వంతెనపూర్తి తానడిచి నేడను బయటికి వచ్చాడు. టాక్సీలు, టాం గాలు, బస్సులు ఎదురుగా నిలుచున్నాయి. రైలుస్టేషను ఆవరణ కవలల పొద్దున, కంపె నీల అద్వైతయజ్ఞమెంట్లు పెద్ద పెద్ద పోర్టు లతో నిలబడ్డాయి. వాటికి పదింతల ఎత్తుగా హోటళ్ళ మేడలు వరుసగా ఎదురుగా కనిపిం చాయి. హిందీ, తెనుగు, కురకం, ఇంగ్లీషు మాట్లాడే ప్రజల భాషల శబ్దాలు గాలిలో తేలి ఆపట్టణ సాంఘిక వాతావరణం, సం స్కృతి కొంత తెలియజేస్తున్నాయి. మేడ లాకనిపిస్తున్న ఒక పెద్దబస్సు ఉపద్రవ మె న్నోడ చేసుకుంటూ తిక్క ఎక్కిన ఆంబోరులా దూసుకువచ్చి ఎదురుగా ఆగింది. శివరాం ఆ బస్సుచూసి కాస్త చకితుడై సరదాపడి, ఒక మందస్థిరం చేశాడు, తన భవిష్యత్తు లోని వాహనం కాబోతుందిగదా అనుకుని. రైలుదిగిన ప్రయాణికులను ఆపులు వచ్చి ఆహ్వానించి కారలో టాంగాలలో తోడ్కొని పోతున్నారు. 'నా' అనే వరుడు కనిపించని వాతావరణంలో అడుగు పెట్టిన శివరాం బంధువులకు దూరమై పోయిన ఏకాకితనం జ్ఞప్తికిరాగా, కాస్త భాధపడి, తరువాత ఆ భాధ అణచుకొని, గంభీరంగా వదనం చూపుకుని కలయ చూశాడు.

'బాబూ! తెడింగు తీసుకురావాలా?' ఒక కూలివాడు ప్రాధేయపడ్డాడు. అప్రయత్నంగా ఆ కూలివాని చేతుల్లో ఆ తెడింగు వదిలేశాడు శివరాం నీరసంగా. తనతో రైలు పెట్టెలో ప్రయాణించేసి, కారదను జ్ఞప్తికి తెచ్చిన అమ్మయి ఒక టాంగాలో వెళ్ళిపోతోంది. శివరాం వెళ్ళు ఆమె చాలిగా చూసింది. టంకుపెట్టె పొగొట్టుకున్న తన తెలివితక్కువకు ఒక స్త్రీ చాలిగా అవమానపరిచిందని భాధ పడ్డాడు శివరాం. ఇంక ఆమె వెళ్ళు చూడ

లేను. ఏం చెయ్యాలి? ఎక్కడకు వెళ్ళాలి? ఈ ప్రశ్నలు ఎదురుగా నిలుచున్నాయి శివరాం కళ్ళముందు. 'ఎదురుగా ఉన్న హోటల్లోకి తిరిగా కూలివాడి వెళ్ళుమా' శివరాం. రైలుస్టేషను ఉపరిభాగాన్ని చిన్న చిన్న చుక్కలతో బల్బులతో అలంకరిస్తున్నారు, రాత్రి వెల్లులతో నింపడానికి. శివరాంకు జ్ఞప్తికి వచ్చింది. ఆ రోజు జనవరి ఇరువదిఆరోలేది. రిపబ్లిక్ దినం. తన జీవితంలో కూడ అది ఒక స్వతంత్ర దినం అనుకున్నాడు శివరాం. ఎండ మిటమిట లాడింది. ప్రయాణం బడలికతో అలసిపోయిన శివరాంకు కేరీరాన్ని ఎండవేడి ఆర్పివేసినట్లు చెసింది. ముఖ్యావసరాలైన ప్నానం, భోజనం

కోసి ఎదురుగా ఉన్న హోటల్లో తాత్కాలికంగా ప్రవేశించడానికి వెళ్ళి తున్నా శివరాం మనస్సులో మాత్రం, ఏం చెయ్యాలి? ఎక్కడికి వెళ్ళాలి? అనే ప్రశ్నలు రోకలిపోటులా ధ్వనిచేస్తున్నాయి. కూలివాడు దారిచూపాడు. శివరాం ఆ సుసరించాడు. కొత్త నగరంలోని నడిబిడిలో ప్రభువంగా అడుగుపెట్టాడు శివరాం. నిండుగా డిపిరి పీల్చుకున్నాడు తనకు ఏర్పడిన ఏకాంత స్వతంత్ర జీవితం తెలుచుకుని. ప్రయాణికులను నింపుకుని, నిండుగా తిరిగా, వేగంగా, ముకుపులో వయ్యారంగా ఒరుగుతూ, హుందాగా నడిబిడిలో ఒక బస్సు దూసుకుని పరుగెత్తింది. తన భారి జీవితపు ఆలోచనలు నిమిష మాత్రపుకలగా మళ్ళీ తిరిగాయి శివరాం కళ్ళముందు. ఆలోచన తగ్గించుకుని వడివడిగా నడిచాడు శివరాం ఆ నడిబిడిలో.

[ఇంకా వుంది]

జమ్మి వారి "లివర్ క్యూర్"

పసిబిడ్డల లివర్ అండ్ స్లీప్ వ్యాధులకు

క్రమమైన నెలవారి కార్యక్రమం.

పసిపాపల లివర్ & స్లీప్ వ్యాధుల విషయంలో మా ఖాయదార్ల ముఖ, సౌఖ్యముల నిమిత్తము, మా డాక్టరుగారు యీక్రింది ప్రదేశములలో ప్రతినెల నిర్దేశమైన లేదీలలోను, గంటలలోను, తగిన సలహాల్నుటకై హాజరులను నుండగలరు.

సలహు లేదీ వేళ	అడ్రసు
నెలవారు 8 ఉ 9-11	అజంతా హోటల్, టంకురోడ్.
సికిందరాబాద్ 8 ఉ 9-12	తాజ్ మహల్ హోటల్, సరోజినీదేవిరోడ్.
హైదరాబాద్ 9 ఉ 9-12	మ్యూతాజ్ మహల్ హోటల్, (లాడింగ్ నెక్స్ట్, ఓల్డ్ ఇండియా కాఫీ హౌస్, రెసిడెన్సిరోడ్.
తెనాలి 12 ఉ 9-11	కన్యకాపరమేశ్వరి సత్రం.
గుంటూరు 14 ఉ 9-11	మెసర్స్ మెడికల్ స్టోర్స్, కొత్తపేట.
మచిలీపట్నం 16 ఉ 9-11	మెసర్స్ ఆనంద ఫార్మసీ,
రాజమండ్రి 19 ఉ 9-11	కెమిస్ట్స్, మెయికారోడ్.
భీమవరం 20 ఉ 9-11	మెసర్స్ ఈశ్వరదాస్ & కంపెనీ,
జంషడ్ పూర్ 18 ఉ 9-11	జాండు కంపెనీ ఏకెంటు, 8/101 ఇన్నిస్ పేట
సా 4-6	మెసర్స్ ప్రసాద్ సమ్మికిం, కెమిస్ట్స్, డి.బి. కెమిస్ట్స్, సాక్ చి.

భరగపూరు 4 ఉ|| 9-11 మెసర్స్ యునైటెడ్ మెడికల్ స్టోర్స్, కెమిస్ట్స్ & డ్రగ్గిస్ట్స్ : సా|| 8-8 ఎస్.టి. ఇ. 188, రైల్వే మార్కెట్.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య డి.ఎస్.సన్సు,

(రాంపిఠా : 17/288-హిందీబిడి, గాంధీనగర్, బకింగ్ హంకేట పోస్టు, విజయవాడ-2. * ఓరుగంటివారిబిడి, విజయనగరంసిటీ. * 182/1, మహాత్మాగాంధీ రోడ్, కలకత్తా.

బాల సాహితీ

కంచి మర్యాద

మనదేశంలోని శుభ్యస్థలాలలో కాంచీపురం ఒకటి. అక్కడికి అనేకమంది యాత్రికులు దూర కేకాలనుంచి కూడా వస్తూ పోతూ వుంటారు.

కంచికి వర్గరగా ఒక పల్లెటూరు ఉన్నది. ఆ ఊళ్లో ఒక బ్రాహ్మణుడు ఉండేవాడు. అతని పేరు రామస్వామి. రామస్వామి అంతగా చదువు

కున్నవాడు కాదు. చిన్నతనంలో బడికి వెళ్లడమేతే వెళ్లడు కాని. ఆయనకు చదువు సంధ్యలు అంట లేదు. ఎలాగైతేనేం నూరుళ్లోకాలను

చల్ల రాదాకృష్ణశర్మ

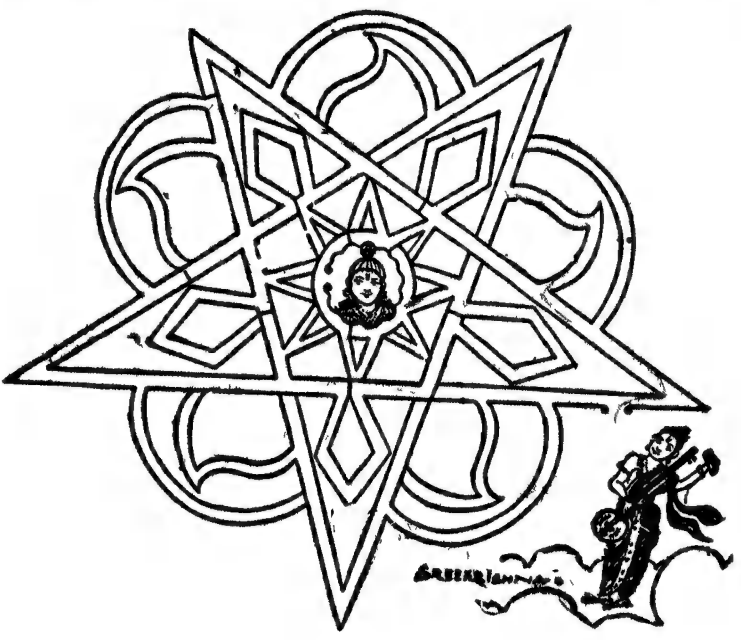
మాత్రం తనవిగా చేసుకున్నాడు. అవసరం వచ్చినప్పుడెల్లా వాటిని ఉడహరించేవాడు. పండిత్యం లేక

పోయినా, ఆయనకున్నంత వ్యవహారజ్ఞానం ఆ ఊళ్లో మరెవ్వరికీ లేదు. అడపా దడపా ఆ ఊరిపెద్దలు ఆయనదగ్గరికి నలహాలకోసం వస్తూ వుంటారు. రామస్వామి నలహా చెప్పడంటే, ఎక్కడికి వెళ్లినా నరే బానికి తిరుగు ఉండదు. అంత వ్యవహారజ్ఞానం ఆయనకు!

మరో విశేషం కూడ రామస్వామిలో ఉన్నది. కొమ్ములుతిరిగిన వండితులైనా నరే ఆయన్ని మాటల్లో జయించలేడు. రామస్వామి చాల చమత్కారంగా మాట్లాడుతాడని ప్రసిద్ధి. అందువల్ల ఆయనంటే ఆ ఊరివారికి అతులేని అభిమానం. ఆయన కనుక ఏ కారణంవల్లనైనా పోరుగూరికి వెడితే చాలు ఆ ఊరివారికి ఆరోజు ఒక యుగంగా గడుస్తుంది.

ఆనాడు ఉడయం రామస్వామికి వీడో అవసరమైన పని ఒకటి తగిలింది. అందువల్ల ఆయన కంచికి వెళ్లవలసి వచ్చింది. కంచిలో ఆయనకు బంధువు లిద్దరు ముగ్గురున్నారు. కాని వాళ్ల యిల్లకు పోవడం రామస్వామికి ఇష్టంలేదు. అందువల్ల ఇంట్లోనే భోజనంచేసి వెళ్లడం మంచి వదుకున్నాడు. అప్పటికి ఇంట్లోనే మోయింకా నంట కాలేదు. పని తప్పనినకి కావడం మూలాన రామస్వామి భోజనం చేయకుండానే బయలుదేరాడు.

రామస్వామి కాంచీపురం చేరుకునేసరికి పడకొండు గంటలయింది. ఇష్టంలేకపోయినా ఆయన బంధు

శ్రీ కృష్ణమాయ

శ్రీ కృష్ణుని వద్దకు కలహాభోజనుడు శారదమహర్షి విదో పనిపై బయలుదేరినట్లున్నాడు! ఈ విషయం గోపికాలోలనికే తెలిసిందికావాలి, శారదమహర్షిని కాస్త ఏడిపించాలని చిటికెలో చిక్కుచారులు కల్పించాడు.

పాపం, శారదమహర్షి లేడిపిల్లల చిక్కుచారులో చిక్కుకుని విసిగి వేసాడేమో శ్రీ కృష్ణ! అనాధరక్షకో! నా మొరాలింపుము, నీవు సృష్టించిన ఈ మాయవారి చారులో పడి చిక్కులే మరచాడు. చారి మౌపవయ్య నా స్వామి, అంటూ ప్రార్థించాడు.

ఆ శారదమహర్షికి మీరె నా కారిమామి— శ్రీ కృష్ణునివద్దకు సాగనంపండి. విడి ప్రయత్నించండి మోహం!

చిత్ర రచన: శ్రీ కృష్ణ—మద్రాసు.

ప్రాసక్రిడ

[మొదటి రెండు పాదాల్లో ఆఖరి మాటలు “నాల్గు—మేళ్లు” అని ఉన్నాయి చూడండి. అలా ఒక టేబుడిగా ధ్వనించే మాటల్ని ప్రాసలు అంటారు. మిగతా పాదాల్లో కూడా ప్రాస మాటలు పూర్తిచేయండి.]

వృక్షకోటి ఉండినన్ని నాల్గు
జీవకోటి పొందునన్నో మేళ్లు.
వేనవిలో బాటసార్లు వేడ
చెట్టిచ్చును కడు చల్లని...
కొమ్మలందు కలవుఁజ్ఞీ గూళ్లు
మందులందు పనికివచ్చు...
మల్లె, మొగలి, నన్నజాజి పూలు
పెట్టుకొందు రందముగా...
చెట్లకలఁతొ కట్టుదురిల్లు
జనులకెంతో ప్రీతి వాని...
దట్టముగా చెట్లు చేమలున్న
దిట్టముగా వానలుపడు...
అందువలన నిలువలేరు జనము
చెట్లులేని చోటనొక్క...

[జవాబులు రివ్ వ పేజీలో]

వుల యింటికే సరాసరి వెళ్లాడు. ఎన్నడూ రానిచుట్టం రావడం వల్ల ఆ యింట్లో ఉన్న పిన్నా పెద్దా అందరూ రామస్వామిని శోరార పలుకరించారు. వాళ్ల మాటలు వింటున్నంతసేపు బంటిమీద జ్వరాలు పాకినట్లుగా తోచింది ఆయనకు. అవతల ముఖ్యమైన పని పెట్టుకొని కాలహరణం చేయడం మంచిది కాదనుకున్నాడు. భోజనం మేళం వదిలిపోతే తాను నిశ్చింతగా వచ్చిన పని చూచుకోవచ్చునని అనుకున్నాడు.

అంతలో ఒక ముసలావిడ వచ్చింది. వచ్చి రావడంతోనే “ఏరా—రామూ! ఎంతసేపయింది వచ్చి? భోజనం చేసి ఎండలో వచ్చావు గదా! కొంచెంసేపు కన్ను

మూసి ఆ తర్వాత మాటలు చెప్పేరు. కూడదా? అన్నది.

ఆమెను మింగివేద్దా మన్నంత కోపం వచ్చింది రామస్వామికి. ‘కంచి మర్యాద’ ఆయనకు తెలియంది కాదు. కంచి మర్యాద అంటే మరేమీ లేదు. అనేకమంది కంచికి వస్తూ వెడుతూ వుంటారుగదా. అలా వెళ్లినవాళ్లు సాధారణంగా బంధువుల యిళ్లకో, మిత్రుల యిళ్లకో వెడుతూ వుంటారు. వచ్చిన వాళ్లందరికీ భోజనం పెట్టడం కొంచెం కష్టమే మరి. కనుక ఇంటికి వచ్చినవాళ్లను చూచి చూడడంతోనే మొదటి ప్రశ్నగా ఆయింటి పెద్దలు “భోజనం చేసే వచ్చారుగా?” అని అడిగేవారు. దీనికే ‘కంచి మర్యాద’ అని

పేరు.

రామస్వామి నవ్వుతూ “కొంచెం సేపు విశ్రమించే యిక్కడికి వద్దా మనుకున్నాను. కాని నేను వచ్చిన పని చాలా ముఖ్యమయింది,” అన్నాడు.

ఆ ముసలావిడ ఆదుర్దాగా “ఏమిటి నాయనా—అంత ముఖ్యమైన పని?” అని అడిగింది.

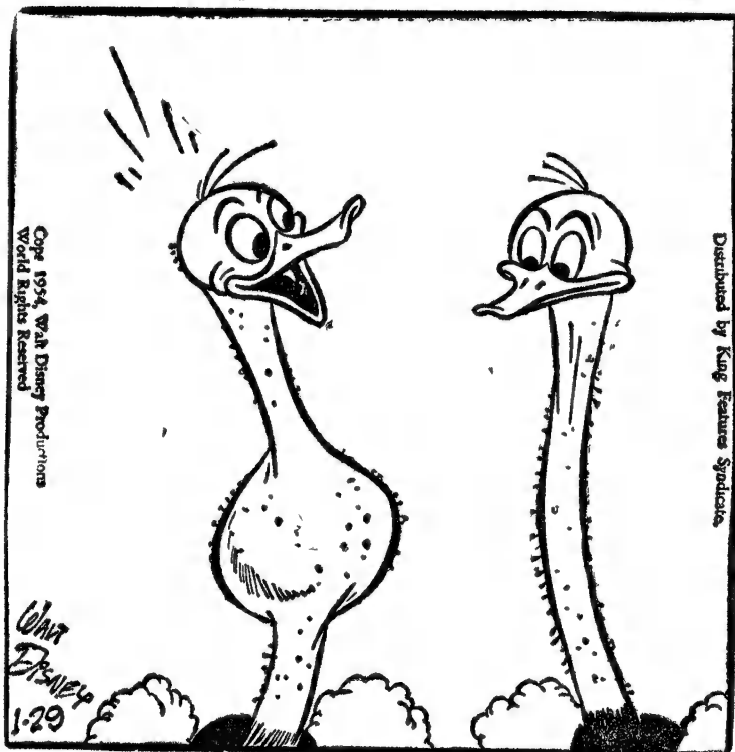
అప్పుడు రామస్వామి ఇలా అన్నాడు.

“మరో విషయమైతే నేనిక్కడికి రావలసిన పనేలేదు. మీ మనమరాలికి రత్నంలాంటి ఒక సంబంధం వచ్చింది. నువ్వు నిజమనుకో, అబద్ధమనుకో—దాని అదృష్టంపండింది...”

(47-వ పేజీ చూడండి)

రంగులరాట్నం-7.

వార్తడిస్

“ఏమిటదో వావా?”

“ఎబ్బే, కాదు. వచ్చి వెలక్కాయ్”

బాలల సంఘం కొందరు సభ్యుల పేర్లు

261 బోయిన శ్రీనివాసరావు (మచిలీ పట్నం) 262 చేరుబోయిన రామచంద్ర రావు (మచిలీపట్నం) 263 పూసర చిట్టి వెంకటగున్నేశ్వరరావు (బొబ్బిలి - శ్రీకాకుళం జిల్లా) 264 ఆ. తేయపురపు వీరవెంకట సత్యనారాయణమూరి (రాజమండ్రి) 265 పూసర సాభాగ్యవతి (బొబ్బిలి, శ్రీకాకుళం జిల్లా) 266 గోరువీర నూర్గిప్రకాశరావు (పెద్దాపురం - తూ.గో. జిల్లా) 267 వి. స్వామయ్యల విమలాదేవి (యర్రగుంటపల్లి - ప.గో. జిల్లా) 268 కందుల నారాయణ (తల్లింపాడు, ఖమ్మం జిల్లా) 269 పేరి కామేశ్వరశర్మ (నెలిపాక, తూ. గో. జిల్లా) 270 కటకం భానుమతి (చెయ్యేరు, తూ.గో. జిల్లా) 271 పావులూరి వెంకట్రామయ్య (శ్రీనగర్, నిజామాబాదు జిల్లా) 272 పాలడుగు ప్రకాశరావు (బలపాల, వరంగలు జిల్లా) 273 తాడిమేటి రామలక్ష్మి కృష్ణకుమారి (కాకరపల్లె, ప. గో. జిల్లా) 274 టి. నారాయణస్వామి (శ్రీ బొమ్మరాజుపురం, చిత్తూరు జిల్లా) 275 గుండాపల్లి రాజేశ్వరి (కాశీనాథి, చిత్తూరు జిల్లా) 276 కోటాసిపాఠమ్మ (గుండాపూర్ పేట, గుంటూరు జిల్లా) 277 గోగులపాటి వెంకటసుధాకర్ (కర్నూలు) 278 గరికూరి నాథ్ బాబు (నెల్లూరు) 279 కాపవరపు శేషచలయ్య (విశాఖపట్నం) 280 వేంకట ఉదయశంకర్ (చినరంగనిపాలెం, ప. గో. జిల్లా) 281 చోప్పకట శ్రీరామమూరి (నిజామాబాద్) 282 పి. బి. సీతారామస్వామి (మదరాసు) 283 తణుకు ఆనంద్ కుమార్ (రాజమండ్రి) 284 నల్లదూరి వరలక్ష్మి (హైదరాబాద్) 285 సి. హెచ్. సత్యనారాయణప్రసాద్ (గుంటూరు) 286 పికు పాటి సుందరరాముడు (కె. సి. వర్కున్, గుంటూరు జిల్లా) 287 పుష్పాల రామస్వామి (పామర కోట, తూ.గో. జిల్లా) 288 గోవు రామప్రసాదరావు (బనగానపల్లి) 289 పి. రాజగోపాలరావు (పెదపాడుపూడి, కృష్ణా జిల్లా) 290 కూచిపూడి మార్కండేయ శాస్త్రి (మచిలీపట్నం) 291 మొవ్వలక్ష్మణరావు (నూజివీడు, కృష్ణా జిల్లా) 292 సోందూరు శ్రీవతినాయుడు (అనంతపురం) 293 చాడ చంద్రశేఖరశాస్త్రి (అగిరిపల్లి కృష్ణా జిల్లా) 294 చలూరజని (నెల్లూరు) 295 ఎమ్. చెన్నకృష్ణయ్య (తిరుపతి, చిత్తూరు జిల్లా) 296 ఎస్. శ్రీనివాసులు (అనంతపురం) 297 పోలేపెద్ది వెంకటలక్ష్మి (విశాఖ

పట్నం) 298 జి. సంజీవాచారి (తిరుపతి చిత్తూరు జిల్లా) 299 గంధి రాఘవేంద్ర రావు (మదరాసు) 300 వీరేశ్వరపు వెంకట రమణ (హైదరాబాదు) 301 పెమ్మరాజు జయలక్ష్మి (హైదరాబాదు) 302 కొంగర మధుబాల (కోటాల, చిత్తూరు జిల్లా) 303 టి. ఎల్. సుందరరాజు (మోచంపేట, కడప జిల్లా) 304 కుమారి యేలూరి లలిత (సికింద్రాబాదు) 305 వేలేటి భారతలక్ష్మి (విశాఖపట్నం) 306 మనుపు రామచంద్రరావు (హైదరాబాదు) 307 దామరాజు ఉదయభాస్కరరావు (గుంటూరు) 308 బమ్మ జయశీలనగుప్త (దోన్, కర్నూలు జిల్లా) 309 ప్రతిపాటి విమలాదేవి (కర్నూలు) 310 బి. కమూరి బాయి (కడప) 311 సుశృంగలలితాకుమారి (గుంతకల్లు అనంతపురం జిల్లా) 312 యత్య పుల్లారెడ్డి (గోటూరు కర్నూలు జిల్లా) 313 జి. శ్యామరావు (బళ్ళారి) 314 కొత్తమాసు రవీంద్రబాబు (దొంపపాడు, గుంటూరు జిల్లా) 315 వి. నాగేశ్వరరావు (పాతగుంటూరు) 316 బి. జి. కుమార్ రాజా (తెనాలి) 317 ఎమ్. లీలాశివశంకరరావు (విజయవాడ) 318 గొ. తెనాలి దినకర్ (విజయవాడ) 319 బీరకాయల నూర్మనారాయణరావు (వినుగులమహల్ తూ.గో. జిల్లా), 320. పదిమిర్రు సుశీలాదేవి (విజయవాడ) 321. పుణ్యమూర్తి రాజగోపాలమిత్ర (కపిలేశ్వరపురం), 322. కొలూరి వెంకట రమణ (హైదరాబాదు), 323. చిట్టిఅరసు భారతి (కడప), 324. సి. హెచ్. రాఘవాచారి (కాకినాడ), 325. దాసరి వరలక్ష్మి (మెలువాక, విశాఖజిల్లా), 326. గానుగుల విశ్వేశ్వర సత్యమతి ఖార్జునరామారావు (తణుకు), 327. కొండగుంట శోభారాణి (టంగుటూరు, గుంటూరు జిల్లా), 328. కాశ్యపూరి రమాదేవి (భీమవరం, ప. గో. జిల్లా), 329. కొమ్మి నేని లక్ష్మీనారాయణ (కంకటపాలెం, గుంటూరు జిల్లా), 330. వింజరపు శ్రీనివాసమూరి (మండపేట, తూ. గో. జిల్లా), 331. జి. సరోజమ్మ (ముదిపల్లె గ్రామం, చిత్తూరు జిల్లా); 332. చర కృష్ణమోహనశాస్త్రి (కాకరపల్లె, ప. గో. జిల్లా), 333. శకునాల శోహిణి కుమార్ (కర్నూలు), 344. వై. గుర్గాదేవి (కర్నూలు), 335. టి. పులయ్య (మడుపల్లె, ఖమ్మం జిల్లా), 336. పాటిలే సువర్ణ గంగ (ఉరవకొండ, అనంతపురం జిల్లా),

337. దండె నవకుమార్ (కర్నూలు), 338. చర శివనాథ్ (కాకరపల్లె, ప. గో. జిల్లా), 339. తాళ్ళ కాశవాసీశ్వరరావు (భీమవరం, ప. గో. జిల్లా), 340. తురగా శేషచలం (కలకత్తా). 341. జమ్మలమడక సత్యవతి (మచిలీ పట్నం), 342. బూదర లక్ష్మీసోమలతాదేవి (అయిదానగర్, గుంటూరు జిల్లా), 343. నల్ల మోతు విజయభాస్కరరావు (కాకు మూసు, గుంటూరు జిల్లా), 344. పాతూరి వీరవెంకటసత్యనారాయణరావు (కాకినాడ), 345. శివనగరపు మోహనకృష్ణ (తెనాలి, గుంటూరు జిల్లా), 346. తాడేపల్లి పులూరావు (కోరుకొల్లు, ప. గో. జిల్లా), 347. జి. వి. ఎస్. ఎస్. కామేశ్వరరావు (తాపేశ్వరం, తూ. గో. జిల్లా), 348. చలూ రామలింగమూరి (సంతరాపూరు, గుంటూరు జిల్లా), 349. శ్రీరాం కమల కుమారి (కంకిపాడు, కృష్ణా జిల్లా), 350. చోడమౌళి ఆనందకుమార్ (ఏలూరు) 351. గారిపల్లి సుభాస్ చంద్రబోస్ బాబు (గుడివాడ, కృష్ణా జిల్లా), 352. వాడేపు సద్వతి వతీదేవి (రాజోలు, తూ. గో. జిల్లా), 353. కే. శేషబాబు (గుంటూరు), 354. ఎం. వసుందర రావు (మంచినర్యాల ఆదిలాబాద్ జిల్లా), 355. కుమారి సుశీలాపండ్ల శ్వర్ (గుంటూరు), 356. బొంతు వెంకట వరలక్ష్మిదేవి (భీలపాలెం, తూ. గో. జిల్లా) 357. బోసం వెంకటకృష్ణరావు (పుట్టి కుర్ర, తూ. గో. జిల్లా), 358. తెట్టిపల్లి సోమశంకర్ (విజయవాడ), 359. ఎమ్. ఎల్. స్వరూపరాణి (పాన్నూరు, గుంటూరు జిల్లా), 360. తాతా రాజ్యలక్ష్మి (మచిలీ పట్నం). 361. సుశృంగలలితాకుమారి (గుంటూరు), 362. రామచంద్రుని రుక్మిణిదేవి (టంగుటూరు, గుంటూరు జిల్లా), 363. ప్రతిపాటి వెంకటనాంబశివరావు (విజయవాడ), 364. అనూం ఉమామహేశ్వరరావు (ఏలూరు), 365. ఆకొండ మధునాదన్ (పితాపురం, తూ.గో. జిల్లా), 366. కొంగటి జగన్నాథన్ రావు (వామనగుంటపాలెం, గుంటూరు జిల్లా), 367. మాటూరు లక్ష్మీ నరసింహారావు (వలభాపురం, గుంటూరు జిల్లా), 368. కొత్తపల్లి విజయశ్రీ (నెల్లూరు, గుంటూరు జిల్లా), 369. చింతగింజల ఆదిలక్ష్మమ్మ (అల్లూరు, నెల్లూరు జిల్లా), 370. ఆళ్ళ నాంబిరెడ్డి (గుడిపూడి, గుంటూరు జిల్లా), 371. షేక్ అబ్దుల్ హక్ (పరివెల, తూ.గో. జిల్లా), 372. నిల్లూరై వక్రపావరం (భీమవరం, ప. గో. జిల్లా) 373. హేతుకూచి రాజేశ్వరి (నెల్లూరు) 374. హేతుకూచి శ్రీలక్ష్మి బసవపూర్ణమ్మ (రేపల్లె, గుంటూరు జిల్లా) 375. పి. జి. కృష్ణ (బెంగళూరు, గుంటూరు జిల్లా)

★ న్యూ డిల్లీ లే ఖ ★

[6-వ పేజీ తరువాయి]

కర్నూల ఆర్.డి. అయ్యర్, కర్నూల్ ఎమ్.ఎస్. రావు (అర్మీ డాక్టర్లు) ధర్మమా అని సఫ్తదర్ జంగ్ ఆస్పత్రి బాగు పడుతోంది. 'హెచ్' బాగు వెనక భాగమూ, 120 మంచాలన్న ఎక్స్కర్, కడియూ చికిత్సావిభాగమూ పూర్తి కావస్తున్నాయి. 200 మంచాలన్న శిశువిభాగముకూడా అయిపోవతోంది. 120 మంచాలతో ప్రమాతివిభాగమూ, 80 మంచాలతో వంశానుగత వ్యాధుల విభాగమూ, 50 మంచాలతో పుట్టశురుపు విభాగమూ, సెంట్రల్ సప్లయ్స్ విభాగమూ నిర్మించటానికి ఈ ఏడాది ధనం మంజూరయింది.

భారతీయ రైల్వేలకు పరిశీలించటానికి అంతర్జాతీయ బ్యాంకింగ్ ఫునర్మిర్యాద, అభివృద్ధికానుకు సంబంధించిన ఇద్దరు నిపుణులు ఈ మధ్య ఇక్కడికివచ్చారు. వీరిలో ఒకరు ఎ.ఎఫ్. జయలలిత్ ఇంజనీరు ఆర్. ఎ.డి. లోచన్.

భారత రైల్వేలు ఎలా పనిచేస్తున్నాయో వీరు స్వయంగా పరిశీలిస్తారు. రెండో ప్రజాతిక ప్రకారం రైల్వేలకు ఎంతవరకూ అభివృద్ధిచేశారో చూస్తారు. గిండువాదాలపాటు దేశంలోని ముఖ్యమైన రైల్వేకేంద్రాలలో కర్నూల్ ఒకటి.

దాదాపు 4,500 మైళ్ళు ప్రయాణం చేస్తారు.

వీరిరాకతో రైల్వేల ప్రచారంపూడా తమాషాగా మారిపోయింది.

"ఇప్పుడిప్పుడు దేశం ఆర్థిక పరిస్థితి బాగు పడుతోంది. ఆహారోత్పత్తి పెరుగుతోంది. ఉక్కు కర్మాగారాలు, ఇతర ప్రాజెక్టులు నిర్మాణంలో ఉన్నాయి. రెండో ప్రజాతికలో ఇక మిగిలిన రెండు సంవత్సరాల కాలాదు రైల్వే రవాణాపరిస్థితి కూడా బాగుగా ఉండే సూచనలున్నాయి. ప్రజాతికలో రైల్వే రవాణా 16 కోట్ల 20 లక్షల టన్నుల బరువులపాటి నిర్దేశించినా, ప్రజాతిక అంతమయ్యేవాటికి ఇది 16 కోట్ల 80 లక్షల టన్నులవాకా పెరుగుతుందని ఆశించవచ్చును.

రెండవ ప్రజాతికలోని చాలా ప్రాజెక్టులకు ధనం ఇప్పటికే మంజూరైపోయి ఉంది. ఇప్పటివెళ్ళిబట్టి చూస్తే రైల్వేలు ప్రజాతికలో కేటాయించిన రూ. 1125 కోట్లధనం అంతా ఉపయోగించుకోగలగటమే కాక ప్లానింగ్ సంఘం నిర్దేశించిన లక్ష్యాలన్నిటినీ సాధించగలవని కూడా ఆశించటానికి వీలున్నది."

బావుండి అంటే రైల్వేరవాణాకి కోడు రవాణాకి ఇకమీద కీత్రుత్వం ఏమీ ఉండేదన్నమాట.

మే 24-వ రేదిన, తమ 71-వ ఎటల కాళి ధర్మంశెందిన అమెరికా మాజీ విదేశాంగ మంత్రి, రాజకీయ ధురంధరుడు శ్రీ దశరథ్.

ఆ ముసలావిడ రామస్వామిని ఉద్దేశించి "ఆనంబంధం విషయం" అని ఏదో చెప్పుకు పోతోంది.

ఆమె మాటలు అతనికి వినిపిస్తే గదా! వచ్చిన వసేమో అయి పోయింది...

★ కంచి మర్యాద ★

(45-వ పేజీ తరువాయి)

ఆ ముసలావిడకు అంతం లేని నంతోవం కలిగింది. రామస్వామి మాటలు వింటున్నంతసేపు మనమే రాలిపెల్లి మహానైభవంగా జరుగుతున్నట్లే అనుకుంది.

ఆమె గొంతు నవరించుకుంది.

"రామూ — పాపం ఎండనుపడి వచ్చావు. ఎప్పుడు భోజనం చేశావో ఏమిటో — లే — భోజనానికి "అన్నది తెచ్చుకున్న ప్రేమతో.

రామస్వామి బెట్టు చేస్తూ "ఇప్పుడే భోజనం చేసి వచ్చాను" అన్నాడు.

"అలా కాదు. నువ్వు మాయింట్లో భోజనం చేస్తేనే యీ ముసలి ఘటానికి నంతోవం కలుగుతుంది," అన్నది ఆప్యాయంగా.

రామస్వామి ఈ సారి మరింత బెట్టు చేశాడు. ఆ ముసలావిడ అంతకు రెట్టింపుగా రామస్వామి భోజనానికి తెచ్చుని ఆయన్ని బలవంతం పెట్టింది.

చివరికి కడుపు నిండుగా రామస్వామి భోజనం చేశాడు. ఆమెవద్ద సెలవు తీసుకొని 'వెల్లివస్తాను' అంటూ వచ్చినదాని వట్టాడు. రామస్వామి.

మంచి పుస్తకం! కొంచెం కల! నేడే ఒక పుస్తకం కొనండి. మన కళా ప్రగతికి ముప్పుతునకలు.

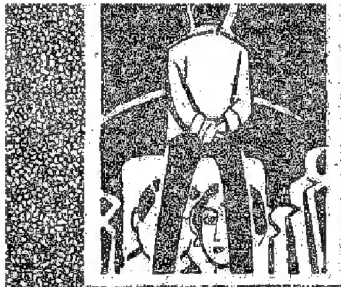

రాజమన్యూక్, దార్జ, గుడిపాటి, ముద్దుకృష్ణ, కంటి, శ్రీమా శ్రీమాలు, కమ్యు కవనాలు, రూ. 1-50

దక్షిణ భాషా పుస్తక సంస్థనహాకారంతో

ప్రకటితం. మీ మామూలు బుక్ షాపులో కొనండి. లేదా మాకు గ్రాండ్ లండ్రప్రడేక్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాష్ట్రపతితోడి, సికింద్రాబాద్.

నినిదా

వార్తావర్ణం

కాబోతున్నారు కథ నిర్ణయమైనదని ఆగ నులో నిర్మాణం ఆరంభించాలని సంకల్ప మున ఆయన చెప్పారు.

* * *

కంభు ఫిలింస్ వారి 'నమ్మివంటి' పూరి కోసపోంది. కొత్తరవాళి కథో, నాగేశ్వర రావు పావ్లి రంగారావు, రేలంగి ప్రభృతి అగ్ర నటులతో యార్గిగడ్డ వెంకన్న చౌదరి గారు తీస్తున్న ఈ చిత్రానికి ఆదుర్తి (మాంగళ్యబలం) సుబ్బారావు దర్శకుడు. ఘంటసాల సంగీత దర్శకుడు.

* * *

పద్మశ్రీ ఫిలింస్ వారి "జగన్నాటకం" 11 తీపు పూరి అయింది కృష్ణమూరి, అనుక్ నాథ్, ఆర్. నాగేశ్వరరావు పాల్గొంటు న్నారు. దర్శకుడు కోభనరావు రచయిత శ్రీ రామచంద్.

* * *

అనుష్టు ఫిలింస్ అధిపతి ఫిల్మ్, ఆతా ఒకంటి కోడలే" చిత్రాన్ని తమిళంలో పునర్నిర్మిస్తున్నారు ముఖ్యవంటుడు ఎస్. ఎస్. రాజేంద్రన్.

* * *

పద్మశ్రీ పిక్చర్స్ వారి 'శ్రీ వెంకటేశ్వర మాహాత్మ్యం' చిత్రానికి కొన్ని దృశ్యాలు తీయవలెవల్సి తీశారు ఎక్కువమంది నటు లతో పనివున్న మరికొన్ని సన్నివేశాల చిత్రీకరణ గతవారం వాహినీ స్టూడియోలో భారీఎత్తున వెంకటేశ్వరుడి ఆలయం సెట్ వేశారు 50 వేల యాపాయల ఖర్చుతో నిర్మించిన ఈ సెట్ ను చూడడానికి చలన చిత్రకారులు పలువురు తీర్దప్రజగా విచ్చి వచ్చారు రామారావు, పావ్లి నటిస్తున్న ఈ చిత్రానికి, పూర్వం "బాలాజీ" చిత్రం తీసిన పి. పుల్లయ్యగారి దర్శకులు.

* * *

శ్రీనిధి దర్శక నిర్మాత భాస్కర్ (బతుకుతెరువు, కేపునీడ) (పాడ: స్వ అధిపతి అయిన శ్రీ కోవలమూడి భాస్కర్ రావుగారు తమ రెండవ కుమార్తె చి. పా. సలితాదేవి, చి. విప్లవరసరావు ఎం. కాం (శ్రీ పాటిపండ్ల మల్లామల్లి కాన్వల శ్రీరాజు

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాజధాని నగరంలో తయారైన తొలి చిత్రం నవశక్తివారి 'మా యింటి మహాలక్ష్మి' ఈ సెల 29 న విడుదల అవుతోంది పంపురు కొత్త నటు లను కొత్త పేర్లపై పయనలను ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కులకు పరిచయంచేస్తూ ఈ చిత్రం తీసిన యాత నిర్మాత జి. గంగాధరరావు.

గుమ్మడి, జమన, క. హరనాథ్, జి. రామకృష్ణ, జగ్గయ్య పోదరుడు కృష్ణ, గిరిజ, రమణారెడ్డి మొదలగువారు ఇందులో పాల్గొన్నారు దర్శకుడు జి. రామినీడు ఈ త్తర బాగనంలో అపూర్వ మనత్వ విజ

యాన్ని సాధించిన చిత్రం ఎ. వి. ఎం. వారి 'భాభి'ని సారథివారు తెలుగులో నిర్మిస్తు న్నారు ముఖ్య పాత్రను అంజలిజేవి నిర్వహిస్తోంది.

విశ్వరూపావారి తొలి చిత్రం 'మామరు కాపురిం' ఈ సెల 28 న విడుదల అయింది. జగ్గయ్య, జమన, రాజసులోచన, హేమ లత, పేదమామ్మ మొదలగువారు ఇందులో నటించారు దర్శకుడు కోభనరావు సంగీతం రమేష్ నాయుడు.

* * *

రచయిత ఆశ్రయ దర్శకనిర్మాత

విశ్వరూపావారి 'మామరుకాపురిం'లో రాజసులోచన, జగ్గయ్య

రావుగారి పేరేగారు) వు ఇచ్చి గుదాను అభిరామపురంలా మే 28 ఉదయం 1-19 నిమిషాలకు వెళ్ళవగా వివాహం జరిపించాడు మహారానికి, రాత్రి విందుకు పలువురు చలనచిత్ర కళాకారులను వహువరులను ఆహ్వానించాడు.

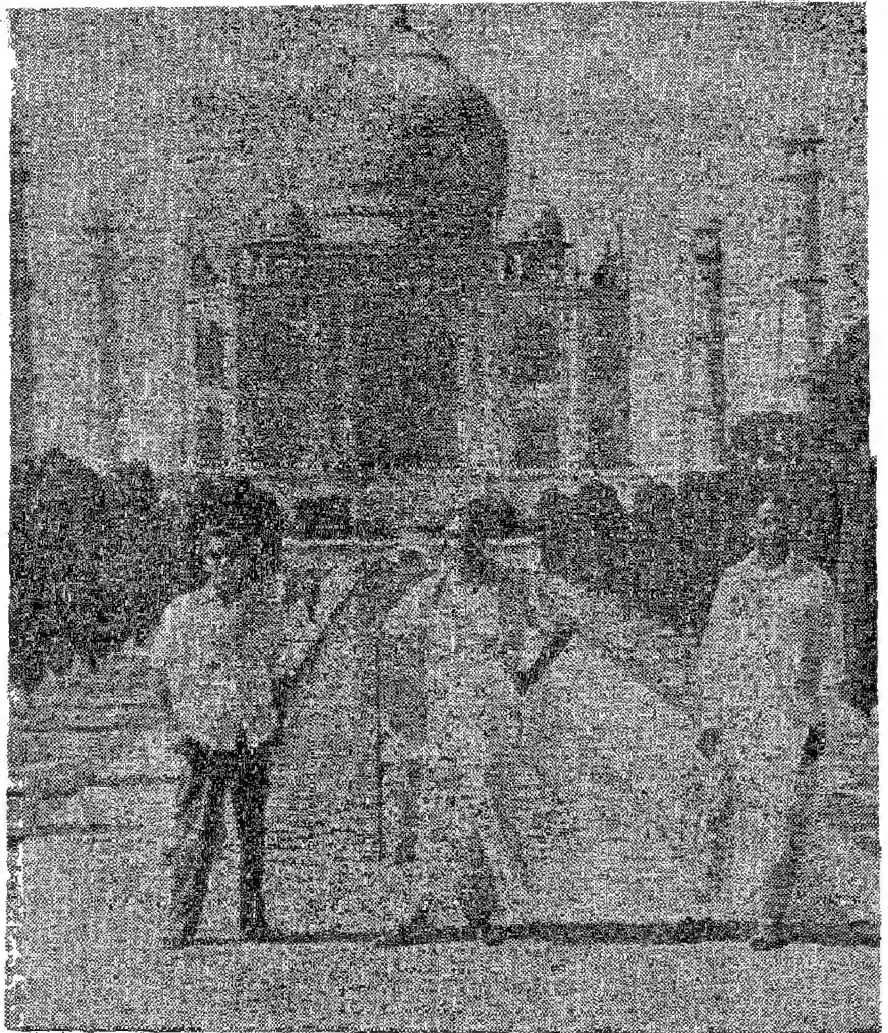
* * *
 తొలిసారి ప్రకాశరావుగారి దర్శకత్వం ప్రసాద్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ వారు తీసిన సాంఘిక చిత్రం 'వెల్ రికింగ్' కథను, నిర్మాత అనుమోలు సుబ్బారావుగారు జెండికేరి నవగా ప్రచురించారు చిత్రంలో సంభాషణలు, పాటలను తయారీతన పొందుపరుస్తూ, ఎ. పిచ్చేశ్వరరావుగారు ఈ చిత్రంతో కథను పునీయమైన సవలగా రూపొందించారు క్రాస్ జెజాన 180 ఫుటుంగల ఈ పుస్తకంతో చలనచిత్రంలోని ఛాయాచిత్రాలను సందర్భోక్తంగా ఆమర్చారు వెల 80 నయా జెనలు దొరికేటటు వికలాంగధ ప్రచురణాలయం, విజయవాడ-2

వైజయంతిమాల విదేశీయాత్ర

ప్రసిద్ధ నర్తకి, నటి వైజయంతిమాల గత వారం యూరప్ దర్శనము చేసి బయలుదేరి వెళ్ళింది పారిస్, మాడ్రిడ్, లండన్ నగరాలలో నృత్య ప్రదర్శనలు ముఖ్య కేంద్ర క్రమం. గతవారం మద్రాసులో తమిళంలో జరిపిన విలేఖరుల గోష్టిలో మాట్లాడుతూ పర్యటన ఆరువారాలు జరుగుతుందనీ, మరి కొన్ని నగరాలలో కూడా ప్రదర్శనలు ఇవ్వడం జరిగితే జరుగవచ్చుననీ ఆమె చెప్పింది వైజయంతిమాల వెంట నర్తకులు, తదితరులు 18 వేలమైళ్ళు దర్శక నిర్మాత కు సుబ్రహ్మణ్యం ముఖ్య నిర్వాహకుడుగా వెళ్ళుతున్నారు. వైజయంతిమాల తండ్రి ఎం. జీ. రామన్, అమ్మమ్మ యదుగిరిఅమ్మ కూడా ఈ బృందంలో వెళ్ళుతున్నారు (దిగువ పేజీలో పీరివి చూడవచ్చును)

కృత్రిక ఆర్ట్ ప్రాజెక్ట్ స్టూడియో 'ఆస్ట్రా' లో మహా సమాధి, కిష్టకుమార్ ఆనే శాస్త్ర నటుడికి నాయకగా నటిస్తూంది దర్శక నిర్మాత కృత్రిక ఇంటివరకు (9 లోకాలు) తీసిన భాగాలలో కొత్త పీరియట్లను మాస్ట్రో ఆటెనికే నుంచి భవిష్యత్తు ఉన్నట్లు సమృద్ధి కలుగుతుందని అన్నారు. ఈ చిత్రానికి ముఖ్య రంగీకర్త కళావారు సంగీత దర్శకుడు సీత చౌదరి

కృత్రిక ఆహమ్మద్ అబ్బాస్ కొత్త చిత్రం 'చార్ డిత్ చార్ రసే' నిర్మాత బృందంవారు మొన్న పూనా దగ్గరగా ఉన్న ఆప్టగాండ్ వద్ద కొన్ని షేట్ షోర్ దృశ్యాలను షూట్ చేశారు రాజ్ కపూర్, షమ్మికపూర్, అజిత్, జైరాజ్, అస్వర్, జేవిడి, మీనాకుమారి, నిమ్మి, కుంకుం మొదలగు అగ్రశ్రేణి నటులంతా ఇందులో పాల్గొంటున్నారు. సంగీత రచయిత అనిల్ బిశ్వాస్.

ఉత్తమచిత్రాలకు రాష్ట్రవరి బహుమతులు ఇచ్చి శత్రురించిన సందర్భంగా ఫిలి వెల్లి వపును వటుడు నాగేశ్వరరావు దర్శకుడు క వి రెడ్డి, తాన, ఫకీర్ మోశారు

విదేశ వార్తలు

శ్వేతాపావారి 'కూతురుకాపురం'లో జమున, జగ్గయ్య

కొన్న అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవంలో ఈ ఏడాది ప్రథమ బహుమతి "అర్ ఫ్యూ నీగో" అనే ఫ్రెంచి చిత్రానికి లభించింది ఈ బహుమతి వసుంధని అందరూ అనుకున్న ఇంకో మంచి చిత్రం "హుస్ ఎట్ ఇ టూత్" (బిటన్) ఇంగ్లీషులో నటించిన ఫ్రెంచి తార పియోన్ సినారేకు మంచి తార బహుమతి లభించి చారు చాలా కాలానికి తొలిసారిగా ఉత్తమ నటుడి గౌరవాన్ని చుక్కలు పంచుకున్నారు ఆ బహుమతిని టెన్వెంటియత్ సెంచరీ ఫ్యాన్సీవారి 'కంపలస్' చిత్రంలో నటించిన ఆర్నెస్ వెర్న, డీన్ స్టాక్ వెర్, బ్రౌడ్ ఫర్డ్ డిల్టన్ లకు ఇచ్చారు

ఓ ఘోర ఘటనలు

ఇటీవలగా యూరప్ దేశాలలో జరిగే చలన చిత్రోత్సవాలలో 'సెక్స్ మెంట్' అనేది ఫాషన్ అయిపోయింది నలుగురూ కలిసి నాలుగుదేశాల చిత్రాలూ చూడడం, కళగరించి దర్శించడం చాలా దిలకైనది అనే భావం సామూల్యమైంది అందువల్ల ఉత్సవానికి హామీలు చెప్పడానికి ఫ్రెంచి, ఇటాలియన్, అమెరికన్ తారలు నటుల బిగించారు లేదా నటుల చుట్టూ బిగింపులు పడించారు కొన్ని ఉత్సవంలో మూడేళ్లుగా ఇది మరి ఎక్కువ అయిపోయింది ఉత్సవానికి వచ్చే తారలు స్వాగతం సత్కారంగా పరీక్షన ఏ బీచిలోనో కూర్చుని, పడుకుని ఉండడం ఓ ఫోటో గ్రాఫరుడని వాళ్ళని చుట్టుముట్టి ఫోటోలు తీయడం ముఖ్య కార్యక్రమం చాలామంది సినిమాలు మినేషన్ ఇవే చూడడానికి పోతున్నట్లు విచిత్ర ప్రతికూల లోగడ వెల్లడించాయి

కొన్న లో

మొన్న కొన్ని ఉత్సవంలో ఉత్సాహంగా నగ్న సత్యలు ప్రకటించిన తారలు అలా ఉండగా, కొందరు ఇష్టం లేకపోయినా అందుకు వడిగట్టవలసి వచ్చిందట ఒక ఫ్రెంచి తార బీచిదగ్గర గాలి పీలుపోందట అక్కడికి కొందరు ఫోటో గ్రాఫరులు వెళ్ళారు. యూర పియన్ గ్రామరు తారలు ధరించే దుస్తులకు ఒక కనీస పరిమితి వుండి ఈ కనీస పరిమితి ఇంతకు దాటరాదని ఒక గరిష్ట ప్రమాణం కూడా ఉంది ఈ కనీస గరిష్ట ప్రమాణాల సరిహద్దుమీద ఆమె ధరించిన దుస్తులు ఉన్నాయట అయినా, భావప్రకటనలాగే ఏ ప్రకటనకూ పరిమితి ఉండకగదని ఫోటో గ్రాఫరు ఆమెను చుట్టుముట్టి ఉన్న కొన్ని దుస్తులకూడా లాగిపారేసి ఫోటోలు తీకారట (సానికు డెవికో ఉత్సాహానికి యంకొద్దీ ఈ సని చేశాడని మరొక పార్ట్) తరవాతి నిర్వహకులు ఇందుకు సంతాపం ప్రకటించారు

మొత్తాని కిది ప్రభుత్వస్థాయిలో పాలక ప్రతిపక్షాల మధ్య తర్జుమా అవడండాకా వెళ్ళింది

విచారించవలసిన విషయం తగ్గాయిదాలో కాసు, తార ఖోరణి

బెర్లిన్ ఉత్సవం

1968 సంవత్సరంలో రాష్ట్రపతి సువర్ణపతకాన్ని పొందిన రెంగాలి కథాచిత్రం "సాగర్ సంగమే" ని "రాధాకృష్ణ దామ్య మెంటరీ చిత్రాన్ని భారత ప్రభుత్వం జెర్మన్ అంతర్జాతీయ సలహా చిత్రోత్సవానికి పంపింది ఏలా జరిగే యా వుత్సవం యా సంవత్సరం 1968 డిసెంబర్ 7 వరకు జరుగుతుంది

ఈ రెండు చిత్రాలతోపాటు ఇంకో భారతీయ డాక్యుమెంట్ టరీ చిత్రాన్ని కూడా యా వుత్సవానికి పంపుతారు నిరూపించి నట్లే యా సంవత్సరంకూడా భారత ప్రభుత్వం యా వుత్సవానికి ఒక ప్రతినీతర్గాన్ని పంపవచ్చు

భారతీయ 'బుద్ధవాహన' చిత్రంలో రాజసులోచన

రేచుక్క - పగటిచుక్క

సగం స్వర్ణం సగం సత్యం అయిన జానపద కథాపతంజలో, తండ్రి కొడుకు లిద్దరు యుద్ధానికి సిద్ధపడే అసాధారణ సన్నివేశాన్ని నిర్మించి చూపే వృత్తాంతం 'రేచుక్క - పగటిచుక్క' (స్వస్తిత్రీ ప్రాడక్స్ స్ప్రెస్) చిత్రం సగం కదనం సగం కథనంగా, అద్భుతం బ్రహ్మాండమైన సెట్ లమీద డాన్సు చేస్తూ పాగిటా టుంది

పగటిచుక్క విజయరాయలు, 'దొంగ' వేషం వేసుకొనిపోతూ ముందు దొంగ పిల్ల ఆర్ బిక్కడే ఒప్పించి నప్పించగలతరహా వైరివాగుల చక్రవర్తి వీరరాఘవులు దగ్గర సామంతుడు చక్రవర్తి పోదరుడు విక్రముడు (సిరీవిలస్ ఆర్ నాగేశ్వరరావు) భిలగా దొంగల కన్నేపిల్ల (ఎస్ వరలక్ష్మి)లను చెరచి దొంగబాటుగా తప్పించుకు పోవడం తన కొడుకు ముగ్గురు బిడ్డల తండ్రి వెజాకి పెరిగినాతిను విక్రమే సినిమాసాలతీ రంగేసు కోవడంవంటి తుర్రుకొడు చేదుల దగ్గర నుంచి, రాజ్యాధిపత్యం కోసం వేసిన తన ఇరవై రీశ్య ప్రజాధికారుల ఒకటోరిలు నించి అడుగుతున్న విజయరాయలును అక్రమంగా బంధించి అతని చేపని, కులదీపకుడిని దెబ్బిలో ఉండగా తగల పెట్టించ బోవడంవంటి పెద్ద పెద్ద ఓఘాయిత్యాలనాకా చేస్తాడు విజయరాయలు చెరుసుండి తప్పించుకుపోయి భిల్లలలో కలిసి అడవిలో పెద్ద సైన్యం కట్టుకుని అక్రమడి విక్రమానికి సవాలుగా రేచుక్క చేరిట నిలుస్తాడు విక్రముడు, యువరాజుని ఖర్చు రాయించబోయే కుంభ రేచుక్క ఆ పిల్లని ఎత్తుకపోయి తన దగ్గర పెంచుకొని ఉంటాడు విక్రముడు తన కొన్నేళ్ళ పట్టాభిషేకం చేయించబోయే సరికి అతన్ని ఎత్తుకపోయి భైరులో కాపాడుకొని ఉంటాడు జానికిపోడు విజయరాయలు కొడుకు, చిన్ననాటి ప్రమాదంవల అవుల పడి తిరిగి, ఈ రాజ్యపు సేనానికే దొడ్డి అతని కొడుకుగా పెరుగుతూ ఉంటాడు, యువరాజుమాత 'కన్నాంబ', దాది వేషంలో అతన్ని పాకుతూ ఉంటుంది, సీసీధర్మము కడపట జయించునన్న నమ్మకంతో తన ప్రయత్నాలన్నీ టీకీ (రే) చుక్కెదురు కావడంతో విక్రముడు సేనానిని వెదిరించి, రేచుక్కని పట్టికెమ్మంటాడు సేనాని కుమారుడు విజయకుమార్, రెలంగి వెంట రాగా సతాగా లాడుతూ పాడుతూ ఫాటో డెలిక్ అవులలో కొంత దూరంపోయి ఒక చిన్నవాన్ని (స్వయానా రాజాకారే కన్నవాన్ని) చూసి ప్రేమకథలో జారిపడతాడు కాగలకార్యం కథకులే తీరుసారన్న ధీమాతో క్రుతిమధురమైన యువగీతాలకుడా పాడుతాడు ఆ పిల్లే నడకపోయిన తీగ కొబ్బటి అతనిచుట్టూ అటుకుంటుంది ఆమె ద్వారా విజయకుమార్ అడ్డుతీసిన రేచుక్కకిరెం సెట్ లమీదకు వెళ్తాడు తరవాత మెలిగా తనకి కావలసిన బందీ విక్రముడి కొడుకుని విడిపిస్తాడు రాక్షసురీని అతన్ని రాజ్యానికి పంపివేస్తాడు ఇలా రేచుక్క కేకాడా చుక్కెదురుచేసిన తాను పగటిచుక్కనని ఫలానావోట కేటి దొంగకుతుందని కబురు పెడతాడు చుక్క లిద్దరికీ, చివరికి యుద్ధం జరుగుతుంది పగటిచుక్క తన కన్న కుమారుడే అని రేచుక్క నుంచి కొడుక్కి చేజిక్కిపోతాడు ఆపై పగటిచుక్క విజయకుమార్ అసహాయపూరుడై అగర్వాన్ని జయించడం దర్శకుడు కె కామేశ్వరరావు యా చిత్రంపతాక సన్నివేశాలలో చిత్రించారు

చిక్కటి కథ అయినా రేచుక్కల వృత్తాంతాలను సమన్వయించడం, సముదాయ జాగ్రత్త వ్రాసిన జాను, బూరాను తెలుగులలాగే జరగతగినంత ట్టుక్కిట్టుగా జరిగినట్లుకనిపించగల అనేక సన్నివేశాలు విడిగా చాలా బాగున్నాయి వాటిలో సంభాషణలూ కథోచితమైనరీతన చక్కగా నడిచాయి, పుష్కలంగా కె తియూదాల్లు, తెలుగునాటి మలయముద్ద పటాలు వివాదపడ

'రేచుక్క - పగటిచుక్క'లో గిరిజ

రవ్వలూ, టియూదాల్లు నృత్యాలూ, పాటలూ మొదలయితే వాటికూ చిత్రం విసుగ్గ తగుండా కాలక్షేపంగా ఉంది తిరిగి సే బంధించి కెరలో వేసిన పుత్రుడుగా రామారావు, దొంగగానూ దొంగ గానూనూ దానిండ్ల దొంగతనాన్ని చూసిన పగటిచుక్కగా రంగారావు, కన్నాంబ, తాక సన్నివేశాలలో మంచినటన ప్రదర్శించాడు యుద్ధాలు అన్నీ ఉత్సాహభరితంగా ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా రామారావు, ఆర్ నాగేశ్వరరావుల ద్వంద్వయుద్ధం చాలా బాగుంది భిల్లలదొంగగా మహం కాళి వెంకయ్య, విక్రముడుగా ఆర్ నాగేశ్వరరావు, అతని కుమారుడుగా రాజనాల యువరాజుగా జానకి యథోచితంగా నటించారు హాస్యనటులు నలుగురూ ఇందులో సమృద్ధిగా వినోదం సమకూర్చారు సెట్టి గుమ్మడి పాత్ర ధరించినా దాని ఆహార కరంగా గరిండాడు బాలకృష్ణ పద్మనాభం చిత్రం ఆరంభంలో చేసిన కాపెస్టిక్ మనోహరంగా ఉంది ఈ చిత్రం మొత్తంమీద కొట్టొచ్చిట్టు కనిపించేవి వోట నెంకలేశ్వరరావు వేసిన సెట్ లు వాటిని శ్రేష్ఠపర్యంగా చూసినది రెహమాన్ వాయా గ్రహం పాటలకు రూపకలనకూడా కొత్తదనంతో ఒప్పించి, 'కాదా దొనా అనే యుగళితం, 'మనవి సేయవే' అనే పాట చాలా బాగున్నాయి వాటికి మరి రెండు పాటలకూ టి. వి రాజా కూర్చిన వరసలకూడా హాయిగా ఉన్నాయి ఒకటిరెండు పాటలు నుటుకు పాత్ర బాలోలను జ్ఞాపకం చేశాయి నేపథ్య సంగీతం సెట్ లాగే బాకీ 'ఎత్తు'న ఉంది

‘రేచుక్క పగటిచుక్క’ చిత్రంలో బానకి

చిత్ర సమీక్ష

‘లవ్ మారేజ్’

విడచిమిడివేల అగుసులు పొధుసపాటు తప్పటడుగులు వేస్తూనూ చిరాకేనేలంత బద్ధకంగా చలికలబడి ఆవులిస్తూనూ అక్కడ అక్కడ తారటాడుతూనూ కాలం గడిసి, ఆ తరవాతి ఆరువేల అడుగులూ ఒక్కపెట్టున, ధాటిగా అంగలు వేసుకుంటూ గమ్యస్థానానికి చేరుకుని చెప్ప ‘చలచుక్క’ను సంగతి గట్టిగా చెప్పగలగడం

చలనచిత్రాలలో సాధ్యమైన అన్నప్రశ్న వేసుకుంటే ఔసరి జవాబిస్తుంది. సుబోధ్ ముల్లర్ చిత్రం ‘లవ్ మారేజ్’ (అలాటి ప్రశ్న ఎందుకు వేసుకోవాలి అన్నది వేరే ప్రశ్న). మనం అవునన్నా కొదవ్నూ, నూలంగా నేటి చలనచిత్రాలలో కథన శిల్పం ఆ తరహాలోనే ఉంది.

ప్రేక్షకులకు తుక్కలంగా వివరం

ఇద్దరూ చయవం ముఖ్యం అని నమ్మి ఆ చేసి చేసేవారిలో ‘దర్శకనిర్మాత’ సుబోధ్ ముల్లర్ ముఖ్యుడు. మునీంజీలో అత సంతకపేజీ వేసి మాపించాడు. పేయింగ్ స్టలోనూడా అదేపద్ధతి అనుసరించాడు. మల్టీ ఇష్టం ‘లవ్ మారేజ్’లో ఈ శిల్పాన్ని ప్రశంస నీయంగా అవలంబించి మంచిఫలితాలు సాధించాడు.

మొదటి ఎనిమిది రేళ్లలోనూ చిత్రం కేవలం పేటెంటు అయిన ప్రేమాదానంగా ద్యాయెట్ లూ వగైరాలూ సహాకని పినుంది కథ అడుతూ పాడుతూ ఒకవోలే తారటాడుతుంది. తరవాత చాలా తుగా లేచి, జరిగిన కథలో సంఘటనలన్నిటినినూడ దీసుకుని ధాటిగా నడిచిపోతుంది కలిసి కలియపట్టున్న సన్నివేశాలన్నీ చివర అందంగా కలసి కథాంతాన్ని మూచిస్తాయి.

ఈ పద్ధతి మంచిది కాదనటంలేదు. సరదాగా కట్టిదు చెబుతూ, పాటలు పాడుతూ ఉంటే చూసి ఆనందించవచ్చును. కానీ, అప్రమానం ఇదేపనిగా సాగిస్తూ ఉండడం వల్ల చెప్పకోలేక ప్రయోజనం ఏమీ కనబడదు. తీవ్రతలో ఆలోచించడం, విషయాలు మీద చర్చించడం అసలు చాటికేసి చూడడం కూడా జరగటంలేదు. ఈ చిత్రంలో క్రికెట్ కూడా ఉంది. దేవానంద్ క్రికెట్ పీఠా చూటానికికూడా అలాగే ఉంటాడు. పోతే దీనివిబట్టి ‘ఎల్ బి డబ్ల్యు’ అనే మాట మకుటంగా తిలా వోకోలేని పాట ఒకటిఉంది. మిగతావి కూడా ఈ ధోరణిలోనే ఉన్నాయి. లోపాలు కూడా చాలా ఉన్నాయి. అయినా లవ్ మారేజ్ ‘బాక్స్ ఫీసు చిత్రం’ ప్రేమఘట్టాలూ, వాటిలో దేవానంద్, మాలా సిన్హా ల మాటలూ, పాటలూ, ఉత్సాహ కరమైన చిత్రం. ఈ చిత్రాన్ని జనరంజకంగా రూపొందించాయి నాయికానాయికులిద్దరూ అద్భుతంగా వున్నారు. మిగతావారిలో అభి ధట్టాచార్య, ప్రాణ్ శీతి చేసిన అభినయం, దీనికి తగినాయిలో లేదు. సరికదా అవ స్రుతిగా కూడా ఉంది.

క్రుతిమధురంగాఉన్నది శంకర్ తెలివైనల సంగీతం. వాళ్ళ సంగీతంలో ఇది ఉత్తమాతమం. కాకపోయినా పాటలన్నీ వేటికవి వినడానికి హాయిగా ఉన్నాయి.

నయా సన్సార్

శ్రీ కృష్ణ ఫిలింస్ వారి ‘నయా సన్సార్’ చాలా మంచిచిత్రం. ఇది రాణించడానికి ముఖ్యకారణం పండిట్ ముఖ్ రాంశర్మకథ ముఖ్ రాంశర్మ, సినిమాకు ప్రయోజనాత్మకమైన కథలురాయడంలో సమర్థుడని ఋజువు చేసుకున్నాడు. మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో పాత్రలను, మనకి రోజూకనబడే మనుష్యులను ఆయన తనకథలో తెచ్చి నిలబెడతాడు. అందుకే అవి మనకి అభిమాన పాత్రాలు అవుతాయి. నయా సన్సార్

రేలంగి

వెంకటరామయ్య

(గత వారం తరవాతి)

ఉన్నంతలో నీ ఉపకారం చేయడం చాలా మామూలు విషయం అనుకుంటూ యథాశక్తిగా ఆపేరకు రోచింది చేనూ ఉండే రేలంగికి, తను ఇలాటి ఇబ్బందిలో ఉన్నప్పుడు ఎవరూ ఎందుకు ఉపకారం చేయడంలేదో మొదట జోధపడింది కాదు.

“తరువాత పడిందనుకొంటే ఆ ట్రిక్కుంత ఉపకారికి నుపకారము పద్ధతిలో ఉండనుకుంటా” అన్నాడు రేలంగి నిత్యురూ.

“ఉపకారం” పద్యకారుడు ఏమన్నాడుంటే ఉపకారికి నుపకారము చెయ్యడం ఏమంత ఘోషమైన పనికాదుంటే చేసే దీనే అపకారికే చెయ్యమన్నాడు ఉపకారం రేలంగికి ఎవరూ అప్పించి ఉపకారం చెయ్యలేదు కాబట్టి బహుశా అతను ఎవరికీ అపకారం చేసిఉండడు.

* * *

“నిజమేమిటో!” అన్నాడు అతని సఖా వరుడు బి. ఎ. ముప్పారావు.

మనం కష్టంలో ఉన్నప్పుడు, మనం ఒక పుడు పాయంచేసిన వాళ్ళి దగ్గరికి వెళ్ళకూడదు కాబోలు అన్నాడు.

కథలో భార్య, భర్త, మరదలు, ఒకపాప-భూసాలాగే పోత్రలు. నలుగురు ప్రదీప్ కుమార్, జయశ్రీ, నంబూ ప్రసిద్ధ దర్శకుడు నానాభాయ్ థాకూర్ ఈ కథను తెరకెక్కినాడు. మనం ఈ కథను ఆవిష్కరించాము. పోత్రలు నేలొంద నిలబడి మాట్లాడే తరహాని కాస్తమైనవి అయినందువల్ల చిత్రరంగంలో నవాబుమే ఒప్పింది. కథ ప్రేక్షకుడి మనసుకు దగ్గరగావెళ్ళి నవ్వించింది. కంట తడి పెట్టించింది. మరదలుగానందా, ఈ చిత్రంలో అందరికన్న మిన్నగా నటించింది. ఏకాక గంభీరమో ప్రదీప్ కుమార్ మాడా కథకు తగ్గి ప్రియమి అందుకు నటించగలిగాడు. జయశ్రీ నటనమంటే ఆమె పోత్రలాగే దిగులు కలిగింది.

నయానార్ లో బాగున్న మాడు ముఖ్యాంశాలు చిత్రరంగం చేసిన పాటలు; సాయి శుభ్రులక్ష్మి చేసిన ఒక నాట్యం, తరువాత, మరొకటి చేతిలోపడితే నడిపొయే దనిపించే తరహాలో ఉన్న ఈ కథను ఇతరం చేడంలో దర్శకుడు నానాభాయ్ థాకూర్ ముసిన ప్రతిభ.

—టెన్ పాక్

మేరీ న కళాకారులు రేలంగిని నన్నానించారు, ఆయనకు వారంలెక్కున్న

తారలు

చివరికి రేలంగికి ఒక నటి సహాయపడింది. ఆమెకు రేలంగి ఉపకారాలు ఏమీ చెయ్యలేదు కానీ, తను కలకత్తాలో ఫీలింగ్స్ ని ప్రొడక్షన్ మానేజరుగా ఉండగా ఆమె అక్కడే కేసుంటేనే వెళ్ళినప్పుడు అదరించి మర్యాదచేసి, దీర రవికెల్లనడ పనులుకుంకం పెట్టి తోలుట్టువును పంపివట్టు. సాగ నంపాడు. ఆమె మరీడగికిమాడా చేశాడు. గాని కాస్తంత చరిత్రయం పురస్కరించు వని అడమారుకును వెళ్ళి అన్నీ అడగడం తగవా అని తలపటాయించాడు.

చివరకు తప్పనిసరి అని, పుచ్చక్క ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఆమె గుర్తించి, అదరించి మాట్లాడింది. “అమ్మా ఇదీ సంగతి” అన్నాడు రేలంగి.

ఆమె అతనికి కావలసిన డబ్బు ఇచ్చి వదిలింది.

15 రోజుల తరవాత అతను కొత్త ఫీలింగ్ లో యాక అయ్యాడు. డబ్బుకొంత చేతికింది, తక్షణం వెళ్ళి ఆమెకు డబ్బు, రెండుముట్టల పళ్ళూ అందిచేశాడు.

“అమ్మా డబ్బు చేసిన ఉపకారంలో డబ్బుని మాత్రం తిరిగి ఇవ్వగలగుతున్నాను. తప్ప బాకీ తీర్చానని అనుకోటం లేదు” అన్నాడు.

* * *

ఆనాడు రేలంగి, తను పొందిన ఉపకా

రాలు చాలావాటికి యిలాగే వెళ్ళాడు. డబ్బులాంటివి తిరిగి ఇచ్చించినా, ఆ నాడు వాళ్ళు చూడిన అవకాశానికి, అభిమానానికి నడిపా చక్రవర్తీలాకట్టి, వాళ్ళకి తన అవకారం వచ్చినప్పుడు ప్రత్యక్షకార్యరూపేణా బహులు తీర్చానే ఉన్నాడు. ఈరాసుకొని పద్దులకు రేలంగి కాలాలో కాలనకుం పట్టడంలేదని ఆయనను సరిగినవారంతా అంటారు. అట్లా చెప్పించిన “వాణి వర్ణి” లో డబ్బుపాయందగ్గర్నీంచి వదులుత్రుల చెప్పించడం, పెళ్ళిపు చేయించడం, దడి చేసు ఇర్రవేల తీసుకునే చేపాలకు తిరిగే చేసిపెట్టడంలాంటివి ఎన్నో ఉన్నాయి. ఉపకారానికి నుపకారం ఏమంత ఘోషంకాదని పద్ధతిలో ఉన్నా, రేలంగి ఆపని మదిచి పోలేదు. నివాసికి హాగ్యరసజ్ఞాడు నేలంగి సిద్ధి మరచిపోలేదు. పక్ష కమాన్సి మరచి పోయి మలాసాగా ఉండగలిగినరొజులువచ్చి చాలారోజులు అంజనా కష్టాలను మరచిపోలేదు. కనుళ్ళను తీసిపారేసి, కష్టాలను, తన ప్రవృత్తులను, జనప్రవృత్తులను నుటుకే తీసి చూసి అనందించడం అప్పుడూ యిప్పుడూ మాడా రేలంగికి అలవాటే. అదే వాస్తవంగాడిని తయారుచేస్తుంది అదే వెంకటామయ్యగారిని “రేలంగి”ని తయారు చేసి యిచ్చింది.

“అదేకాదు, నీ పుల్లయ్యగాయా, కె.వి.

సంగీత వార్తలు

సుధాకర్ పిలింస్ వారి తొలిచిత్రం 'వచ్చినకొడలు వచ్చిందలా' రాజనాల, జమున.

శాస్త్రీయ సంగీత విద్వాంసులు పనిమాలో గానపధిలు చేయడం అరుదు ఉన్నది. గాన దక్షిణాదిని ఇలాటివి లోగడ సందర్భాలు. కె. వి. సుందరానాథ్, ఎం. పి. నుబ్బలక్ష్మి, ఎ. ఎం. దండపాణి వేకిర్, జి. ఎన్. బాలసుబ్రహ్మణ్యం ఇంటివాడు పనిమాలో పాడడమే కాక గాయకుల పాత్రలకుడా నిర్వహించారు. ఉత్తరాదిన 'జె. బాలా' వంటి చిత్రాలలో పటాస్కర్, అమీర్ ఖాన్ ప్రధాన పాత్రలు బొంబాయి సంగీత ర్మకు లో వసంత సత్యంకి ఈ ప్రసిద్ధ గాయకు మ పిలిచి పాడించుకోవడం వచ్చింది. ఇటీవల ఆయన "కూజ్ ఊధి శివానాయ్, అనే చిత్రంలో, ప్రఖ్యాత శివానాయ్ విద్వాంసుడు ఖాన్ సాహెబ్ దిస్కల్ ఖాన్ పాటలను రికార్డు చేశారు దీనికే ఆయన ప్రత్యేకంగా కొన్ని పాటలు చాలా శ్రమ పడి రచించి విష్ణులాఖాన్ ను మెప్పించి ఒప్పించారు పాటలకేగాక, శివానాయ్ని కొత్తవిధాల-గాత్రానికి దిమ్మ కానూ, తేలిక తోకలిపేమాడా వాడి గొప్పపు ఫలితాలు సాధించారట. త్వరలోనే బలేసులామా ఖాన్ కూడా ఒక చిత్రంలో పాడించడానికి సంతకాలు ఏర్పాటు చేశారట.

కలకత్తా కలెక్షన్ లు మూడు వారాలు పనిమా సంగీత రచనా కార్యక్రమం అపి, విదేశాలు పర్యటించబోయూగ సింగపూర్, హంకాంగ్, బోక్యో ఇప్పటికి వెళ్ళదలచిన వగరాలు. తిరువారీ వీలుపడితే, న్యూయార్కుకు వెళ్ళారట.

"ఏదో మేగినా అక్కడి సంగీతపు సంప్రదానాలను తీరు తెన్నలను తెలుసుకోవడమే మా లక్ష్యం అని జేర్ చెప్పనక్కరలేను" అని వారన్నారని వేరచెప్పకూడదు.

రేలంగి
రెడ్డి గారు కూడా— అంటాడు రేలంగి

* * *

పి. తల్లయ్యగారు రేలంగి పైకి రావడానికి మొదటినుండి తోడ్పడ్డవారిలో ముఖ్యులు. దాదాపు 15 ఏళ్ళపాటూ, ఆయనకి ఎక్కడ పని ఉంటే ఆయనకి అక్కడ పని ఉండేది ఇద్దరూ ఎక్కడవుంటే అక్కడ పనివుండేది 'కే. పి.', రేలంగినిచూసి "దుమ్మ చులిపి", సావనట్టి గు-గుందరిలో రేలంగిని వెలిగించారు. కాని, నాటకరంగంపై లంఘన తిరుగుతున్న రేలంగి పనిమాలో మొదట ప్రవేశ పెట్టినవారు దూనిశాస్త్రీ అన్న ఆయన రేలంగి మొట్టమొదటిచిత్రం 'తులాభారం' అది కలకత్తాలో తయారయింది దూనిశాస్త్రీగారు, చురుకయిన కుగ్రవాడు కావాలని, రేలంగిని తీసుకువెళ్ళి అక్కడ వేయించారు జతం 70 రూపాయలు వేసంవెయ్యడం ప్రాప్తం 5 పనులు చూడడం వగైరా బాధ్యతలు చాలా ఉండేవి.

(సకేవం)

బహు బహుమతి గృహీత

తెలుగునాటి జాతీయ హాటక రంగ పరిసరంలో అగ్రగణ్యుడనిపించుకొని, అనేక నాటకోత్సవాలలో ప్రథమబహుమతులందుకొన్న యువనటుడు కె. వెంకటేశ్వరరావు ఇటీవల ఢిల్లీలో ఢిల్లీ నాట్యసంఘ ఆధ్వర్యాన జరిగిన అఖిల భారత నాటకోత్సవాలలో ప్రథమ బహుమతిని అందుకొన్నాడు దాదాపు అన్ని రాష్ట్రాలవారు పాల్గొన్న ఈ పోటీలో తెలుగువారి తిరుగున వెంకటేశ్వరరావు 'అకాశ రామన్న' (రచయిత చెల్లంకొండ రామదాసు) నాటకం ప్రదర్శించి అందులో ముఖ్యపాత్రను నిర్వహించి ఉత్తమనటుడుగా ఎన్నిక అయ్యాడు.

మే. 20 తొలివారంలో విజయవాడ శ్రీ నవ్యకళామండలివారు సభ జరిపి శ్రీ వెంకటేశ్వరరావును అభినందించారు.

కె. వెంకటేశ్వరరావు.

ఆ రు ద్ర గ క్ష ను ది క్ష ట్టు -3

అ ధా ర లు

అ డ్డం

1. సంధ్యావందనంలో శతమానం భవతి!
8. సరికి చంపబోమని హామీ ఇచ్చే యమలోకం.
6. గని తిరగబడి. (అమేదితమైతే తళతళ).
9. ఏ వారమునాడైనా ఎత్తేబిచ్చం.
11. "బిలబిలాక్షులు తిని పోయె... పెనలు" (శ్రీనాథుడు)
13. తనకేగాని మరి యాదవులకు లేదని శిశుపాలుడు చెప్పడంలో గల సభ్యతా ఇది?
15. ఈ సంవత్సరం అంతా రణగుణ ధ్వనులందే ఉండొచ్చు.
16. గాలము మధ్యన ఉండి తారు మారైతే ఒక జమిందారీ గ్రామం.
18. మనదేశం ఇంకెవరిదీ కాదని మొదటే తెలుసుకోవాలి.
20. ముముక్షువునకుండే జ్ఞాననేత్రం లా యమకంలో ధ్వనిస్తుంది.
22. సాధన పూర్తికావచ్చేముందు డబ్బుదొరకడం పారంభం.

2-వ నుడికట్టుకు జవాబులు.

1. త	2. క	3. ము	4. ప	5. త	6. క	7. ము
8. త	9. టి	10. క	11. ని	12. క	13. రం	14. స
15. ము	16. డి	17. వ	18. ది	19. న	20. జో	21. రి
22. ను	23. ర	24. న	25. రి	26. గ	27. ని	28. స
29. కా	30. సు	31. ము	32. ఖ్య	33. ము	34. గ	35. ని
36. ని	37. క్రి	38. లు	39. లు	40. వ	41. లు	42. వ
43. వ	44. ర	45. రు	46. వ	47. వ	48. వ	49. వ
50. దు	51. వు	52. ము	53. లు	54. హం	55. స	56. పా

	1	2		3	4				
5		6	7					8	
		9				10			
11	12				13		14		
			15						
16		17				18		19	
		20			21				
					22				
	23					24			

23. (ఇష్టంలేని) విడాకులు కొద్దిగా తారుమారవుతాయి.
24. ముడివేసిన ప్రేమా? చివరకు మిగిలేదంతే.
16. ఆ ముదములోని జిడ్డుకాదు. హర్షించతగ్గదే.
17. ఉగాదిపండుగలో నిండేది.
18. మనములోపల మూగినోముఖో మధ్య 'పు' అంటే తప్పలేదు. పూర్తవుతుంది.

సీ లు వు

2. ఈ జాతికి చెప్పదెబ్బలు తప్పవు.
4. ...గోవిందో హరి:
5. పొట్టి సంపాదకుడి గతి: వార్త!
7. మూగయతుల పుణ్యక్షేత్రం.
8. దేవర దయదలిచినా ఈ వెల్లువ తప్పదు.
10. పాలు ఒలికిపోగా మరిపాలు.
12. ఈ స్త్రీ మొదట రెండులకారాల విలువచేస్తుంది.
14. 9 అడ్డంలో ఎత్తేముప్పి.
15. తాములు మధ్యస్థయం మొదలైతే దవడ పలికే మాట లొస్తాయి.
16. ఆ ముదములోని జిడ్డుకాదు. హర్షించతగ్గదే.
17. ఉగాదిపండుగలో నిండేది.
18. మనములోపల మూగినోముఖో మధ్య 'పు' అంటే తప్పలేదు. పూర్తవుతుంది.
19. విడిదేరాజప్రాసాదం చేసుకుంటే కోటవాకిలి కనబడుతుంది.
21. బాధ తుణ్ణిగా ఉంటే ఆకలి తిరుగుబాటు చేస్తుంది.

ప్రాసక్రిడ

జవాబులు

నీడ; వేళ్ళు; స్త్రీలు;
వళ్ళు; నన్న; దినము.

పుష్ప సమీక్ష

సుబ్బన్న

కన్నడమూలం: శ్రీ మాస్తి వేంకటేశయ్యంగార్, అనువాదం: విద్యాన విశ్వం. పుటలు: 94. వెల: రూపాయి. ప్రతులకు: విద్యానాగర్ కాన్పూర్‌లో, ప్రైవేటు లిమిటెడ్, ముద్రాను—1.

సంతోష సర్వస్వంగా భావించి, చాలి చాలి సంవాదంతో సతిమత వపుతున్న పుటుంబం వదలి మెనూరు సీమకడలి, కంగ దేవానికి వెలి, వెయ్యారు సంపాదించి, తుదకు పిల్లలను, భార్యను బోగొట్టుకొని, మాత్రిదేవానికి మరలివచ్చి, కారాధనతోనే సకలవేదనలూ మరచి, నిర్వికారస్థితి నందు పున్న ముఖ్య అనే వాయలీని విద్వాంసుని అపురూపమైన గాధ ఇది. “మూడవ కృష్ణ రాజు ఒడయరు వాటి మెనూరు తీరుతీయాలను” దీనిలో శ్రీ మాస్తి మహాగృథంగా చింతించారు.

శ్రీ మాస్తి వేంకటేశయ్యంగార్ “కన్నడ కథావితానమాలలు.” ఆయన రచనలు తెనుగులో! రావడం సంతోషించదగింది. ఆ రచనలలోని నిగ్గు తెనుగులో రావడానికి ఆనుడికారం తెలిసినవారు యిత్నించి ఉంటే బాగుండేది. ఈ అనువాదకలకు సామాన్య కన్నడ వ్యవహారంకూడా తెలిసిన, వి అగానువాదమో అధారంగా, గురికి బారడదూరంగా కేలుగు చేకూరిన ప్రతి పుటా రూపు చేసుంది.

మచ్చుకు కొన్ని: మెనూరు ఆస్థానం అనేక విద్వాంసులకు—పుట: 1. మూలంలో ఉన్నది “ఎంది గింతలా విశేషవాగి” అని.

వాలుగు తరాలనుంచీ వారికుటుంబం మెనూరులోనే ఉంటూవచ్చింది—పుట: 1. “అదని మనెమగు” మూలం, మనెమగు అంటే కంకం.

తెనుక కిడికతాడు—పుట: 12. మూలం “కు తిగిగ ను తిదాశే.” మెడకు చుట్టుకుంది అంటేనే మాస్తిమాలల అందం.

తలిమీద ఆనందభావం ఏర్పడింది—పుట: 25. “అంతూ కాయబలి యిదిదేర యాగు పుడక్క (పాంభ వాయిగు.” మూలం. ఎంత మంచిభావం! “మొతనికి కాయ తీగనుంచి వేరయిపోవడానికి అరంభమైంది” అని అనువదిస్తే మూలకర్త ఎంత సంతోషించేవాడు!

కొడలు దేవతార్చన విగ్రహాలు కడ గడం రెండునిముషాలు ఆలస్యమే కాలు.

పుట: 26. “సానెదేవర ఉపరణ తోరెయ్య పురు ఎరదునిమిష సావ కాళివాదర” అని మూలం. దేవతార్చన సావగ్రి కడుగుతారు ఇతరులు. విగ్రహాలను పూజచేసేవారే అభిషేకం చేస్తారు. కనుక విగ్రహాల కడుగురు. ఇంటికి యజమానురాలే పోయానని పులుకుతున్నారా?—పుట: 30. “మనెయ జమానిగింత హెచ్చుగి పుణియత్తి యలా?”—మూలం. ఇంటి యజమానురాలి కంటే హెచ్చుగా గునిసిపోతున్నారే— అని ఉండాలి.

చచ్చిన బడికినా భగవంతుని మరవను. కొట్టినా తిట్టినా మగనని వివరమను—అని తిలి చెప్పింది.—పుట: 34. “సానులి బడుకలి దేవంన్ను బిట్టుఇల. పూడిలి, బడిలి గండ నన్ను బిట్టుఇల.” అని మూలం. చచ్చినా, బడినా దెవుణ్ణి వదలితే (వేరెగలి) లేదు. కొట్టినా, తిట్టినా మొగుణ్ణి వదలితే (వేరెగలి) లేదు—అని వుండాలి.

ప్రాణం గాడితప్పి ఆగిపోయింది. కలిసి వట్టికట్టే చూడండి—పుట: 31. ఇది ముఖ్య తన శిష్యురాలిని మరొకవూరికి పోగనంపినప్పటి ఆవేదనను తనే చెప్పిన సందర్భం. “ప్రాణం గాడిచా తిరి నింతు బట్టెను” అంటాడు. అంటే ప్రాణం బండి దగ్గరే ఉండిపోయింది చిన్నమాట. గాడి అంటే బండి. (గంత్రి అనే సంస్కృత పదం గంత్రి, గడ్డి, గాడి అయి కన్నడంలో దూరింది) గాడి తప్పడంకాదు.

అనువాదాలు ఎలాఉన్నా దక్షిణభాష పుస్తక సంస్థవారు చేస్తున్నప్పటి దూర్షించదగినది.

దిబ్బరాజ్యం

[కథానంపుటి]

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు. జయపల్లి కేవలస్వ. విజయవాడ. వెల: 1-50.

ఈ కథానంపుటిలో చేర్చిన విడుకడలలోను వాయుభక్తుడు చాలాచి, తమెన వ్యక్తి. వాడు ఆసలెప్పు అన్నం తినడు! ఒక ఇంటిలో పనికి పుగురుకుని చాకిరిచేస్తూంటాడు. పేరు రంగడు. క్రమక్రమంగా ఆ వార్త ఉరంతా పొక్కుతుంది. ఈ అన్నం తినని కుర్రాణ్ణి పట్టుకుని ఒక యోగిగా తయారుచేసి డబ్బు సంపాదించాలని కొందరు ధూరులు ప్రయత్నిస్తారు. పెంటునీనూలాడికచే వెంకయ్యగంగడి ఫాలో పేషతో వేయిస్తాడు. దావాడినా రంగడి బతుకొక యమచేలా తయారవుతుంది!

మళ్ళీ ఇదేకథ సత్యావేషమని అని వేరే కిరీకతో నడిపిస్తారు పుటుంబరావుగారు. ఈ రంగడు అన్నం తింటాడా? తినడా? అన్న సమస్య చివరదాకా అలాగే ఉండిపోతుంది.

ఈ కథ చదువుతూంటే - ‘మాతాత్మగా ప్రపంచంలో జనాని కందరికి ఆకలేయ్యడం మానేస్తే ఏమవుతుంది?’ అని. ఒక విచిత్ర మైన ఊహలట్టుతుంది! ప్రస్తుత సమాజ వ్యవస్థ అటువంటి పరిస్థితుల్లో పేక చేడలా కూలిపోతుంది అనిపిస్తుంది! ఇంతకీ ఆసలే అన్నం తినడం అలవాటులేని ఈ రంగడికి ఒకరింటిలో చేరి ఊరికి ఉల్కగా చాకిరి చెయ్యవలసిన అవస్థ ఎందుకు పట్టింది? అని ఈ కథ చదివినవారల్లోందరికి అనుమానం చేస్తుంది. దీనికి కథకు లెక్కడసమాధానం చెప్పినట్టు కనబడదు ఒక ఆసామీ అన్నం తింటున్నాడా? తినడంలేదా అన్న గొడవ పట్టించుకోవడానే ఈ మాయలోకం నాడి మెల్లో దండలువేసి యోగిగా తయారు చేస్తుందని కథకుల అభిప్రాయం గాబోలు! కొంత కాలంనించి సామాన్యకుటుంబాల్లో బాగా చదువుకున్న ఆడ పిల్లల పెళ్ళి ఒక పెద్దసమస్యలా తయారయింది. ‘తీరిన సమస్య’లో ఈ సమస్య ఒక చక్కని కథగా నడిపించారు పుటుంబరావుగారు.

‘సహనం’లో సుఖాలనే అమ్మయిని సినిమాతరగా తయారు చెయ్యాలని కొమూజని ఒక పెద్దమనిషి తాపత్రయ వడతాగు. క్రమక్రమంగా కొమూజా సుఖలమీద కన్ను వేస్తాడు. కాని సుఖల చిట్టచివరికి ఒక సినిమాడైరెక్టరుతో జోష్ కలుపుతుంది. రచనాశైలిని బట్టిమాస్తే ఇది కూడా మంచికథ.

మొత్తమీద ఈ సంపుటిలో కథలన్నీ పూడి పూడిగా నడిచిపోతాయి. పిటిలో ‘తడి’ చాలా తక్కువ. కథలలోని వ్యక్తులందరు పుటుంబరావుగారి అజ్ఞప్రకారం, ఆశయాల ప్రకారం గబగబా ముమ్మందుకు పోగిపోతూన్నట్టు కనిపిస్తారు.

ఉదాహరణకి ‘తీరిన సమస్య’లో ప్రావది కథ తీసుకుందాము. ఈ పెళ్ళి కానిపిల మనస్సులో వెలరేగే ఆందోళనగాని, ఆవేశంగాని మనకీ కథలో వ్యంగ్యంగా స్ఫురించదు. చిట్టచివరి కల్పకలకు కథకులే ఆ సంగతి కొనా మన చెవిలో వేసినట్టుంటుంది!

‘దిబ్బరాజ్యం’ ‘అదర్బు ప్రభువు’ ఒక తరహాకి చెందినకథలు. పెట్టుకొచ్చి వ్యవస బంధారం బయటపెట్టడమే ఈ కథల పరిమార్గం. దీనిలో పుటుంబరావుగారి రచనలం దించిన ‘అవహేళన’ బాగా పాకాన్ని బడింది. నిజానికొక కథలలో అంతలాకనిపించే ధోరణ్ణి ఇది.

“ఈతపస్యడెయ్, ఈతపల్లెండి”

చిత్రకారుడు : పెల్లటూరి పూర్ణానందశర్మ.

పియర్స్

సాగనైన

వనితా

సాంప్రదాయము!

పియర్స్ సబ్బు—సౌందర్యమును గలిగించే కుద్రమైన,
గ్లీసరీన్ తో గూడిన సబ్బు—మీ చర్మమునకు ఎంతో సౌమ్యమైనది.
మీ సౌందర్యమును కాపాడునట్టిది. మీ సౌందర్యముకోసం
పరిమళమైన పియర్స్ సబ్బును వాడుట అలవాటు చేసుకోండి!
పియర్స్ పకెటింగ్ లేత చర్మమునకు దివ్యమైనది!

పియర్స్ టూల్ క్రమ్.. ఎంతో పట్టువంటి—మెళచిది, ఎంతో
చునోహారంగా పరిమళ మొవర్చుచున్నట్టిది... రోజంతా మిమ్ములను
హాయిగాను, సౌగముగాను, వుంచును. అకర్ణణీయమైన లేత పసుపు,
అకుపచ్చ—బంగారు రంగులతోనున్న డబ్బీలో గల
పియర్స్ టూల్ క్రమ్ ను అడగండి!

